

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Mesleğe Yeni Başlayan
Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları

FORUM -4-

DENİZLİ / 19 NİSAN 2008

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -4-

DENİZLİ
19 Nisan 2008

Türkiye Barolar Birliği Yayınları: 144
Forum Dizisi: 4

Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları

Yayına Hazırlayan
Av. Özcan Çine

ISBN: 978-9944-234-43-6
© Türkiye Barolar Birliği
Birinci Baskı: Haziran 2008, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Karanfil Sokağı 5/62
06650 Kızılay - ANKARA
Tel: (312) 425 30 11 Faks: 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-posta: admin@barobirlik.org.tr
yayin@barobilik.org.tr

Sayfa Tasarımı ve Ofset Hazırlık
Düş Atelyesi (0312.215 70 37)

Baskı
Şen Matbaa
Özveren Sokağı 25/ B Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

İÇİNDEKİLER

Giriş	VII
-------------	-----

BİRİNCİ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE	3
Av. Adil DEMİR	3
Av. Özdemir ÖZOK	4
Av. Zeynep AVCI	9
Av. Mahir ŞİRİN	16
Av. Menekşe OĞUZTUTAN	19
Staj. Av. Halil SARI	22
Av. Özlem DOĞAN	26
Av. Bekir ÇAPAR	28
Av. Yunus BAHADIR	34
Av. Devrim KARAKUZ	42
Av. Tuba Altın DÖNMEZ	44
Av. Alper DAĞLI	47
Av. Onur KAYHAN	48

İKİNCİ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE.....	53
Av. Kâzım KAYA.....	54
Av. Adil Giray ÇELİK.....	54
Av. Coşkun AKSU.....	62
Av. Sevim ÇAKIR.....	63
Av. Ünsal ÇANKAYA.....	64
Av. Alper DERELİOĞLU.....	68
Av. Ufuk ÖZDEMİR.....	71
Av. Tekin DORUK.....	72
Av. Yıldırım AYCAN.....	76

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE.....	83
Av. Sami KAPLAN.....	83
Av. Mustafa ÖZTÜRK.....	86
Av. Ergül AYKOL.....	91
Av. Ümit RONA.....	95
Av. Baki ÖGE.....	97
Av. Mehmet YALÇIN.....	99
Av. Fadıl ÜNAL.....	102
Av. Müjdat İLHAN.....	105
Av. Nevzat ERDEMİR.....	108
Av. Kâzım KARGI.....	113
Av. Özdemir ÖZOK.....	117
Av. Adil DEMİR.....	123

Avukatlık Mesleği ve baroların bugününü ve yarınını tartışarak gerekirse yeni bir Avukatlık Kanunu hazırlanması ya da avukatlık meslek mevzuatında yapılacak değişiklikleri tespit etmek, sorun ve çözüm önerilerini mesleğin geleceğinin emanet edildiği genç meslektaşlarımızdan ilk elden öğrenilip değerlendirilmesi amacıyla geniş katılımlı FORUM'lar düzenlenmesi düşüncesi Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun aldığı bir kararla yaşama geçirildi.

Bu amaçla Türkiye Barolar Birliği'nin düşünce, öneri ve katkıları ile Ankara Barosu'na kayıtlı, meslek yaşları 0-10 yıl olan bir gurup avukat meslektaşımız, hazırlık çalışmaları çerçevesinde meslek yaşı 0-10 olan avukat meslektaşlarımızın bu foruma daha hazırlıklı olarak katılmaları, çözüm önerilerinde bulunabilmeleri için bir bildiri metni hazırladı, bu bildiriye meslek sorunları; *"Bağımsızlık"*, *"Meslek Örgütü"*, *"Ekonomik Sorunlar"* ve *"Eğitim Sorunları"* şeklinde dört ana başlık halinde belirtilen sorunların bunlarla da sınırlı olmadığı ve başkaca birçok sorunun da bulunduğu da vurgulanarak *"BİRLİKTE ÇÖZELİM"* sloganıyla genç avukat meslektaşlarımız foruma davet edildiler.

"Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları" konulu forumların ilki 17 Kasım 2007 tarihinde Ankara'da, ikincisi 16 Şubat 2008 tarihinde Adana'da, ve üçüncüsü 22 Mart 2008 tarihinde Antalya'da ve dördüncüsü de 19 Nisan 2008 tarihinde Denizli'de yapıldı. Elinizdeki bu dördüncü kitap Denizli'de forumda kayda alınan konuşmaların çözümlenerek yayınlanmış halidir.

Her forumdan sonra konuşmalar bu şekilde kitap haline getirilerek meslektaşlarımızın ve tüm ilgililerin bilgi ve değerlendirmelerine sunulmaktadır.

**FORUM'UN DÜZENLENMESİ VE
ORGANİZASYONUNDA EMEĞİ GEÇENLER**

Av. E. Özge BAYIR
Av. Deniz KÜZECİ
Av. Meriç GENÇAY
Av. Başak PEKER
Av. Nilüfer AKMAN ÖĞÜN
Av. Beyza BİRBEN
Av. Cemre KOCAÇİMEN
Av. Bahadır Turan DURMAZ
Av. Ender AZİZOĞLU
Av. Aslı TATLIDİL
Av. Zeynep DURMAZ
Av. Gamze KARADUMAN
Av. Gülşah DENİZ
Av. Emre Bertan ÖZASLAN
Av. Muzaffer NERSE
Av. Gökten KOÇYILDIRIM
Av. Işıl TURŞUCU
Av. Pınar ÜNLÜ

Denizli Barosu Başkanı: Av. Adil DEMİR
Denizli Barosu Yönetim Kurulu Üyeleri:

Av. Zehra DEMİRCİ
Av. Müjdat İLHAN
Av. Ufuk ÖZDEMİR
Av. Ercan ÖZDEMİR
Av. Ali COŞKUN
Av. Cüneyt KUNTER
Av. Hakan İLHAN
Av. Fatih EMİR
Av. Güray KUZU
Av. A. Cengiz KILIÇ

**Denizli Barosu, Afyon Barosu, Ankara Barosu,
Antalya Barosu, Aydın Barosu, Balıkesir Barosu,
Bilecik Barosu, İzmir Barosu, Kütahya Barosu,
Manisa Barosu, Muğla Barosu, Uşak Barosu.**

Mesleğe Yeni Başlayan
AVUKATLARIN
Sorunları ve Çözüm Yolları
Bizler Avukatız!

Sorunların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi için mücadele ediyoruz...

Peki ya bizim sorunlarımız?

Mesleğimiz toplumdaki itibarını her geçen gün biraz daha yitiriyor, kan kaybediyor. Mensubu olmaktan onur duyduğumuz mesleğimizin icrası giderek zorlaşıyor. Sorunlar çığ gibi büyüyor. Kısaç, mesleğe yeni başlayan avukatlar için daha da daralıyor.

Ve şimdi, mesleğin geleceği olan genç avukatlar tartışıyor.

- Avukatın hizmet alanındaki işler, niçin başka meslek gruplarına aktarılıyor?

- Bir başka avukatın yanında ücretli olarak çalışan avukatın konumu nedir? Sorunlar nasıl çözümlenebilir?

- Sosyal güvenlik koşulları nasıl daha yeterli hale getirilebilir?

- Avukatlar arasındaki fırsat eşitsizliği ve haksız rekabet nasıl giderilebilir?

- Meslek örgütlerimiz ne kadar etkili?

- Mesleğe yeni başlayan avukatlar meslek örgütlerinde ne kadar temsil edilebiliyor?

- Meslek içi eğitim, avukatlık staj ve hukuk fakültele-

ri bağlamında, eğitim sorunlarımız nasıl çözümlenebilir?

- Avukatlık mesleğinde uzmanlaşma olmalı mıdır?

-Teoride var olan avukat bağımsızlığı, pratikte korunabiliyor mu? Ve benzer diğer sorunlar.....

Amacımız sorunlarımızı birlikte tespit etmek, eleştiri ve önerilerden sonuç çıkartarak ideale ulaşmak.

Tek tek çözüm bulamadığımız sorunları beraber değerlendirmeye, farklı çözüm yolları aramaya ve birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Mesleğe yeni başlayan avukatlar tarafından düzenlenen bu forum, hiçbir siyasi veya ideolojik ayrım gözetmeksizin, tüm genç avukatlara yöneliktir. Forumun düzenlenmesindeki amaç, sorunlarımızı tespit etmek, etraflıca tartışmak ve çözüm önerileri geliştirmektir. Meslek sorunlarına ilişkin görüş ve önerilerinizi forumda söz alarak, hazırlamış olduğunuz metinleri forum alanındaki görevlilere teslim ederek veya myba@barobirlik.org.tr veya meslegeyenibaslayanavukatlar@barobirlik.org.tr adresine e-posta göndererek iletebilirsiniz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

Birinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Av. Özcan ÇİNE (Oturum Başkanı): Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkan'ım, Genel Sekreter'im, Afyon, Ankara, Antalya, Aydın, Balıkesir, Bilecik, Denizli, İzmir, Kütahya, Manisa, Muğla ve Uşak baro başkanları; Denizli Barosu'nun ev sahipliğinde katılımcı baroların iştirak ettiği ve Türkiye Barolar Birliği'nce organizasyonu yapılan "*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları*" adlı foruma hoş geldiniz.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

Açılış konuşmasını yapmak üzere Denizli Barosu Başkanı Sayın Av. Adil Demir'i kürsüye davet ediyorum.

Av. Adil DEMİR (Denizli Barosu Başkanı): Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkanı, İzmir, Balıkesir, Uşak, Afyon, Muğla, Manisa, herhalde gelecek başkanlarımız, onları biraz sonra aramızda göreceğiz. Tabii hepsi burada, az önce sayıldı; TBB Genel Sekreteri'miz burada, yine dergimizin editörü aramızda, önceki dönem Manisa başkanlarımızdan ve TBB'de uzun süre yönetim görev yapmış Teoman ağabeyimiz; hoş geldiniz.

ADİL
ÖZDEMİR'İN
KONUŞMASI

Sevgili meslektaşlarım; mesleğimiz çok hızlı büyüyor, sorunlarımız da artıyor. TBB, mesleğimizin sorunlarının tespiti ve çözüm konusunda özellikle genç meslektaşlarımıza yönelik bir çalışma başlatmış durumda. Bu güzel çalışmaya biz Denizli olarak ev sahipliği yapıyoruz. Tabii mesleğimize sahip çıkmak önemli. İlerleyen süre içerisinde meslektaşlarımız yavaş yavaş

ADİL
ÖZDEMİR'İN
KONUŞMASI

da gelirler, ondan eminim. Bugün kürsü serbest, Sayın Başkanım, Türkiye Barolar Birliği'miz bu formatı düzenlediler. Bu çerçevede, bugün başta TBB Başkanı Sayın Av. Özdemir Özok ve Birlik yöneticilerimiz ve baro başkanlarımızı konuk etmenin onurunu yaşıyoruz. Onlarla beraber olmak çok güzel. Hoş geldiniz. Meslektaşlarıma da bu çalışmanın hayırlı olmasını, başarılı olmasını, mesleğimize yönelik açılımlar getirmesini diliyorum. Tekrar hoş geldiniz.

Sayın Başkanım; tekrar teşekkür ediyorum, bize onur verdiğiniz için. Türkiye Barolar Birliğimize şükranlarımı sunuyorum.

Oturum Başkanı: Denizli Barosu Başkanı Sayın Adil Demir'e bu açış konuşması için teşekkür ediyoruz.

Açılış konuşması yapmak üzere Türkiye Barolar Birliği Sayın Özdemir Özok'u kürsüye davet ediyoruz.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Av. Özdemir ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı): Değerli baro başkanlarım, Denizli'nin genç, saygın, dinamik avukatları, sayın meslektaşlarım; gerçekten 2 gündür burada Denizli Barosu'nun geleneksel konukseverliğini yaşıyoruz. Ben özellikle Sayın Denizli Barosu Başkanı Adil Demir'e bir tırnak açarak özel teşekkürlerimi sunmak istiyorum: Hem organizasyondaki disiplin, düzen anlamında, hem de çevre barolardaki kardeş baro başkanlarımızı burada toplamada gösterdiği duyarlılık nedeniyle kendisine huzurlarınızda teşekkürü bir borç biliyorum.

Değerli meslektaşlarım; gerçekten hepimiz biliyoruz, hepimiz yaşıyoruz, avukatlık mesleği son derece çileli, zor, sıkıntılı, problemleri olan bir meslek. Sadece avukatlık değil, Türkiye'de hukukçu olmak, hukuk tanımaz bir toplumda hukuku yerleştirmek, hukuk kurallarını egemen kılmak, hukuk tanımaz iktidarların varolduğu bir ülkede herkesi hukukun içerisine çekmek ve anayasadaki tanımını bulan demokratik, laik sosyal hukuk devletini gerçekleştirmek gerçekten son derece zor. O nedenle, genç kardeşlerimizin donanımlı, bilgili ve olanaklı bir şekilde yetişmesi gereklidir.

Türkiye Barolar Birliği 1969 yılından bu yana; barolarımız da geriye doğru, Türkiye'deki tarihsel gelişimi itibariyle 200 yıldır Türkiye'de hukuku, hukukun üstünlüğünü ve hukuk devletini egemen kılmak için olanca gücüyle çalışmaktadır. Biz yeni bir açılım getirelim dedik. Ola ki yıllardır mesleğin içerisinde iç içe olmuş ve zaman zaman söylenen, yakınlık hatasına düşen bizlerin daha objektif, mesleğin başında daha dinamik, hayalleri, umutları, gelecekleri çok daha aydınlık olan genç meslektaşlarımızın kuşkusuz bize söyleyecekleri, bize anlatacakları, bize nakledecekleri çok taze deneyimleri var. İşte bu taze deneyimleri geçmiş dönemden günümüze kadar birikmiş olan tecrübelerle birleştirdiğimiz zaman, çok daha olumlu bir sonuç ortaya çıkabilir düşüncesiyle işte bu toplantıları düzenliyoruz. Yani meslekte 0-10, 0-15 yılını henüz doldurmuş, mesleğin başındaki çileleri çok daha yakından yaşayan insanların, meslektaşlarımızın bize aktaracaklarını dinlemek, sadece onları dinlemek ve onları belirli bir bütünlük içerisinde toplamak, daha sonra bütün bu topladığımız bilgileri yine onlardan oluşacak bir komisyona havale ederek XXI. yüzyılda nasıl bir Türkiye Barolar Birliği özleniyor, nasıl bir baro özleniyor, acaba bugüne kadar getirilen klasik yapı, klasik model yeterli mi, verimli mi, olumlu mu, hangi konularda tıkanıyor, bunların hepsi tartışılarak daha çağdaş, gerçekten günümüzü yakalayan, çağdaşlığı yakalayan bir yeni yapıyı nasıl kurabiliriz'i değerli arkadaşlarımızla tartışalım dedik.

Değerli konuklar, değerli meslektaşlarımız; bu 4. toplantımız. İlk toplantımızı Ankara'da yaptık. İkinci toplantımızı Adana'da yaptık. Üçüncü toplantımızı yine Antalya Barosu'nun ev sahipliğinde Antalya'da yaptık. Dördüncüsünü de bölge barolarının, çevre barolarının desteğiyle Denizli'de yapıyoruz. Bu ve benzeri toplantılarda hepimizin yakındığı bir gerçek var: Toplantıya katılımlar az oluyor. Hatta bazı arkadaşlarımız, "*neden bu kadar çok bu işin üzerine gidiliyor, bu ve benzeri toplantılar yapılıyor?*" gibi serzenişte bulunanlar da var. Ama ben şuna inanıyorum ki, bence sayısal değil, ama gerçekten bir şeyler vermek isteyen ve bu konuda kendisinde bir birikim hisseden arkadaşlardan -sayı çok önemli değil- burada bizimle o düşüncesini, o birikimini

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

paylaşacak kaç kişi olursa olsun, meslektaşlarımızla bir araya gelmemiz, bizim için bu toplantıların amacına ulaşmasının bir göstergesidir. Bugün Denizli'deki bu toplantımızda beklenen, arzu edilen bir dinamik meslektaş sayısını görüyoruz. Onun için de ayrıca teşekkür ederim.

Kuşkusuz hafta sonları hepimizin bireysel, kişisel tercihlerimiz, sorunlarımız oluyor. Ama değerli meslektaşlarım, sizlere ayrıca teşekkür ediyorum; özel yaşamımız kadar da meslek sorunlarımızı, meslek yaşamımızı öne çıkarmamız ve ona zaman ayırmamız gereklidir. Eğer saygın, eğer toplumda belirli bir yere gelmek istiyorsak ve mesleğimizi oraya getirmek istiyorsak, mesleğimize daha çok yoğunlaşmamız, meslek sorunlarına daha çok yoğunlaşmamız ve bunları önümüze katıp kovalamamız lazım. Biz Türkiye Barolar Birliği olarak gerçekten her yerde ifade ettiğimiz bir söz var: Eksiksiz demokrasi. Eksiksiz demokrasinin temel koşulu, herkesin kendisini ifade edebileceği bir demokratik ortamın yaratılmasıdır. Biz bunu Türkiye Barolar Birliği'nde yaratmaya çalışıyoruz. Hangi dünya görüşüne sahip olursa olsun, hangi inanca sahip olursa olsun, hangi kişiliğe, kimliğe sahip olursa olsun, mesleğimiz için dağarcığında, kafasında, yüreğinde bir şeyler söylemek isteyen her arkadaşımızla biz onu paylaşmak, onu dinlemek, eğer mesleğimizin geleceği için yararlı, faydalı ve gerçekten kalıcıysa, onu dikkate almak kararındayız ve durumundayız.

İşte bu nedenle değerli meslektaşlarım, genç arkadaşlarım, Türkiye Barolar Birliği olarak biraz da böyle espri tarafı olan, sövme ve dövme dışında her türlü eleştiri, her türlü rahatsızlık, şu ya da bu şekilde kafamızın içerisinde soru işareti olarak rahatsız eden her konuyu bu platformda dile getireceğiz. Bu platform, gerçekten en demokrat, en özgür bir forum ve bir kürsüdür. Burada hiç kimse, "Türkiye Barolar Birliği Yönetimi alınır mı" ya da "kendi baromuzda kimi sözlerimiz farklı değerlendirilir mi?" Asla; buradaki arkadaşlarımızın her getireceği önerinin, düşüncenin mesleğimiz adına, meslektaşlarımız adına, mesleğimizin geleceği adına olacağına inandığımız için asla böyle bir duyguya ne biz Türkiye Barolar Birliği Yönetimi olarak, ne de toplantıyı yaptığımız yerel baronun yöneticileri

düşünemez. Bu bir devridaim; biz bugün görevdeyiz, yarın inşallah bu barodaki görevlere, Türkiye Barolar Birliği'ndeki görevlere bakışı, düşüncesi, ufku daha geniş olan, ülkemizin aydınlık geleceğine daha çok katkı sunacak ve gerçekten bir hukuk devletinin olmazsa olmaz yargı bağımsızlığına daha çok katkısı olacak siz genç arkadaşlara yerlerimizi devredeceğiz ve bundan mutluluk duyacağız, bununla gurur duyacağız. Çünkü sizler, enerjinizle, birikiminizle, çağın değerleriyle; ben bakıyorum, gençlerin o bilgisayarla haşır neşirliği karşısında benim ne kadar gerilerde olduğumu anlıyorum. Bunu ne bir kompleks olarak kabul ediyorum, ne de farklı... Herhangi bir değerle değil, hak edenin hakkını teslim etmek anlamında söylüyorum. Ben bütün bu eleştiriler ve olumsuzluklara rağmen, Türkiye'de her kurum gibi, Türkiye Barolar Birliği daha saygın, daha tutarlı, yargıdaki yerini daha da pekiştiren çok saygın avukatlar, çok saygın meslektaşlar yetiştirecektir, benim bundan hiç kuşum yok. Çünkü genç arkadaşlarımdan hepsine bakıyorum, hepsinin bir-iki lisanı var, herkes en azından bir mastır yapmak istiyor, doktora yapmak istiyor, insanlar bir arayış içerisinde, kendini yenilemek ihtiyacı duyuyor. O nedenle, ben birçok insanın söylediği gibi, asla ve asla karamsar değilim, hem mesleğim adına, hem ülkem adına, Türkiye hak ettiği yere gelecektir. Bakmayın siz, zaman zaman kimi popülist politikalarla, kimi günlük politik çıkarlarla Türkiye'nin aydınlık geleceği konusunda farklı kararlar alan, farklı reçeteler yazan insanların bu gayretleri mutlaka ama mutlaka sonuçsuz kalacak. Türkiye, hak ettiği aydınlık, çağdaş, uygar ülkeler içerisindeki yerini alacaktır. Burada kuşkusuz mesleğimiz de en önde yerini alacaktır. Çünkü Türkiye'de hukukun, hukuk devletinin ve hukukun üstünlüğünün teminatı, özgür, bağımsız barolar ve onların bağımsız temsilcileri avukat arkadaşlarımızdır.

Değerli genç kardeşlerim, değerli meslektaşlarımda; bu duygu ve düşüncelerle hepinizi selamlıyor, bu güzel Denizli Cumartesisinde bize vakit ayırdığınız için hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Toplantının mesleğimiz, meslektaşlarımız, ülkemizin hukuku, ülkemizin yargısı, bağımsız yargı ve teminatlı yargıç konusunda yararlı sonuçlar getireceğine

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

inanıyorum. Buradaki yapacağımız toplantıdaki bütün konuşmalar, burada gördüğünüz kürsüdeki değerli teknisyenler tarafından banda alınıyor. Çok kısa bir sürede çevrildikten sonra, tab edildikten sonra kitap haline getiriliyor ve hepinize sunulacak. Biz bunu halka halka götüreceğiz. Bundan sonra ilk gideceğimiz yer Karadeniz Bölgesindeki tüm arkadaşlarımızla birlikte olacağımız Trabzon toplantımız olacak. Daha sonra İzmir Barosu'da, ondan sonra da İstanbul Baromuzda aynı amaçla, aynı düşünceyle...

Değerli kardeşlerim, değerli meslektaşlarım, genç meslektaşlarım, şunu biliniz, şunun altını özellikle çizmek istiyorum: Hani yeni bir deyim vardır, bu düşüncemizde asla ve asla sübjektif bir düşünce yok. Şu anlattıklarımızın dışında herhangi bir amacımız yok. Tek amacımız, sizleri tartışmalara katmak. Tek amacımız, sizlerin hem kendi yerel barolarınıza sahip çıkmanız, hem bir adım daha ileri giderek üst kuruluşumuz Türkiye Barolar Birliği'ne sahip çıkmanız. Tek amacımız, tek idealimiz, tek hedefimiz bu.

Tekrar Sayın Denizli Barosu Başkanımız Adil Demir'e sonsuz teşekkür ediyorum, gerçekten çok güzel bir toplantı organize etti. Biz bunların ne kadar zor yapıldığını bildiğimiz için, Adil arkadaşımıza ve onun çok değerli Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarına çok teşekkür ediyorum. Sizlere de beni sabırla dinlediğiniz için saygılarımı, sevgilerimi, sağlık dileklerimi ve iyi dileklerimi sunuyorum.

Sağ olun arkadaşlar. Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: TBB Başkanı'na bu açış konuşması için teşekkür ediyoruz.

Değerli meslektaşlarımız; foruma geçmeden önce belki biraz ısınmak amacıyla avukatlığın içinde bulunduğu sorunlarla ilgili çok kısa, 3-4 dakikalık bir barkovizyon gösterimiz var, onu bir izleyelim. Ondan sonra açık forumumuza başlayacağız.

(Barkovizyon gösterisi)

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşlarımız; TBB Başkanı Sayın Özok'un da belirttiği gibi, bu bir açık forum. Konuşmak isteyen arkadaşlarımız, söz isteyerek kürsüye gelecekler ve sorunlarını, çözüm yollarını eğer varsa, bunları dile getirecekler. Yine Başkanımızın belirttiği gibi, bunları kayda alıp kitap haline de getirdiğimiz için, lütfen söz alan arkadaşlarımız, önce isim, soyadı ve barosunu da eğer konuşmasının başında belirtirse, bizim için daha iyi olacaktır.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

Evet, forumumuza başlıyoruz, söz almak isteyen arkadaşlarımıza söz vereceğiz.

Buyurun.

Av. Zeynep AVCI (Manisa Barosu): Çok iyi bir konuşmacı olmadığımı öncelikle belirtmek istiyorum.

ZEYNEP
AVCI'NİN
KONUŞMASI

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özok çok güzel bir konuşma yaptı, çok masum ve böyle çok sempatik bir konuşmadı. Ancak açıkçası ben ne baroların, ne de Türkiye Barolar Birliği'nin çok masum olmadığını, tam tersine, bize karşı çok suçlu olduğunu düşünüyorum. Barolar, Türkiye Barolar Birliği'yle ilgili yine bu baroların bağımsızlığı sorusu var, slaytta durmadan "*bağımsız mıyız, ne kadar bağımsızız*" geldi. Açıkçası, bu benim şahsi görüşüm belki, ama bunu birkaç şeyle de desteklemem mümkün diye düşünüyorum. Evet, barolar ve Türkiye Barolar Birliği, ne yazık ki avukatlardan bağımsız. Meslek hayatınıza başladığınız zaman bunu göreceksiniz. Onların ilgilendiği sorunlar, bizim sorunlarımızdan biraz daha yukarıda, biraz daha devlet meseleleriyle belki bana göre gereğinden fazla içli dışlılar ve bir kurumu temsil etmelerine rağmen ve burada pek çok farklı kişinin görüşünü temsil etmelerine rağmen, hepsinin adına konuşabilmelerini açıkçası ben çok doğru bulmuyorum.

Tabii ki bizim de siyasi görüşümüz olacak, bizim de politik fikirlerimiz olacak, fakat belli bir kurumun, belli bir yerin başındaysanız, her fırsatta, her gündeme geldiğinizde bunlardan bahsetmenizin çok fazla doğru olmadığını düşünüyorum. Çünkü o zaman bizim asıl sorunlarımız hep geri

ZEYNEP
AVCI'NIN
KONUŞMASI

planda kalıyor ve bizim asıl halledilmesi gereken, asıl üzerinde düşünülmesi gereken sorunlarımız ikinci planda kalıyor. Artı, herkesin söylediği şekilde yorumlar yapıldığı için, hem baroların, hem Türkiye Barolar Birliği'nin saygınlığını da açıkçası yitirdiğini düşünüyorum. Yani *"artık nasılsa onlar hep böyle şeyler söylüyorlar"* deyip o gücümüzü kaybettiğimizi düşünüyorum. Birinci eleştirim bu. Dediğim gibi, bunlar tamamen şahsi eleştirilerim.

Bunun dışında, Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özok, yine her toplantıda toplantıya katılımın neden az olduğunu merak ediyordu. Bunun sebeplerinden birinin barolara, Türkiye Barolar Birliği'ne avukat arkadaşların yeterince güvenmediği ve bu toplantılardan ne yazık ki çözüme dair hiçbir sonuç alınamaması acaba olabilir mi diye düşünüyorum. Çünkü ne kadar toplantıya katılsak, ne kadar konuşsak da belli konularda doğru dürüst hiçbir sonuca varılamıyor.

Mesleğe yeni başlayan avukatların nelerle karşılaşacaklarına dair ben şöyle kısa bir özet geçeyim. Bu şekilde sorunlarına fazla duyarsız, ama ülke meselelerine aşırı duyarlı bir barolar ve Türkiye Barolar Birliği olacak. Çok yüksek, gerçekten çok fahiş vergi oranları olacak ve buna dair barolar ve Türkiye Barolar Birliği'nin hiç doğru dürüst bir şey yapmadığını görecekler. Tamamen yanılıyor da olabilirim. Ben bunların hepsini barolar ve Türkiye Barolar Birliği'ne soru olarak da yöneltiyorum. *"Hayır, bunlar öyle değildir, biz şunu yaptık"* da derlerse, ben çok memnun olurum, umarım ben yanılıyorumdur.

Dediğim gibi, vergi oranları, yüzde 40-50'ye yakın vergi ödeyeceksiniz arkadaşlar. Bu ne demek; kazancınızın yüzde 50'sine devlet ortak oluyor demek ve yıllardır bu düzen bu ve benzeri şekilde geçiyor. Belli bazı düzenlemeler oluyor, ama uygulamada bunların hiçbiri olmuyor. Örneğin hayat standardı sözde kaldırılıyor, ama sonra ilk tehdit edilen avukatlar oluyor ve mektup da dahil, avukatlara yollamak üzere -belki bilginiz vardır bu konuda- hâlâ biz bir tehdit altındayız. Ben en son Bursa'daki baro başkanları toplantısının metnini okuduğumda, bu vergi konusunun -bizim çok önemli ve öncelikli

sorunlarımızdan olduğunu düşünüyorum- sadece bir paragraftaki bir cümle olarak geçtiğini gördüm ve sadece “çok kötü yapıyorsunuz” şeklinde, “bu hiç hoş değil, bizi hep vergi kaçırın kişiler görüyorsunuz” şeklinde geçmiş, sadece bir cümle olarak geçmiş. Ne yazık ki vergi konusunda hep yaklaşımımız bu. Ama bizim buna dair yıllardır kendi baromuzda sunduğumuz çözümler var, hiç uygulamaya geçemeyen, bunları da burada tek tek belirtmek istiyorum ve bütün konular için bu çözümleri her seferine öneriyoruz.

Öte yandan, ikinci büyük sorun, geleceğe dair, yine sizleri daha çok ilgilendiriyor, çünkü biz yine iyi zamanlarını yaşayan avukatlar olacağız, muhtemelen bu sorunlarla siz daha fazla yüz yüze kalacaksınız. Ülkede yapılan bütün kanunlara dikkat ettiğiniz zaman, kartellerin gücüne güç katma üzerine kanunlar yapılıyor. Sonuçta bizler hukukçuyuz ve keşke eleştirmeye, politik konularda eleştirmeye biraz buradan başlasak, buradan yüklensek diye düşünüyorum. Çünkü bu sonuçta hepimizi, bütün Türkiye’yi ilgilendiren bir konu ve bizi de ilgilendiren bir konu. Bizde bizim Baro Başkanımızın sık sık söylediği bir şey var, “ihale usulüyle artık davalar satılacak” diyor. Evet, gerçekten iş o noktaya gidiyor. Bunun anlamı şu: Çoğunuz ezileceksiniz, sadece bir kısmınız belki çok iyi durumda olacak. Onun dışındakilerin hepsi bir ikinci sınıf, üçüncü sınıf avukat pozisyonuna geçecek. Kaldı ki her ne kadar Türkiye Barolar Birliği daha sonra “öyle bir yasa taslağını biz çıkarmadık, biz yayınlamadık” dese de, Türkiye Barolar Birliği’nin sitesinde 2-3 gün yayınlanan bir avukatlık yasa taslağı var. Çok avukatın bundan haberi de olmadı, ama ben çok ürkütücü buldum açıkçası. Orada bir köle avukatlar sınıfı getiriliyor. Baroya kayıt bile yaptırması gerekmeyen, sadece şirket avukatlarının yanında çalışan avukatlar var ve bu avukatların çalışmasını o şirket istemediği zaman, herhangi bir şekilde işten attığı zaman, bu avukatın bir daha avukatlık yapma şansı kalmıyor. Bu kanun taslağı, şu anda kaldırıldı, uzak tutuldu. Ancak ne yazık ki ben gidişatın buna doğru olduğunu düşünüyorum. Ne yazık ki bundan sonra her konuda yapılan bütün kanunlar bu doğrultuda olacak; şirketler patron olacak, biz hepimiz her

ZEYNEP
AVCI'NIN
KONUŞMASI

sektörde, çiftçisinden tutun da avukatına, doktoruna kadar -ki doktorları görüyorsunuz- hepimiz alt sınıf olarak kalacağız. Ama bu konuda barolardan açıkçası hiçbir ses çıkmıyor. Tam tersine, böyle bir kanun taslağı yayınlanıyor, daha sonra diyorlar ki "hayır, bunun bizimle ilgisi yok, yanlışlıkla oldu." Açıkçası ben bunu da kendi adıma -belki biraz ağır olacak, ama- çok inandırıcı bulmadım. Çünkü bu konuda bildiğim kadarıyla bir suç duyurusunda da bulunmadı Türkiye Barolar Birliği. Yani böyle bir işe birisi giriyor, bizim sitemize, yayınlıyor 3 gün boyunca, ama hiç kimseye ihbarda bulunulmuyor.

Bunun dışında, örneğin noterlerin korkunç bir organizasyonu vardır, iş alanlarını her seferinde genişletirler. Bizde de tam tersi söz konusu. Bizim şu anda mevcut iş alanımız mütemadiyen daraltılıyor. Arabuluculuk Kanun Taslağı'nı kaç kişi duydu, kaç kişinin haberi var, bilmiyorum. Zaten sorunlarımızdan biri de bu, çoğu avukat çoğu şeyi duymuyor ne yazık ki, bilmiyor, bihaber kalıyor. Arabuluculuk Kanun Taslağı'nda hukukçu bile olmanıza gerek yok arkadaşlar, belli özellikleri olan bir insan arabulucu olabiliyor. Çok detayına girmek istemiyorum. Bunlar zaten arka arkaya geliyor ve bu benzeri şeyler, gelmeye de devam edecek. Eğer biz, bu kadar organizasyonu dağınık, bu kadar kararsız ve bu kadar başka sorunlarla alakalı olursak, bunların hepsi bangır bangır gelip üstümüze oturacak, ne yazık ki gidişatımız ona doğru.

Ben bu noktada Türkiye Barolar Birliği'nin ve baroların tetikleyici olmasını istiyorum. Konuları tek tek tespit edemiyorum, bizim belki milletçe bir sorunumuz bu. Önce konuları tek tek tespit edip, gerçekten bizim sorunlarımızı tespit edip, daha sonra da bunları yine tek tek çözüm önerileriyle birlikte çözmeye başlamak bu kadar zor olmamalı diye düşünüyorum.

Bir diğer sorunumuz, hâkim ve savcılarla ast-üst ilişkimiz varmış gibi onlar davranıyorlar ve biz de aynı şekilde davranıyoruz. Oysaki bilmiyorum yine kaç taneniz biliyor, ama bizim sadece yemin ve hüküm dışında ayağa kalkmamız dahi gerekmiyor. Bizim onun dışındaki ayağa kalkmalarımızın hepsi tamamen ritüelle ilgili, ama çoğumuz bunu bilmiyoruz.

Abartılı saygı gösterileri, bir süre sonra bence bizde aşağılık kompleksine sebep oluyor diye düşünüyorum. Onlarda da tam tersine, *"biz onların üstüyük"* pozisyonuna getiriyor onları diye düşünüyorum. Bu bence çok çok önemli değil, ayağa kalkmışız kalkmamışız, ama dediğim gibi, insanların psikolojisi açısından bu bile bir başlangıç olabilir. Bu astlık-üstlük ilişkisini dengelemek, *"hayır, siz bizim patronumuz değilsiniz, tam tersine, istediğimizi ister yaparsınız, ister yapmazsınız, ama yapmazsanız sonuçlarına da katlanırsınız"* mesajını nedense biz avukatlar olarak onlara veremiyoruz ve bu bizde ne yazık ki ister istemez aslında hak etmediğimiz bir aşağılık kompleksine sebep oluyor. Ben kendi meslektaşlarımda bunu her gördüğümde, açıkçası içim acıyor, bu beni çok rahatsız ediyor. Çünkü dediğim gibi, onların çok daha fazla korkuları, endişeleri vesaireleri var. Bağımsız olan, gerçekten bağımsız olan biziz arkadaşlar ve eğer bir üstlük gerekiyorsa, üstün olan biziz.

Yine kartelleşmeyle bağlantılı olarak, yabancı şirketlerle ilgili duydunuz mu, bilmiyorum, yabancı hukuki danışmanlık şirketleri ülkemize artık yavaş yavaş sızmaya başladılar. Bu Atlasjet uçağı kazasıyla ilgili de bayağı bir basında gündemde yer tuttular ve bu dönemde, bundan çok daha önce, biz Sarıgöl Büro Şefliği olarak Manisa Barosuna bir tane yazı sunduk. Dedik ki, *"Türkiye'de kaç tane hukuki danışmanlık şirketi vardır, faaliyetleri nelerdir, lütfen bizi bilgilendirin."* Biz biliyoruz, Türkiye Barolar Birliği'nin de bu konuda bir araştırması var. Üzerinden 2 yıl geçti, biz hâlâ bir cevap alamadık.

Öte yandan, tam bu konu, -çünkü bu geleceğe dair ciddi bir sorun olarak karşınıza çıkacak- bu Atlasjet kazası olduğu zaman, Isparta Barosu Başkanı, bununla ilgili çok feryat etti açıkçası ve o dönemde ben gazeteleri takip ettiğimde -umarım yine yanılıyorumdur, çünkü bunların çoğu soru aynı zamanda- hiçbir baro başkanının ya da Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın *"evet, biz arkadayız, hadi bunu da burada bırakmayalım, hadi buradan bir yürüyüşe gidelim, hadi buradan olayın üzerine gidelim, hadi buradan şu olayın başını ezelim küçükken"* demediler arkadaşlar. Yani bizim elimize o kadar çok fırsatlar

ZEYNEP
AVCI'NIN
KONUŞMASI

geçiyor ki, ama bunların hiçbiri bizim barolarımız tarafından değerlendirilmiyor.

Bunun dışında, yine avukatlara saldırılarla ilgili, bu da ne yazık ki gelecekte daha çok sorunumuz olacak. Çünkü ekonomi bildiğiniz gibi, her geçen gün daha kötüye gidiyor, avukata olan saldırılar artacak ve bu konunun üzerine de yine ayrıca gidilmesi gerekir. Bunlar hep söylenen sıradan şeyler, ama bunların yapılması için ne yapılması gerektiğine dair çözüm önerilerini hiçbir yerde göremiyorum. Ancak biz yıllardır bunları da söylüyoruz. Örneğin şu anda patır patır yeni kanunlar çıkıyor ve biz baroyuz, Türkiye Barolar Birliği'yiz, biz zaten bir gücüz, biz önemli bir şeyiz, büyük bir şeyiz, ama bizim hiçbir kanun konusunda, hiçbir olayda bir etkimiz, yetkimiz vesairemiz ve hiçbir şeyimiz ne yazık ki yok. Artı, Mecliste her zaman, sadece bu dönemde değil, korkunç yüksek de avukat sayısı vardır, her zaman bayağı yüksek oranlardadır. Ona rağmen sağlık hizmetinden yararlanamayan tek meslek grubu olarak biz yıllarca yaşadık arkadaşlar, yani bu resmen trajikomik bir şey, ama ne yazık ki bu böyle.

Bununla ilgili bizim yeni kanun tasarıları; şu dönem bizim aleyhimize değil, tam tersine, lehimize dönebilecek bir dönem. Ama bu nasıl mümkün olur? İşte böyle oturup da türban konusunda beyanat vererek olmaz. Sorunlarımızı tek tek ortaya koyacağız ve bunun da önce yasa taslaklarıyla ilgili ben stajyer avukatlardan ve emekli veya emekliliğe yaklaşmış gönüllü avukatlardan her baronun bünyesinde bir komisyon oluşturulmasını tavsiye ediyorum. Bu çocuklar ve bu tecrübeli avukat arkadaşlar, her kanun taslağı gündeme geldiğinde, bunu tek tek araştırıp, özelliklerini risklerini tespit edip bizler ve vatandaşlar açısından koruyucu önlemleri almalı diye düşünüyorum. Bunu yapmak hele hele bizim için çok zor olmamalı. Artı, hükümet de hukukçuları bu kadar bu işin dışında bırakmamalı. Bankaların emin olun, bizden, hatta bütün kanunlarda çok daha fazla etkisi var ve biz bankalar kadar bile olamıyoruz, bu kadar kifayetsiziz ve bu bana açıkçası çok dokunuyor. Böyle bir komisyon oluşturulsun. Bu komisyon, her seferinde ısrarlı bir

şekilde taleplerini bildirsün, kendi önerisini sunsun. Daha sonra yine bunlarla ilgili kamuoyları oluşturulsun. Basında bütün Türkiye Barolar Birliği başkanları, hatta büro şefleri, biz onu da söylüyoruz, biz buradaki ilçe gazetemizde bile başlayabiliriz. İmza kampanyaları başlansın, gazetelere yazılar yazılsın, halk arkamıza alınsın. Çünkü zaten bizim isteğimizle halkın menfaati hiçbir çelişmez, çatışmaz. Dolayısıyla bu konuda şu aslında varolan gücümüz şöyle bir açığa çıksın, ama ne yazık ki dediğim gibi olamıyor. Ama dediğim gibi, komisyon oluşturulsun, daha sonra bir kamuoyu oluşturulsun, daha sonra yine bu kamuoyu desteği de alınarak TBMM'ye baskı yapılsın. Bunların çok zor şeyler olduğunu ben düşünmüyorum açıkçası. Baskı yapılsın ve bu şekilde her sorun tek tek ele alınarak lütfen halledilmeye çalışılsın. Çünkü bizim öyle söylendiği kadar çok fazla sorunumuz yok, en fazla 10 kalem sorunumuz var ve biz 100 yıldır bu sorunların hiçbirini halledebilmiş değiliz; kökten, temelli bir şekilde halledebilmiş değiliz. Tam tersine, yeni gelen kanunlar ve sistemle bu sorunlarımız katlanmaya devam edecek ve biz eskileri bile halledememiş olacağız. Bu noktada, dediğim gibi, bunlara değinen ve çözüme giden bir baro istiyorum.

Şu da var: İlla ki sorunların hepsini tek tek halletmek zorunda değilsiniz, ama yeter ki biz bir şeyler, gerçekten bir şeyler yaptığınızı görelim. Yani bana göre hiçbir şey yapmamak, suça ortak olmak demek. Artık bütün bunlar bittiğinde, yıllar sonra, 10 yıl sonra avukat meslektaşlarımız bize diyecekler ki, *"bunlar yapılırken siz neredeydiniz Allah aşkına, meslek bir zamanlar böyleydi de nasıl böyle oldu?"* Ki ben kendi meslektaşlarıma, eski arkadaşlara diyorum bunu. Zamanında mesleğin çok saygınlığı, çok itibarı olduğundan bahsediliyor, ama ne yazık ki o itibar ve saygınlık her geçen gün azalıyor. Ben onlara diyebilmeliyim ki, *"biz şunu şunu yaptık, ama başaramadık."* Ama diyebilmeliyim, benim barom bana bunu söyleyemiyor. Benim barom bana, *"biz şunu şunu şunu yaptık, ama sonuç alamadık, şurada tıkanıdı"* hiçbir konuda diyemiyor ne yazık ki.

Saniyorum şimdilik bu kadarı yeterli. Çok teşekkürler.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza bu ayrıntılı konuşması için teşekkür ediyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Mahir ŞİRİN (Denizli Barosu, Stajyer Avukat): Hoş geldiniz.

MAHİR
ŞİRİN'İN
KONUŞMASI

Genelde forum itibariyle konuşmalar hitabet sanatına uygun şekilde yapılmış, ama biz avukat adayları olarak belli bir metin hazırladık ve o metne bağlı kalarak sıkıntılarımızı sizleri boğmadan dile getirmek istiyorum.

Denizli Barosu avukat adayları olarak, içinde bulunduğumuz sürecin amacıyla ilgili Türkiye Barolar Birliği'nce yapılan tanıtımda, *"Avukatlık stajının, hukuk bilgilerinin bilimsel verilerden ayrılmaksızın ve bilimin yöntemlerini kullanarak somut olaylara uygulayabilen, yargılama süresince yargılama faaliyetlerinin yönetimine ve kararın oluşumuna etkin biçimde katılabilen, meslek ilke ve kurallarına bağlı, hak arama özgürlüğünün yaşama geçmesi için uğraş veren, insan haklarına saygılı, demokrasi ve hukukun üstünlüğünden ayrılmayan, bağımsız ve özgür avukatların yetişmesi için hukuksal, sanatsal, eğitsel olanakların sağlanmasıdır"* şeklinde somutlanmıştır.

Bugün belli bir kısmını tamamladığımız adaylık sürecimizde yıllardır süre giden sıkıntıları birebir yaşadık, yaşayan arkadaşlarımızdan gözlemledik. Çeşitli vesilelerle forumlarda, panellerde sıkça dile getirilen, genel itibariyle haklı bulunup onaylanan, çözümü için çalışılan ya da çözümsüzlüğe terk edilen sıkıntılardan yola çıkarak, biz Denizli Barosu avukat adayı olarak olmasını istediğim staj süreciyle ilgili bir saptama yapmak istiyorum. Yargının üç sacayağından biri olan avukatlık mesleğinin eşiğinde mesleğe hazır, tam ve donanımlı olarak başlayabilmek için maddi kaygılar gütmeden, kredi değil, bursla desteklenen, çalışma yasağına tabi olmadan, ailesinin bakım ve gözetimine bırakılmadan, ismen bir parçası olarak dahil edildiğimiz gruba faal olarak katılan, sosyal güvenceleri sağlanmış, adli hiyerarşi içerisinde saygı duyulan, hor görül-

meyen, statüsü, hiyerarşi içerisinde yönetmelikle düzenlenen, staj geleceği hâkimin günlük sıkıntlarına, ailesel problemlerine, mesleki kaygılarına bağlanmayan, aynı okullardan mezun olduğumuz, benzer koşullarda staj yaptığımız hâkim, savcı adayı arkadaşlarımızla yargı erkinde birbirimizden ayrı tutulmadan, mesleki bilgilenme açısından ciddiye alınan, yazı işleri memurlarınca kendi yardımcı elemanları olarak algılanmadığımız, "hiçbir şey olamazsak avukat oluruz" anlayışıyla hukuk devletinin kurucu unsurlarını zedeleyen, toplum nazarında mesleğin saygınlığını örseleyen düşüncenin karşısında dimdik durabilen, kısa bir süre sonra aynı mesleğin icrasında birlikte çalışacağımız, yanında staj yaptığımız avukatlarca ucuz işgücü olarak görülmediği, pratiğe dönük çalışmalarla etkin kılınan, bir yığın gereksiz evrak içinde boğulmayan, prosedürün zorlamadığı, dosya inceleme hakkının engellenmediği, yükümlülükten ziyade hakların genişletildiği bu Araf sürecinin mesleki eğitim, sanat ve sosyalleşme açısından dolu dolu geçtiği bir staj süreci istiyoruz.

Biraz önce belirttiğimiz sorunlardan birkaçının altını çizerek kendimizce konuşup tartışıp karar verdiğimiz konularla ilgili açılımlarda bulunmak istiyorum.

Adliye stajı döneminin sorunlarından başlarsak; adliye stajı dönemi, yargı faaliyetlerinin doğrudan gözlemlendiği aktif bir süreçtir. Ancak adliyelerin fiziki yetersizlikleri, iş yoğunluğu, kalemlerin adaylara bakışındaki olumsuzluklar, hâkim ve savcılarla adaylar arasında konuşma ve tartışma ortamının sağlanamaması, bizlerin de ekonomik kaygılarımız sebebiyle gerekli şekilde yapılamamaktadır. Sonuç olarak adliye stajı, imza atma yükümlülüğünden ötesine geçememiştir. Sonraki 6 ay için ise, bu sürecin verimli geçebilmesi, öncelikle yanında staj yapılan avukatın yaklaşımına ve bizim çabamıza bağlı olarak şekillenmektedir. Staj sürecinde tek başına kalan, sistemin aksaklıklarını da kabullenerek mesleğe başlamak zorunda bırakılan biz avukat adaylarının henüz staj sürecinin bir bütün olarak denetlenmesine yönelik bir mekanizmanın oluşturulmaması ve staj eğitiminin ilgili birimlerdeki görevli personelin

MAHİR
ŞİRİN'İN
KONUŞMASI

kişisel inisiyatifine bırakılması sebebiyle bu dönemde de etkin ve yeterli biçimde değerlendiremediği açıktır. Bu rahatsız edici durum içerisinde okulunu yeni bitirmiş ve hayata yeni başlayan bizlerin muhatap olduğumuz kurumla yüzleşmemiz, mesleğe ilişkin kaygılarımızı da arttırmaktadır.

Bir çözüm olarak, bütün süreci denetleyecek ve yaşanan sorunlara ilişkin bizlere destek olacak etkin bir denetleme mekanizmasının, bir izleme komisyonunun oluşturulmasını istiyoruz. Sosyal güvenlik açısından biz avukat adaylarının durumuna bakıldığında ise, mevcut sosyal güvenlik sorununun en çok bizi etkilediği apaçık ortadadır. Bu bir yıllık süreçte hiçbir sosyal güvenceden yararlandırılmadığımız gibi, bizlerin çalışmaları yasal bir zorunluluğa dayandığı halde, hizmetimiz akde değer bulunmamıştır. Öğrenci olduğumuz için burs alamadığımızdan, ailemizin sosyal güvencesinden yararlanamadığımızdan, herhangi bir yasal düzenlemeyle ücretlendirilmediğimizden, her türlü sosyal güvenceden mahrum kalan bizlerin nasıl geçineceğimiz, sosyal bir riskle karşılaştığımızda, örneğin hasta olduğumuzda ne yapacağımız sorusu kanun koyucunun aklına gelmemiştir.

İçinde bulunduğumuz bu durum, ne hukuka, ne de hak-kaniyetle örtüşmektedir. Çeşitli meslek gruplarında, örneğin serbest muhasebecilik, mali müşavirlik gibi staj yapan bireylerin hizmet sözleşmesiyle SSK'ya tabi tutulduğu bilinmektedir. Benzeri bir düzenlemenin biz avukat adayları için de yapılmasını istiyoruz.

Ayrıca staj süresince çalışma yasağına maruz kalan biz avukat adayları, çeşitli şekillerde genellikle ailemizin desteğiyle geçiniyoruz. Staj bitiminde avukatlık ruhsatı için müracaat ettiğimizde ise, ruhsat ücretinin tamamını peşin olarak ödemekteyiz. Bizlerin bu parayı temin etmesi büyük sorun teşkil etmektedir. Biz bu ücretle ilgili olarak da makul bir süre belirlenmesini istiyoruz.

Son olarak ekonomik durumumuzla ilgili bir değerlendirme yapmak istiyorum: Bilindiği gibi, yönetmelik bazında

biz avukat adaylarının ücretlerine ilişkin bir düzenleme yapılmamıştır. Genel olarak hiçbir alanda staj, sosyal güvence ve ekonomik koşullar bakımından avukatlık stajı kadar yetersiz kalmamıştır. Geçtiğimiz zorlu eğitim sürecinden sonra katıldığımız sosyal grubun gereklerine uyum sağlamamız, toplumca bize yüklenen işlevleri yerine getirebilmemiz ve ekonomik açmazlara düşmeden mesleğe yönelik ve nitelikli çalışmalar yapabilmemiz ve dolu bir staj süreci geçirebilmemiz için biz avukat adaylarına burs imkânının sağlanması, ekonomik bağımsızlık açısından yerinde bir düzenleme olacaktır. Staj kredisi için kullanılan kaynakların bizce burs finansmanı açısından da yeterli olacağını düşünmekteyiz. Ayrıca yeni bir açılım olarak biz avukat adaylarının ikinci 6 ayda elde ettiğimiz, sınırlı da olsa dava takip etme hakkımıza bağlı olarak görevlendirildiğimiz alanlarda dosyadaki vekâlet ücretinden belli bir yüzdeyle ücretlendirilmemiz, bu dönemde ekonomik açıdan bizi rahatlatacağı gibi, sorumluluk alma noktasında biz adayları yüreklendirecektir. Her avukat adayının bir ailesi olduğu düşüncesinden vazgeçilerek, üyesi olduğumuz gruba hem toplumsal dinamikler gözetildiğinde, kendi giderlerini karşılayabilen bireyler olarak hazırlanmamız açısından önemli olacaktır.

Evet, sosyal güvencemizi ve ekonomik bağımsızlığımızı istiyoruz. Sadece kendimiz için değil, hazır olabilmek ve doğru anlatabilmek için, kendimizi kimseye bağımlı hissetmeden, ezmeden ve ezilmeden, çeşitli kaygıları susmadan söylemek, dayanışmak için istiyoruz. Sadece kendimiz için değil, daha hazır ve eşit bir mesleğe başlamak için istiyoruz.

Saygılar.

Oturum Başkanı: Stajyer arkadaşımıza konuşması için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Menekşe OĞUZTUTAN (Manisa Barosu): Manisa Barosu'ndan Zeynep Avcı arkadaşımız gayet güzel bir konuş-

ma yaptı. Hemen hemen bütün sorunlarımıza değindi diyebilirim. Ben biraz daha konuyu somutlaştırmak istiyorum.

Öncelikle Türkiye Barolar Birliği Başkanı'muzla bir hatıram var, onu anlatayım: Ben Ankara Üniversitesi mezunuyum. Lale Sirmen hocamızla birlikte 2002 yılında Türkiye Barolar Birliği'nden bilgisayar başlığı için pazarlık yapmıştık sizinle, 4 bilgisayar, 5'te anlaşmıştık, öyle bir maceramız var, Birleşik Hukukçular Kulübü.

Zeynep arkadaşımızın konuşmasına atıf yaparak sürekli konulara değineceğim. Türkiye Barolar Birliği sonuçta bizim meslek örgütümüz ve bizlerle, bizim sorunlarımızla öncelikli olarak ilgilenmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani kusura bakmayın, belki ara ara çok sert söylemlerde bulunabilirim, çünkü bunu hakikaten içime sindiremedim: Tutup da Başbakan'la kişisel husumet yaratacak şekilde "*ben imam hatip mezunu Başbakanı kabul etmiyorum*" denildiğinde, sonra da bizim CMK ücretlerimiz verilmediğinde, açıkçası bu bana dokunuyor. Tamam, herkesin siyasi görüntüsü vardır, ben oy vermişimdir veya vermemişimdir, o apayrı bir şey. Ama tutup da kişisel husumet yaratacak şekilde böyle bir açıklama yapılması, açıkçası içime sindiremediğim bir şey. Sonuçta CMK ücretleri ortadadır, adli yardım ücreti ortadadır, katma değer bellidir. Biz sürekli sosyal devlet diyoruz, ama CMK'da, adli yardımda hâlâ yüzde 18 KDV kesilmesine devam edilmektedir. Bundan yüzde 1 ya da hiç Katma Değer Vergisi alınmaması gerekir, -ki biz bunu başından beri söylüyoruz- tüm avukat arkadaşlarımız, ama maalesef hâlâ yüzde 18 katma değer vergisi kesiliyor. Sonuçta burada biz kamu hizmeti yapıyoruz, CMK ve adli yardımda, bu başka bir olay.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özok ve Zeynep arkadaşımız şöyle dediler: "*Niye daha az katılım var?*" Sonuçta ben mesleğimde stajı da sayarsam, beşinci yıla giriyorum. Pek çok arkadaşım sigorta primini ödeyemiyor, büro giderini çok zor karşılıyor. Böyle bir durumda, sonuçta biz buraya -ajitasyon da yapmak istemiyorum, ama- bizim gelişimiz gidişimiz 100-150 YTL'yi buluyor. 100-150 YTL'yi lüks tüketim olarak düşünen

çok meslektaşım var ve haklı olarak genç arkadaşlarımızı çok fazla olarak burada görmek zor.

Staj kredilerinden bahsedildi. Düne kadar staj kredisinin geri dönüşüm faizi yüzde 30'du. En son bildiğim kadarıyla yüzde 15 oldu, -ki bence bu karşılıksız burs niteliğinde olmalı-. Sonuçta bir hâkim stajyeri, şu an 1.900 YTL maaş alıyor ve biz madem yargının üç sacayağından biriyiz, biz staj dönemimizde para aldığımız gibi, onu bir de faizle veriyoruz. Yani bankadan kredi çeksek, belki de daha avantajlı olacağız. Bunun haricinde, staj kredisi geri ödeme sürecinde aynı zamanda biz üniversite mezunu olduktan sonra üniversitede aldığımız -pek çok arkadaşımız gibi ben de aldım- katkı payı ve öğrenci kredisi ödüyoruz ve öğrenci kredisi, katkı payı artı staj kredisiyle birlikte yaklaşık olara 700 küsur YTL bir para oluyor. Bu 3 aylık bir para ve ortada hiçbir şey yok, sadece ödüyoruz.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı'mız şöyle bir şeye değindi: *"Benim hâlâ ümidim var, herkes mastır yapıyor."* Tamam, iyi güzel, mastır yapıyoruz da, tabelamıza yüksek avukat yazamıyoruz, bunun bize hiçbir faydası yok. Adam asıyor, yüksek inşaat mühendisi, yüksek mimar, ama biz yüksek avukat yazamıyoruz. Ben mastırımı yapmışım, bana ne faydası var? Ben ancak şirket başvurumda CV'me yazacağım. Tabelamı asamadıktan sonra, kendi kendime *"evet, ben mastırımı yaptım"*, manevi anlamda tatmin etmiş olacağım.

Bunun haricinde, sigorta primini ödeyemeyen arkadaşlarımız var dedik. Doğal olarak sağlık karnesi için de -şu an yeni bir sistem çıktı- ekstra sigorta primi biraz daha fazla veriyoruz, 190 ya da 210 YTL gibi bir rakam. Kendi sigorta primini ödeyemeyen adam, zaten sağlık karnesinden faydalanmak için onu zaten ödeyemiyor. Yine evlenene kadar bayanlar annen baba Emekli Sandığı'na tabii, evlenince artık Allah kerim. Hep *"genç"* diyoruz, *"gençler önde, gençler olsun"* falan. Ama şöyle bir şey var: Şu an baro yönetim kuruluna girebilmemiz için 5 yıl fiili olarak avukatlık yapmamız gerekiyor. Baro başkanı olabilmemiz için de 10 yıl, 15 yıl bir hizmet süresi gerekiyor. Biz sürekli *"gençler gençler"* diyoruz, ama niye böyle bir süre

MENEKŞE
OĞUZTUTAN'IN
KONUŞMASI

sınırı getirilmiş? O açıkçası tartışılır. Ki düne kadar milletvekili yaşının 25 olduğu belirtiliyordu. Yani 25 yaşında adam, -gerçi o yasa henüz kabul edilmedi, ama yine böyle bir konu gündeme gelmişti-. Eğer 25 yaşındaki bir kişinin milletvekili olup, TBMM'ye girip, ülkeyi yönetebilme kapasitesine haiz olduğu eğer varsayıyorsa, bence baro başkanı da veyahut da baro yönetim kurulu üyesi de mantık açısından hayli hayli olabilir, diye düşünüyorum.

Teşekkürler.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

HALİL
SARI'NIN
KONUŞMASI

Av. Halil SARI (Denizli Barosu): Öncelikle TBB Başkan ve Birlik Yönetim Kurulu üyelerimizi, baro başkanlarımızı ve saygıdeğer meslektaşlarımı selamlıyorum.

Tabii bu kadar saygın bir heyete seslenmek diğer arkadaşlarım gibi bana da heyecan veriyor. Ben öncelikle bugün hepimizi tebrik ediyorum. Ben mesleğim 10. yılındayım, mesleğe başladığımda Uganda'daki insan hakları ihlallerini konuşuyorduk. Bugün burada avukatların sorunlarını konuşabiliyor olmamız bence güzel ve takdire şayan.

Çok ütöpik, haksız eleştiriler veya iddialı laflar etmek istemiyorum. Günübirlik yaşadığımız problemlerden yola çıkarak kendi düşüncelerimi dile getirmek istiyorum.

Bundan 10 yıl önce mesleğe başladığımızda, o dönem Baro Başkanı'muz Sayın Yıldırım Aycan'dı. Yıldırım Aycan, ruhsat alırken bana şöyle dedi: *"Halilciğim, bundan sonra bana karşı davalar alacaksın, davalar kazanacaksın ve umarım başarılı bir avukat olacaksın"* dedi. Yıldırım ağabeyle zaman zaman karşılıklı ve birlikte davalara giriyoruz, bazen o kazanıyor, bazen biz kazanıyoruz. Mahkemeler lehte ve aleyhte kararlar veriyor. Demek ki bugün burada sizlere hitap edebiliyorsak, o noktaya da gelmişiz demektir. Yıldırım Ağabeyin o öngörüsü de gerçekleşmiş demektir.

10 yıl önce baro odalarına girdiğimde, ben “*günaydın*” diyordum. “*Günaydın*” dediğimde, genelde bana cevap veren olmuyordu. Baktım ki 1 yıl filan böyle devam etti, hiç kimse bizi ciddiye almıyor, ne “*hoş geldin*” diyen var, ne “*günaydın*” diyen var. Ben çözümü buldum, “*herkese günaydın*” diyorum. Böyle deyince, herkes bana dönerek “*günaydın*” diyor. Yani birazcık ilişkilere dikkat, hem genç avukatlarda, -belki ben kıdemli oldum, 10 yıl oldu- biraz da kıdemli ağabeylerimizde, ablalarımızda diye düşünüyorum. Baro odalarına genç arkadaşlar geliyor ve çoğu zaman kendilerini yalnız hissediyorlar. Çünkü onlara ne “*günaydın*” diyen, ne “*hoş geldiniz*” diyen var. Bence bizim asıl problemimiz biz olmak, yani biz avukatlar anlayışını hâkim kılabilmek.

Burada bir de şunu gördük: Bir barolar var, bir Türkiye Barolar Birliği var, bir de avukatlar var. Halbuki arkadaşlar, biz bir aileyiz, biz bir aile içerisinde baba-evlat ilişkisi, evlat-baba ilişkisi, neyse, o tip ilişkiler kurmak zorundayız. O açıdan, genç avukatların kendilerini yalnız hissetmemeleri, sahiplenilmeleri gerekiyor. Tabii bizim baromuz, koro faaliyetleriyle, örneğin Mahir Şirin arkadaşımız az önce konuşma yaptı ki, önümüzdeki Cuma günü onun sergileyeceği, yöneteceği bir oyun var, “*Gel Evlenelim, Yürü Boşanalım.*” Demek ki bizler, genç avukatları belirli ölçülerde kucaklayabiliyoruz, onların koro faaliyetlerinde, tiyatro faaliyetlerinde bir arada olmalarını sağlayabiliyorsak. Tabii spor etkinliklerimiz var, yönetimimizin bu konuda güzel çalışmaları var. Yani kısacası her türlü sosyal etkinlikle, bu tip seminerlerle genç avukatların yalnız olduklarının hissettirilmemesi, onların kucaklanması gerektiği kanaatindeyim.

Daha somut şeyler söylemek istiyorum. CMK uygulamalarında, ben CMK’da görev alan bir avukat değilim, ama geçmiş dönem yönetimde görev aldım. Oradan bildiğim kadarıyla CMK uygulamalarında uygulanan tarifeyle Türkiye Barolar Birliği’nin uyguladığı tarife birbirinden çok farklı. Yanlış hatırlamıyorsam, bugün itibariyle ağır ceza mahkemesinde CMK’da ödenen ücret 300 milyon lira civarında galiba. Net

HALİL
SARI'NIN
KONUŞMASI

olarak ele geçen 450 milyon lira. Ki orada da bir kısım kesintiler uygulanıyor. Yani oradan mümkünse tabii vergi kesilmemesi sağlanabilir ve bu rakamın en azından örneğin ağır ceza için Türkiye Barolar Birliği tarifesi kadar uygulanması sağlanabilir. Nedir? Örneğin ağır cezada 1.100 YTL olması sağlanabilir. Manisa Barosu'ndan gelen saygıdeğer arkadaşlarımızın yaptığı eleştirileri de bir anlamda çözümlenmiş oluruz, özellikle benden önce konuşan arkadaşımın. Çünkü hakikaten CMK görevlendirmeleri için alınan ücret, arkadaşlarımızın -ki Denizli Adliyesi şehir merkezinden, bürolardan 10 kilometre uzakta- otopark ve gidiş geliş, benzin, mazot masraflarını karşılayamaz düzeyde. Düşünün ki, bir ağır ceza davasını 2 yıl takip ediyorsunuz, orada otopark parası vereceksiniz, benzin parası vereceksiniz ki, dosyanın fotokopisini alıp, dosyayı inceleyip ona vakıf olmanız mümkün değil. O zaman maalesef, -ne yazık ki, üzülererek söylüyorum- CMK'da görev alan arkadaşlarımız ağır ceza mahkemesi salonlarında görüyoruz ki daha çok kanunen konulmuş dekoratif bir unsur, aksesuar görev alıyorlar. Bu biz avukatlar için de son derece üzücü oluyor. Çünkü oradaki arkadaşlarımızın daha çok beyan ettikleri husus, *"Eksiklikler giderilsin, esasla birlikte beyanda bulunalım. Müvekkilimizin beraatını veya tahliyesini talep ediyoruz"* şeklinde beyanları oluyor. Dosyanın içeriğine girip, suçun unsurları, delillerin tartışılması gibi konularda fikir beyan etmeleri zaten mümkün olmuyor. Onun için bir defa daha söylüyorum, nasıl seçimlerden önce Genç Parti diyordu ki, *"mazot 1 YTL olacak"*, CMK ücretleri de en az Türkiye Barolar Birliği tarifesi kadar olmalıdır arkadaşlar.

İkinci bir konu; tabii barolarımız ve Türkiye Barolar Birliği'ne getirilen en önemli eleştiri, baroların ve Türkiye Barolar Birliği'nin belirli bir anlayışın veya siyasi partinin arka bahçesi olup olmadığıdır. Ben bu konuda haksız bir eleştiri yapmak istemiyorum. 10 yıl içerisinde bu konuda hem barolarımızın, hem de Türkiye Barolar Birliği'nin hep daha iyi bir noktaya gittiğini düşünüyorum. Yani daha demokratik bir yaklaşımla avukatların değişik görüşlerden olanlarının kucaklandığı bir anlayışın hâkim kılınmaya çalışıldığını en azından

iyi niyetli olarak gözlemliyorum. Bundan sonra da böyle olması ve bunun daha da geliştirilmesi gerektiği kanaatindeyim. Yani ne barolar, ne Türkiye Barolar Birliği, siyasi bir partinin, siyasi bir anlayışın arka bahçesi değildir, böyle olmamalıdır. Baroların ve Türkiye Barolar Birliği'nin görevi, avukatın, mesleğin, meslektaşın yüceltilmesi ve yükseltilmesi olmalıdır; onun aşısı, ekmeği olmalıdır.

Bu noktada da naçizane bir önerim, tartışılıyor, konuşuluyor, tabii ki yine tartışılabilir; biz örneğin mühendislerin yaptığı gibi ücretli havuz sistemi oluşturulmasını tartışmalıyız diye düşünüyorum. Nasıl olabilir? Örneğin işi alan avukat, o işin yüzde 60'ını alır, alınacak olan ücretin. Geri kalan yüzde 40'ın yüzde 30'u örneğin diğer genç arkadaşlar arasında paylaşılır veya baroya mensup diğer arkadaşlar arasında, yüzde 10'unu da barolar kullanır; baronun bu tip yapacağı etkinlikler, seminerler, eğitim çalışmaları için harcanabilir.

Yine bir başka tespitim; özellikle Adana'da yapılan forumdan, kısaca forum başlamadan önce okudum, gördüm. Örneğin oradaki bir arkadaşımız, OYAK benzeri, "Yardımlaşma Kooperatifi" benzeri bir sistemin kurulmasını önermiş Adana'da. Ben bu önerinin oldukça isabetli olduğunu düşünüyorum; çünkü biz aşağı yukarı Türkiye'de 60 bine yakın avukatız, hepimizin hemen hemen arabası var, hepimizin hemen hemen evi var, işyerleri var. Yani bir şekilde konut sigortası yaptırıyoruz, hırsızlık sigortası yaptırıyoruz. Araçlarımız için zorunlu mali mesuliyet sigortası yaptırıyoruz. Örneğin bir sigorta şirketi kurarak sadece 60 bin avukatın sigortasını Türkiye Barolar Birliği'nin kurduğu bu sigorta şirketine yaptırmasını sağlayabilirsek, burada hakikaten çok büyük bir finansal güç oluşabileceğini düşünüyorum. Bu finansal güçle stajyer arkadaşlarımıza burs imkânı da sağlayabiliriz, bu tip eğitim çalışmalarına kaynak da sağlayabiliriz, sosyal güvenlikle ilgili çalışmalarımıza kaynak da sağlayabileceğimizi düşünüyorum.

Yine burada bir başka belirtmek istediğim konu şu: Bizler avukatız, avukatın avukattan başka dostu yok. Bunun için sürekli olarak gündemde bence somut olarak avukatların

HALİL
SARI'NIN
KONUŞMASI

sorunlarının sunulması gerekiyor. Biraz önce arkadaşlarımız haklı olarak “devlet ve millet meselelerine Türkiye Barolar Birliği fazlaca eleştiri getiriyor veya onlarla ilgileniyor” dediler. Elbette ilgilenecektir Türkiye Barolar Birliği. Ancak o konuda gösterdiği emek ve hassasiyeti avukatların meslek ve sorunlarında göstermesi gerektiğini düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

ÖZLEM
DOĞAN'IN
KONUŞMASI

Av. Özlem DOĞAN (Denizli Barosu): Öncelikle toplantıya katılan bütün meslektaşlarımızı saygıyla selamlıyorum.

Hemen sorunlara geçeceğim, bir hareketlilik var salonda, fazla uzatmayacağım konuşmamı.

Öncelikle avukatlık ücret tarifesinden bahsetmek istiyorum. Bizim her sene çarşaf çarşaf yayınlanan bir avukatlık ücret tarifemiz var. Bunun da küçücük bir kısmında bir danışma ücreti var. Tabii buna meslektaşlarımız açısından bir özeleştiri getirecek olursam, ne kadar uyuyoruz, ne kadar uymuyoruz, bilmiyorum. Çünkü benim büroma gelen müvekkillerin cebinde yaklaşık 6 tane avukatlara ilişkin kart oluyor. Öncelikle eğer biz, meslekte saygınlığı sağlamak istiyorsak ve biz bu mesleği hayatımızı idame ettirmek için yapıyorsak, öncelikle paramızı sağlam almalıyız diye düşünüyorum. Evet, avukatlık onurlu bir meslek, biz hak ve hukuk ya da adalet anlamında denge sağlayıcı üçüncü sacayağıyız, ama hayatımızı da bir şekilde idame ettirmemiz gerekiyor.

Öncelikle ücretlerimizi tam, tarifenin altında alınmamak üzere nasıl denetleyebiliriz, onu çözmemiz gerekiyor. Bu tamamen etiktir, bizim baromuzda ya da barolarda eğitime yeni başlayan arkadaşlara avukatlık hizmetinin ücretsiz olmadığını öncelikle aşılammamız gerekiyor. Çünkü bu sıkıntıyı çok yaşıyoruz. Adam geliyor, danışma ücretini söylüyorsunuz, “Olur

mu canım? Ben başka bir avukata gittim, işte burada kartı, bana şöyle şöyle söyledi. Sen şimdi benden danışma ücreti mi istiyorsun? Hayır. Yurtdışındaki avukatlara baktığımız zaman, her birinin masasında birer tane saat vardır. Yarım saat konuşursunuz, *“yarım saat konuştuğunuz, devam etmek istiyor musunuz?”* Bu denetimi nasıl sağlayacağız bilemiyorum, ama yavaş yavaş bu anlamda da baroların denetime geçmesi gerektiği kanaatindeyim. Aynı unsur, bizim dava başı ücretlerimizde de söz konusudur. Tarife altı ücret alınmaması gerektiği kanaatindeyim. Bunun da etik olarak meslektaşlarımıza aşılması gerektiğini düşünüyorum.

Bunun dışında, geçenlerde Antalya Barosunda bir işim vardı, bu sebeple ziyaret etmiştim. Orada bir avukat arkadaşım ile karşılaştım, üniversiteden arkadaşım. Kendisiyle oturduk, görüştük. Ankara'da bir baroda çalışıyormuş, büronun şehir dışındaki talimatlarına bakıyormuş. *“Peki, dosya yoğunluğunuz nasıl?”* dedim. *“Acayip dosyamız var, benim yanında çalıştığım avukat, maddi durum açısından çok yüksek”* dedi. *“Masraflayollarını nasıl yapıyorsunuz?”* *“Avukatın bankada trilyonluk bir hesabı var, masrafları oradan karşılıyor.”* Bu hak mı? Ben 2 yıllık avukatım, müvekkilimden masraf istiyorum. Başka bir meslektaşım gidiyor, banka hesabından masrafı kendisi yapıyor. Bunun da aynı zamanda haksız rekabet yarattığı görüşündeyim. Bu rekabeti de yine etik olarak çözmemiz gerektiği kanaatini taşıyorum.

Ayrıca sosyal güvenlik tasarısına gelince, tasarı demeyeyim artık, -TBMM'de görüşülüyor- gerçi üstadım Bekir Çapar bu konuda daha ayrıntılı bir açıklama yapacaktır, ama onun deyimleriyle bu tamamen bir sosyal felaket yasasıdır. Ben meslekte yeni bir avukatım, zaman zaman sigorta primlerimi ödeme konusunda sıkıntı yaşayabiliyorum. Burada taban primimiz bizim yaklaşık 270 lira olacak ve her ne nedense hiç kimse buna ses çıkarmıyor. Dolayısıyla bu anlamda daha etkili bir muhalefet yapmamız gerektiği konusunda benimle sanırım bütün meslektaşlarım aynı fikri taşıyor. Dolayısıyla Sosyal Güvenlik Kanunu, yeni çıkacak bu kanun hakkında daha etkili bir muhalefet yapmamız gerekir kanaatindeyim.

ÖZLEM
DOĞAN'IN
KONUŞMASI

Bunun dışında, avukatlıkla ilgili, yani avukatlarla ilgili konusunda yeni bir tasarı söz konusu. Az önce Manisa Barosu'ndan bir arkadaşım, yurtdışı menşeli hukuk müşavirliği sunan bürolardan bahsetti. Bu yeni çıkacak tasarıda yurtdışı kaynaklı hukuk müşavirliklerinin avukatlarının Türkiye'de duruşmalara çıkabileceğine izin verilmekte. Aynı şey doktorlara olmuştu, "*yabancı ülkelerden doktor getireceğiz, tedavi ettireceğiz*" demişlerdi. Doktorlar sokaklara döküldü. Aynı hüküm bizim tasarımda var, ama biz hiçbir şey yapmıyoruz. Bunun için yürüyecek miyiz? Yeni tasarı var, hatta Türkiye Barolar Birliği'nin sayfasında yayınlanmıştı, Avukatlık Kanun Tasarısı'yla ilgili. Ya da ben yanlış okudum.

Yine aynı şekilde avukatlıkla ilgili bence uzmanlaşma yönünde adımlar atmalıyız. Herkes her hukuki konuyla iştigal ediyor olamamalı bence. Çünkü her şeyden az biraz anlayacağımıza, bir tek konudan tam anlamamız konusunda düşüncelerim var. Bu anlamda da benimle hemfikir olduğunuzu düşünüyorum.

Saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

BEKİR
ÇAPAR'IN
KONUŞMASI

Av. Bekir ÇAPAR (Derizli Barosu): Değerli arkadaşlarım; mesleki sorunlarımızın, çözüm önerilerimizin görüşüldüğü bu toplantının hepimize yararlı olacağına inanıyorum ve söylenen görüşlerin de yaşam anlayışı, avukatlık hayatımızda önemli kilometre taşları olacağını düşünüyorum. Sizlerle mesleğimiz ve hepimizin güncel karşı karşıya bulunduğumuz 3 soruna temas ederek sözlerime başlayacağım.

Değerli arkadaşlarım; 1992 yılından bu yana CMK uygulaması mesleğimizde öncelikle biraz önce değinen arkadaşımın belirttiği gibi, barodan yapılan görevlendirme ve birebir sunulan avukatlık hizmetinde hiç tanımadığımız ve müvekkil hakkında bilgi sahibi olmadığımız, ön görüşme yapmadığımız kişiye profesyonel anlamda avukatlık hizmeti sunuyoruz. Gö-

revlendirme ve avukatlık hizmeti, birebir sunulan, yani sanık ile avukatın sır olarak, mahrem olarak görüştükleri konuların değerlendirilip yargı aşamasında tez olarak ileri sürülmesi gereken bir olay olduğunu hepimiz biliyoruz. Yani vekaleten baktığımız, vekil olarak girdiğimiz dosyalardaki tutumumuz ile görevlendirmeye aldığımız dosyalardaki tutumumuz, hepimizin de bildiği, günlük uygulamalarımızın da ortaya koyduğu gibi, farklılıklar çok açık olarak gözükmekte. İkincil anlamda, genç arkadaşımın söylediği avukatlık ücreti ile görevlendirmeden doğan ücret arasındaki farkın eski yasamızın 147 CMK, yeni yasamızın numara hatırlayamıyorum, ama yine aynı düzenleme var. Bu kaynak, idari nitelikte para cezaları hariç, adli gelirlere elde edilen bir önceki bütçe yılının yüzde 15'inin Türkiye Barolar Birliği'ne aktarılması suretiyle hazırlanan bir finans kaynağı idi. Bu yer yer gerek Türkiye Barolar Birliği, gerekse Maliye Bakanlığı'yla karşılıklı sorunlardan kaynaklanan ya da siyasal iktidarın Türkiye Barolar Birliği'ne bakış açısı nedeniyle ödenek transferlerinin azlığından ya da edilmemesinden kaynaklanan olumsuzlukları son 3 yılda çok yoğun olarak yaşadık ve eylemler koyduk.

Değerli arkadaşlarım; biz toplumda suç ve yargılanmak sosyal bir risktir. Dolayısıyla bu kamusal sosyal riskin sigorta edilmesi, bu nevi kamu kaynaklarının kurumlarımıza aktarılması çok önemlidir. Ancak bu mesleği yerine getiren kişilerin de avukat kimliğine ve avukat yaşam biçimine uygun davranması da esastır. Bunun yegane kaynağı da düzenli, yeterli ücret ve gelir elde etmesine bağlıdır.

Değerli arkadaşlarım; CMK kaynakları, aslında suçu ve suçluyu sübvans eden konumda ülkemizde yaklaşık 15 yıldır uygulanmaktadır ve avukata da cep harçlığı niteliği taşıyan bir anlayış ile hizmet sunulmaya çalışılmaktadır. Gelişmiş ülkelerde sosyal güvenlik sistemlerinde ve bizim ülkemizdeki sosyal güvenlik sisteminde yaşlılık, analık, hastalık, işsizlik, ölüm, sosyal bir risktir ve kamu sosyal güvenlik kurumları da bu riski sigortalayan bir sistem geliştirmiştir. Gelişmiş ülkelerde ve diğer uygulamalarında yargılanmak da bir sosyal risktir. Çün-

BEKİR
ÇAPAR'IN
KONUŞMASI

kü toplu halde yaşanan bir ortamda gerek otoriteyle, gerekse birbirlerimizle olan ilişkilerimizin yargısal nitelik arz etmesi kaçınılmazdır. Menfaate dayalı ilişkiler sonucunda menfaat ihlalleri, sonuçta kamusal düzeni bozacaktır.

Getirmek istediğim nokta şu: Sağlık hizmetlerini Türkiye’de Sosyal Güvenlik Kurumu ile Eczacılar Odası ve Maliye Bakanlığı’ndan oluşan üçlü bir kurul, 2 bin kalemden ibaret olan ve fiyatları ayda bir belki 2 kez, 3 kez değişebilen ilaç fiyatlarını Sosyal Güvenlik Kurumu ile eczacılar arasında, Sosyal Güvenlik Kurumu bu ücreti karşıladığı için hiç istisnasız, hiç de kargaşaya sebep olmadan sağlık ve ilaç giderleri Sosyal Güvenlik Kurumu’nca iyi şekilde götürülmeye çalışılmakta ve yer yer aksamalar olsa da düzeltilebilir niteliktedir.

Ben şunu dile getirmek istiyorum: Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi, mevcut yasamızda bir kazanımdır, Türkiye Barolar Birliği tarafından yapılır ve Adalet Bakanlığı’na sunulur. Eğer kabul edilmiyor ise, 2/3 çoğunlukla yeniden Türkiye Barolar Birliği bu tarifeyi Adalet Bakanlığı’na sunduğunda kendiliğinden yürürlüğe girer.

Ülkemizde Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı kapsamında, 70 milyon olduğunu düşünürsek, 63 milyon insanımızın sosyal güvenlik şemsiyesi altında bulunduğunu görebiliyoruz. Dolayısıyla 63 milyon kişinin sosyal güvenlik kapsamında bulunması, analık, hastalık, ölüm, işsizlik ve yaşlılık gibi sosyal işleri sigorta eden bir kurum, aynı zamanda hukuki koruma ve güvence sigortasını, yani 6. başlık olarak böyle bir riski de sigortalamak suretiyle kaynağını gerçekte toplum içinde yaşayan bireylerden alan ve hizmet sunan konuma getirilebilir. Yani biz, adliyede düzenli yaşayan, vergi mükelleflerinden elde edilmiş gelirleri kamu düzenini bozan, âdeta suç makinesi haline gelmiş bireylere cep harçlığı şeklinde düzenli yaşayan avukatların profesyonelce verdiği hizmetleri çok az düzeyde bir bedel karşılığında âdeta suçu ve suçluyu sübvansedeceğine hoyratça bir CMK uygulaması içerisindeyiz. CMK ücretleri, eğer sosyal güvenlik kurumlarının biraz önce belirttiğim analık, hastalık, yaşlılık, ölüm ve sağlık gibi sosyal işler yanına

yargılama, ceza yargılamasından doğan davalar ya da birebir şahsa sıkı sıkıya bağlı haklarla ilgili yargılamalardan doğan davalarda Sosyal Güvenlik Kurumu sigortalısı, Türkiye Barolar Birliği'yle Sosyal Güvenlik Kurumu arasında yapılacak olan bir protokol ile azami alt sınırlarda vekâlet ücretleri belirlemek suretiyle kaynağını sigortalının daha önceden ödediği primlerden alacak bir geliri yaratabiliriz.

Tabii bu önerim, doğal olarak Türkiye Barolar Birliği'ne aktarılan gelirin Sosyal Güvenlik Kurumu'nda kalması sonucunu doğurur. Türkiye Barolar Birliği ve barolar buna ne kadar taraf olur, bilemiyorum.

Birinci öncelikle söylemek istediğim, CMK'nın Maliye Bakanlığı ödeneklerinden Türkiye Barolar Birliği'ne aktarılması şeklinde değil, Sosyal Güvenlik Kurumu'nca sağlıkta yapılan uygulama gibi, Sosyal Güvenlik Kurumundan hizmet alan ve sigortalı sayılanların Sosyal Güvenlik Kurulu'na tabi, bağlı avukatlık hizmeti vermek isteyen avukatlar ile yapılabilmesi yöntemine geçilmesi zorunludur.

İkinci olarak, örneğin kasko sigorta poliçelerinde bazı sigorta şirketleri, yargılama giderlerini de poliçe kapsamına alabilmektedir. Bunun avukat arkadaşlarımızın ve yurtaşlarımızın yargılanma ve yargılama, bu hak arama özgürlüğünü tam olarak sağlayabilmesi için, zorunlu trafik sigortalarında poliçenin konusu aracın adı karıştığı trafik kazalarından doğan ceza ve tazminat davalarında zorunlu sigorta poliçelerinin avukatlık hizmetleri ve yargılama giderlerini de kapsayacak şekilde düzenlenmesi ve bu poliçelerin düzenleyen aktüeryal servise, Maliye Bakanlığına Türkiye Barolar Birliği'nin böyle bir paket halinde öneri götürmesi ve bunun idari bir düzenlemeden ibaret olduğunu hepimiz biliyoruz. Böylece ülkemizde hareket halindeki 10 milyon aracın adı karıştığı yaklaşık 600 bin civarındaki trafik kazalarında gerek sürücülerin, gerekse kazazedelerin hak arama özgürlüğünün tesisinde hukuk hizmetlerinin daha ucuz, daha kolay ve avukatlara da iyi bir gelir yaratacak nitelikte düzenlenmesi, yasal düzenleme gerektir-

BEKİR
ÇAPAR'IN
KONUŞMASI

meyen, idari ilişkilerle ve idari düzenlemelerle yapılabilecek bir olaydır.

Değerli arkadaşlarım; ikinci durum, dün yasalaşan ve Sayın Cumhurbaşkanı'na onaylanmak üzere gönderilen 5510 sayılı Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 80. maddesinde tüm genç arkadaşlarımı ve orta yaş, emekli olmayan veya olan, ayrıca sadece avukatlara değil, bütün serbest çalışanları ağır yüklerle yükümleyen 80 ve 82. maddeyle ilgili önceden Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmediği için gelen ağır bir prim yükü var.

Değerli arkadaşlarım; sadece avukatlar değil, mühendisler, eczacılar, mimarlar, serbest çalışanların, yani yeni yasadaki adımızla 4B kapsamında bulunanların prim yükü, arkadaşım biraz önce yanlış telaffuz etti, 670 liradır. Çünkü yasanın 82. maddesinde aynen şu: Bu yasanın 4B kapsamında bulunan sigortalıların prime esas kazançları, belirlenen alt ve üst gelir sınırlarında kalmak kaydıyla alt ve üst sınır arasından tespit edilecek günlük kazancın 30 katı üzerinden hesaplama yöntemi öngörmüştür. Bu alt sınır, yürürlükteki 16 yaşından büyük çocuklar için uygulanan asgari ücrettir. Üst sınır bunun 6 katıdır. Geçen hafta Sayın Sosyal Güvenlik Bakanı, Denizli'de bu konuyla ilgili Baro Başkanı'na ve kentin ileri gelenlerine bu yasanın tanıtımı hususunda bilgiler verdi, ancak bu hususu hiç dile getirmedi.

Arkadaşlar; işçi ve memurlar örgütlü ve sendikalı oldukları için ve gelirleri kaynakta sigorta primleriyle ölçümlenerek prim oranları belli olduğu için, alınacak ücret prim gideri belli, işveren tarafından karşılanıyor. 4B kapsamında olan bizler, serbest çalışanlar, diyor ki yasada, "*kendileri tarafından beyan edilecek gelir üzerinden 82. maddede belirtilen oranlarda, yani yüzde 33,5 oranında sigorta primi tahsil edilir*" ve bu husus gerek Parlamento, gerekse sosyal güvenlikle ilgili hiçbir panelde, hiçbir görüşmecisi, konuşmacı kişi tarafından dile getirilmeksizin yasalaştırıldı.

Değerli arkadaşlarım; Sosyal Güvenlik Kurumu bir resmi kurumdur, vergi daireleri resmi kurumdur. Türk Ceza Kanunu'nda resmi kurumlara yalan beyanda bulunmak, yazılı yalan beyanda bulunmak açıkça suçtur. *"Kendileri tarafından yılda 2 kez beyan edilecek gelirleri üzerinden..."* Hepimiz KDV beyannamesini ayın 22'sinde veriyor muyuz, bizim gelirimiz belli mi? Bunun yüzde 33,5'i 2 milyarın altında burada 5 yıl ve üstünde kıdemli avukat arkadaşım, 2 milyarın altında gelir beyan edebilir mi? Beyan ettiği takdirde, SSK'nın 89 ve 90. maddelerinde düzenlenen idari para cezaları bölümünde *"iki asgari ücret, idari para cezası..."* Sorun bu, bunu ekim ayında hepimiz yaşayacağız.

Değerli arkadaşlarım; yanımızda sigortalı çalışan -hepimizin ya da çok azımızın, salona göre- avukat arkadaşlarımız var. Bunlara ödenen aylık ücreti 1 milyarın altında gösterebilir miyiz? Gösterdiğimiz takdirde, avukatın kişiliğini yazılı ve resmi olarak rencide etmez miyiz? Aylık 1 milyar gelir beyan edildiğinde, işçi statüsündeki avukat kardeşim, ödeyeceği kendisine sosyal güvenlik oranı 335 lira değil midir? Aydır 3 milyar gelir beyan eden bir avukat, yüzde 33,5'ten 900 küsur YTL aylık prim ödeyeceği muhakkaktır, açıktır. Parlamento'da dün itibariyle yasalaşan yasada bu husus düzenlenmedi. Bu husus Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmemişti. Dolayısıyla asıl sorun, sadece avukatların değil, bütün serbest çalışanların. Örneğin bu düzenlemede, eskiden çiftçilerimiz 85 lira ödeyerek sosyal güvenlik hakkına sahipken, bu prim oranı 214 lira. Yani alt sınır kabul edildiğinde, asgari ücretin yüzde 33,5'i 214 lira. Yani avukatla çiftçi ya da bakkal esnafı, yani gerçek usulde gelir vergisi mükellefi olan serbest çalışanlar, yasanın tarifi ve üslubuyla kendileri tarafından yılda 2 kez beyan edilecek gelirleri üzerinden...

Yasadaki düzenlemede vergi dairesine verdiğiniz KDV beyannamesi ve gelir vergisi beyannamesi ile 12 kez KDV beyannamesi, yıllık 1 kez stopaj beyannamesi, gelir vergisi beyannamesi, 14 beyanname ile yılda 2 kez Sosyal Güvenlik Kurumu'na verdiğiniz beyannameler arasında mübâyenet

BEKİR
ÇAPAR'IN
KONUŞMASI

görüldüğünde, açıkça Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen resmi mercilere yalan beyanda bulunma suçunu işliyor muyuz, işlemiyor muyuz? Yani böyle bir yasal yetkiyi, böyle bir denetleme hakkını Sosyal Güvenlik Kurumu yetkilileri, müfettişleri kullanmaktan vazgeçecekler mi? Sayın Başkan'ımla görüşmüştük, gerek Bakan, gerekse Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı ve sayın milletvekili, "efendim, biz onu düzenledik, yasada böyle bir şey yok, siz beyan edin." Tamam, beyan edelim de, niye beni yalan beyana zorluyorsun? Asıl olan doğruyu yapmak, ahlaki yüceltmek, hakkı yüceltmek değil mi, avukatlık mesleğinin aslı bu değil midir? Demokles'in kılıcı gibi Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'nın avukatlar üzerinde yılda 12 kez, 2 kez işlenmesi muhtemel yalan beyanda bulunma, yazılı yalan beyanda bulunma suçunu işlememiz kuvvetle muhtemeldir. Mesleğimizin asıl önemli ve esaslı sorunlarından birisi budur ve birebir serbestçe, profesyonelce yüksek ahlak duyguları ve hukukun üstünlüğü içerisinde sunulması gereken avukatlık mesleğinin bu yasa düzenleme yürürlüğe girdiği tarihten itibaren mühendisler için de aynısıdır, eczacılar için de aynısıdır. Artık işçileşen, iş akdine dayalı sunulur, çoğunluğu iş akdiyle avukatlık hizmeti sunan avukatlar ordusunu oluşturacağız.

Değerli arkadaşlarım, Aslında konu çok ağır ve geniş... Dinlediğiniz için çok teşekkür ederim..

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza bu ayrıntılı açıklamaları için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

YUNUS
BAHADIR'IN
KONUŞMASI

Av. Yunus BAHADIR (Denizli Barosu): Sayın Divan, Değerli Türkiye Barolar Birliği Başkan, baro başkanlarımız, sevgili meslektaşlarım ve burada bulunan herkes; hepinize saygılar sunuyorum.

Avukatlığın ne kadar önemli bir meslek olduğunu söylemeye gerek yok. Gerçekten de tüm toplumlarda ve bizim toplumumuzda avukatlık mesleği çok önemlidir. Ama hemen

başından söyleyeyim: Bizim toplumumuzda şu anda üzümlük görüyorum, ben de yaşıyorum, mesleğimiz tabir yerindeyse sürünmektedir ve bu meslek, bu sürünmeyi hak etmemektedir. Ancak hiçbir toplumda hiçbir şey, hiçbir kurum, diğer kurumlardan bağımsız değildir. Yani bu ülkede, yaşadığımız bu ülkede her şey yolunda, sadece avukatlık mesleği mi sürünmektedir? Bütün kurumlarımız içler acısı bir durumdadır. Mahkemelerde hakkaniyete uygun, adalete uygun, gerçekten bizi tatmin eden, bizi memnun eden bir yargılamanın yapıldığından söz edebilir miyiz?

Küçük bir örnek vereyim: Resmi evrakta sahtekârlık suçundan yargılama yapılırken, ağır ceza mahkemesinde diyelim, *"iddianame ve ekleri okundu, sanığa soruldu."* *"İddianame ve ekleri okunmadan sanığa soruldu"* yerine *"iddianame ve ekleri okundu, sanığa soruldu."* Okunmamıştır, tutanağa geçmiştir, herkes de imzalamıştır. Ama biz bunu nasıl önleyeceğiz? Her yönden kötü bir durumdayız, yani sadece bir yönden değil.

Somut olması bakımından bir küçük örnek daha vereyim: Büromda otururken, baromdan görevli bir arkadaşımız, *"jandarmada yakalanan 5 kişi var, bunlar için avukat istiyorlar, gider misiniz?"* dedi, gittim. Tabii bir sürü kötü uygulamadan sonra, neyse artık gittik, şüphelilerle görüşeceğiz. Komutan, aynen astına, yani yüzbaşı üstegmene ya da teğmene, *"daha bunların ifadelerini almadık, niye avukat çağırдыңız?"* Düşünelim arkadaşlar; yani bir yerde ifadeler alınacak, yazılacak, bitecek, avukat ondan sonra gelecek, imzalayacak, var mı böyle bir şey? Ben bunu geldikten hemen sonra, Sayın Baro Başkanı'mız hatırlar, hemen kendisine ilettim. Ama jandarma alay komutanı, *"olmaz böyle bir şey, yoktur"* falan...

Bu ülkenin sahipleri, çok açık söylüyorum, halk değildir. Bu ülkenin sahipleri suç işleyebiliyorlar, suç işleme ayrıcalıkları var. Kimleri kastettiğimi herkes düşününce bulabilir. Bu ülkede suç işlediği zaman yasalara göre, yargılananlar var, yargılanmayanlar var ve biz de bu ülkede avukatlık yapıyoruz. İşimiz zordur arkadaşlar, çok zordur, çok yıpratıcıdır. Bunu başka bir açıdan da biliyorum; çünkü ben memuriyet yaptım, ticaret

YUNUS
BAHADIR'IN
KONUŞMASI

yaptım, öğretmenlik yaptım, şimdi de avukatlık yapıyorum. Stajı sayarsak, 11 yılı doldurmuş durumdayım. Ama bu 11 yıl, benim hayatımın en yıpratıcı yılları olmuştur. Kendimi çoğu zaman çok kötü hissetmişimdir. Ben hukukçu olmak için avukatlık yapmak istiyorum. Gerçekten hukukun üstünlüğünün tesisi için ben avukatlık yapmak istiyorum.

Kimseye karşı böyle bir nispet olsun diye söylemiyorum, ama benim bu mesleği yürütmeye birinci derecede amacım, bu ülkede hukukun üstünlüğünün sağlanmasıdır. Başka yönlerden benim bir kaygım yok arkadaşlar. Ama başka arkadaşların bu yönlerden kaygıları olmadığı ya da varsa, bunun önemsiz olduğu anlamına gelmez benim bu açıklamam. Öğretmenlik yaptığım için de biliyorum, ben öğretmenliği 20 yıl bedava yapabiliyordum arkadaşlar, severek de yapıyordum, ama ben ücretsiz avukatlık yapmak istemiyorum, ücret önemlidir avukatlıkta. Ancak avukat, ücreti aldıktan sonra gerçekten yürüttüğü görevi, yani vicdanına sorduğu zaman, *"tamam, ben bu görevi yürüttüm, yürütebildim"* diyebilmelidir. Hangimiz bunu diyebiliyoruz? Arkadaşlarımız söz ettiler; CMK'da avukat, sadece vitrinde bir unsurdur, bir figürandır. Bunu bu mesleğin saygınlığıyla bağdaştıramıyorum, çok üzülüyorum. Örneğin çağırıyoruz, avukata *"sayın avukat, hoş geldiniz"* veya *"Şu sanığın veya şu mağdurların avukatlığını yapar mısınız? Sizi bunun için çağırdık"* değil. Avukat gelir, oturur, sanki o yoktur, sanki o yargılamanın asli unsurlarından biri değildir. Tabii bunda fiziki yapının ve uygulamaların da çok önemli var. Neden ara karar okunurken ya da karar okunurken sadece avukat ayağa kalkar da savcı neden kalkmaz, nedir savcının ayrıcalığı? Yargılamada hâkim karar veren durumundadır, ama şunu söyleyebilir miyiz? *"Hâkim, avukattan daha önemli"* veya *"savcı, avukattan daha önemli"* ya da *"avukat hepsinden önemli."* Hayır, hepsinin kendisine göre önemi var, ama hukukun üstünlüğünün sağlanmasında hiç kimse avukatlar kadar önemli bir iş yürütmemektedir, bunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

"Hukukun bittiği yerde tiranlık başlar" diye bir söz var. Bizim ülkemizde hukuk bitmiştir ve tiranlık vardır. Neden? Adam astsubay, bombalamaktan ve adam öldürmekten yargılanmış,

29,5 yıl hüküm giymiştir. Yargıtay bozmuştur görev yönüyle, diğer mahkeme tutuksuz yargılamak üzere serbest bırakmıştır. Bu konunun muhatapları ya da ilgilenenler bu konuda umutsuzdur, ben de umutsuzum. Ama bu ülkede suç işleme özgürlüğü veya hakkı veya ayrıcalığı olan insanlar, kesimler, gruplar varolduğu sürece ve bu ülkede toplumun, ülkenin gerçek sahibi bu ülkede oturan herkes olmadığı sürece, bizim sorunlarımız elbette devam edecektir. Çünkü bizim sorunlarımızın yalnız başına çözümü mümkün değildir.

Bir söz var, "*çobanın gönlü varsa, tekedен süt çıkarır*" diye. Eğer bu ülkede avukatlar, avukatlık mesleğinin çok iyi bir yere ulaşması, gerçekten ülkeyi yönetenler tarafından istenmiş olsa, acaba avukatlar bu durumda olur mu? Acaba avukatlar, "*iş gelmedi, ben ne yapacağım şimdi, kirayı nasıl ödeyeceğim, şunu nasıl yapacağım*" der miydi o zaman? Hayır, bu mesleğe uygun bir gelir elde edilirdi. Ama düzenekler şu anda o kadar kötü ki, bazı arkadaşlarımız gerçekten mesleğini yürütüp uygun bir miktarda veya iyi miktarda gelir elde edebiliyorlar. Ama bazı arkadaşlarımız da gerçekten avukatlık mesleğiyle geçimlerini sağlayamaz durumdadırlar. O zaman avukatlar arasında birlik, beraberlik falan olabilir mi? Avukatın biri bürosunun kirasını bile ödeyemezken, öbürü çok iyi durumdaysa, acaba biz kendi aramızda bir birlik, dayanışma, şu bu oluşturabilir miyiz? Yani bu biraz zor gibi görünüyor bana.

Yine hukukun demokrasiyle de çok ilgisi var, yani haksuz demokrasi olamaz. Aynı zamanda demokrasinin olmadığı yerde de hukuk olmaz. Her şey birbirine bağlı, o yüzden biz hakikaten kötü durumdayız.

Mesleki donanım konusu; ben şunu çok rahat söyleyebilirim, yani eski avukatlar için de, yeni avukat, herkes için diyebilirim: Bu ülkenin okulları, iyi bir avukat yetiştirecek kapasitede değil, o donanıma onlar da sahip değil. Evet, çok iyi hocalar olabilir, ama "*fakültede acaba hukukçu olacak biri çok şey öğreniyor*" diyebilir miyiz? O sınavları bir düşünelim arkadaşlar, yani sınav geçmek için çalışacaksınız; uygulamada ne var, ne yok, ülke ne durumda, hiç bilen yok, düşünen de yok, "şu

YUNUS
BAHADIR'IN
KONUŞMASI

vizeden şunu alayım, geçeyim gideyim." Peki, okul bitti, stajımız nasıl? İnanın bana, ben stajımın verimli olması için özel gayret sarf ettim. Hiçbir mahkemede, icrada şurada burada hiç aksatmadım, gittim, yani bir şeyler öğreneyim diye. Şu anda durum eskisine göre çok daha iyi olmayabilir, ama benim bahsettiğim 11-12 yıl önceydi. Çok gayret göstermeme rağmen ben stajdan yararlanamadım ve bana uygulanan, bana yapılan muamele, hiçbir zaman da iyi bir muamele değil, yani kendimi kötü hissediyorum. Yargıcın, kalemin tutumları yüzünden. Kimsenin de bunu böyle kasten, *"gelene şöyle yapalım"* amacıyla yaptığını da ileri sürmüyorum, ama bu konudaki anlayış, yapılanma çok yetersiz... Yani 4 yıllık fakülte öğrenimi, ardından 1 yıllık niteliksiz staj, *"hadi bakalım, yolun açık olsun."*

Olmaz arkadaşlar, olmaz, bu olamaz, yani durum bu iken biz iyi avukat olamayız. Staj süresinin biraz daha uzun olması lazım, nitelikli olması lazım. Staj esnasında stajyerin geçim kaygısı, en azından çok fazla da olmasa, kendisine bir paranın ödenmesi lazım. Staj uzun olmalı, okulda fakülte öğretiminde uygulamaya yönelik şeyler olmalıdır. Yani mezun oluyorsun, gidiyorsun, bir mahkeme kaleminin nasıl işlediğini bilmiyorsun. Ondan sonra o yazı işleri müdürü sizi küçümseyecek tabii. Daha 2 gün önce bir icra dairesinde stajyer bir arkadaşım -belki de buradadır- icra müdürünün bir tutumundan rahatsız oldu ve icra müdürünü uyardı. İcra müdürü de *"çok önemli bir meslek yürütüyorsunuz, mesleğinize sahip çıkın"* dedi. İcra müdürü, küçümsemiyorum, o da bir kamu görevlisidir, ama bir avukata hiç kimsenin -icra müdürü de dahil, mahkeme başkanı da- *"mesleğiniz çok önemlidir, ona göre davranın"* falan demeye hakkı ve yetkisi yoktur. Çünkü avukat, hiç kimsenin emrinde değildir, bağımsızdır. Devletin de emrinde değildir avukat, avukat herkese karşı bağımsızdır. Tabii bu bağımsızlık nasıl olmalı; mesleki bağımsızlık. Bu bağımsızlığın da olduğundan söz edemeyiz. Yani sorunlarımız çok.

Her konuşurken aklıma yeni bir şey geliyor. Burada bir sürü not var, ama hiçbirine de bakamıyorum, çünkü birini konuşurken öbürü akla geliyor. Bağımsızlık; bağımsızlık en

basit tabiriyle hiç kimsenin emrinde olmamaktır, yani bir işi kendi bildiği gibi yapmaktır. Ama tabii ki bildiği gibi yapmak derken, hiçbir sınırı da yoktur değil, elbette bizim mesleğimizin de sınırları vardır. Ben bu konuda hiçbir açıklama yapmayayım, herkes bunu çok iyi biliyor. Ama bağımsız değiliz. En bağımsız olanımız, para kaygısı olmayan, yalnız çalışan avukat arkadaşlarımızdır. Ama onlar da gerçekten yeteri kadar bağımsız değildirler, yani onların da bu mesleğin gerektirdiği bağımsızlığa sahip olmadıklarını düşünüyorum.

Bir de örneğin avukatın yanında ücretli çalışan avukat; bunu bütün samimiyetimle söylüyorum, yani varsa o durumdaki arkadaşlar, lütfen benim bu sözümünden alınmasınlar, yani onların zorunlu olarak, mecburen bir avukatın yanında ücretli çalıştıklarını biliyorum, ama avukatlık mesleği, başka bir avukatın yanında ücretli çalışmayı kesinlikle engelleyici özelliklere sahiptir. Başka bir avukatın yanında ücretli çalışan avukat, işçidir. İşçiyi küçümsemiyorum, emeğe çok saygılı bir insanım, ama bir avukat işçi olamaz, bir avukat işçi değildir. İşçi, kendisine söylenen işleri yapacaktır; istese de yapacak, istemese de yapacaktır, çünkü patronun emrindedir. Avukat patron da olamaz bence, bir avukatın patronluk da yapmaması lazım, ama orada patron. İşçisine diyecek ki, *"bunu yap, şunu yap; şunu getir, şunu götür."* *"Hayır"* deme şansı yok ki... Yani bu kurumun olmaması gerekir.

Ben lafı çok uzatmak istemiyorum arkadaşlar. Söyleyecek çok şey var, ama biz güçlü olursak kurumumuz güçlü olur, yani barolar, Türkiye Barolar Birliği güçlü olur. Türkiye Barolar Birliği güçlü oldukça, barolar güçlü oldukça, biz güçlü olacağız ve biz, şu şartla: Kendimizi toplumdan soyutlamayarak, toplumun sorunlarını bir kenara bırakmayarak, onlara karşı da duyarlı olarak. Hukukun üstünlüğünün sağlanmasında en önemli kişi olduğumuzun bilinciyle hareket edersek ve bunun yanında mesleki sorunlarımızı çözüp güçlü olursak, o zaman çok iyidir. Belki bu öneri herkese çok şey gelebilir, ama şöyle bir şey düşünüyorum: Nasıl ki dava açma tekeli ceza mahkemelerinde savcının ise, diğer mahkemelerde dava açılacak ise,

YUNUS
BAHADIR'IN
KONUŞMASI

bunun sadece avukatlar tarafından açılması bir çözüm yolu olabilir, ama bu yasayı biz çıkaramayız. Belki baskı yapabiliriz bu konuda, bir toplumsal muhalefet oluşturup baskı grubu olarak bunu belki sağlayabiliriz.

Bir diğer yan, hukuksal destek almak isteyen herkesin ilk geçeceği yerin barolar olmasını sağlayabilirsek, o zaman meslekte haksız rekabeti de belki engelleyebiliriz. Adam dava açacak, vatandaş ya da takip ya da danışma ihtiyacı var; demin arkadaşımızın dediği *"bazı avukatlar danışma ücreti almıyor, bazıları alıyor; ben alıyorum, almayan arkadaş kötü."* Düşünün, ben bazen almıyorum; açık yüreklilikle söylüyorum, almıyorum. Adam geliyor, zaten parası da yok. Parası olmayan insanın hukuka ihtiyacı yok mu arkadaşlar? Vicdan taşıyoruz, *"hadi git, ben sana hiçbir şey söylemiyorum"* diyemiyorum ki. Ama barodan geçildiği zaman, baro bu durumdaki bir insana adli yardım sunacaktır, belgelemek şartıyla. O zaman hiçbir danışma ücretsiz olmayacaktır. Kişi veremiyorsa, baro bunu sağlayacaktır ve o zaman haksız rekabet de olmayacak. Dağıtım sistemli, adil bir şekilde barolar yaptığı zaman, her avukat arkadaşın işi de olacaktır.

Yalnız, burada bir sorun var: Uzmanlaşmayla beraber bu olabilir, yani avukatlıkta uzmanlık çok önemlidir. Hepimiz biliriz; iyi olduğumuz alanda güçlüyüz, iyi olduğumuz alanda ezilmiyoruz arkadaşlar. Yani diyoruz, işte *"mahkeme, şu bu"* ama ceza hukuku alanında çok yeterli olan bir arkadaş CMK görevi aldığı zaman ezilir, diyebilir miyiz arkadaşlar? Hayır, ezilmez; biraz fazla çalışır belki, ama ezilmez, kimse onu ezemez, çünkü o donanımlıdır. Bizim için bilgi silahtır, bizim silahımız bilgidir, hukuksal alandaki yeterliliktir. Savcı o konuda bir hazırlık yapmış, örneğin ceza yargıcı, devamlı cezayla uğraşmaktadır. Biz de her dalda şey alıyoruz, yani idare hukukundan, ceza hukukundan, hukuk alanından, ticaretten, her yerden alıyoruz. O derya içinde boğuluyoruz arkadaşlar. Eğer her alanda görev almaya çalışırsak, hukuk deryasının içinde boğuluruz ve şu anda herhalde *"ben hiç boğulmuyorum"* diyen biri yoktur. Yani eğer varsa *"boğulmuyorum"* diyen biri, her davayı alıp da *"ben hepsini iyi yapıyorum"* diyen biri varsa, onun bir dahi olduğunu

kabul etmek lazım. O bir dahidir. Gece gündüz çalışmaktadır, hiç uyumamaktadır, zekası müthüştür. Ama biz bu konuda şey yapacaksak, branşlaşma, uzmanlaşma mutlaka olmalıdır.

Uzmanlaşma olursa, dava açmanın yolu, takibin yolu barolardan geçerse, inanın bizim bu sorunlarımızın çok büyük bir çoğunluğu çözülecektir. O zaman bir avukat, bürosunu açtığı anda kara kara düşünmeyecek, *"bana iş gelecek mi, gelmeyecek mi?"* ve o zaman her gelen işin üzerine, tabir yerindeyse, affedersiniz, her işin üzerine atlamayacaktır, umutsuz dava almayacak. Şimdi umutsuz davalar alınmıyor mu; alınıyor. Ben almıyorum arkadaşlar, çok açık konuşayım, ısrar üzerine dahi almadım. Ama demin söyledim, benim böyle bir kaygım yok. Benim geçim kaygım olsaydı, inanın düşünebilirdim, aklımdan geçirdi belki, düşünürdüm belki, *"alayım mı, almayayım mı"* diye. Ama ben şu anda almıyorum. O yüzden, sorunlarımızı biz düşünürken, değerlendirirken, bütün bu konuları eğer nazara alırsak ve dediğim uzmanlaşma ve dava ve diğer hukuksal hizmetin barolardan geçmesi hususunu ciddi bir şekilde düşünür, üzerinde çalışırsak, bu belki ilk anda tuhaf da gelebilir, avukat bağımsızlığıyla bağdaşmıyor gibi de gelebilir. Ama aslında bağdaştırılabilir, düzenlemeler yapılır, şu yapılır, bu yapılır, bir şekilde bağdaştırılır. Yani bu avukat bağımsızlığının korunması tabii teknik bir yandır, yani bu konuda gerekli önlemler alınabilir. Acaba ne yapalım; hem vekil seçme özgürlüğü de tam olarak ortadan kalkmasın, avukat bağımsızlığı da ortadan kalkmasın, yani bağdaştırıcı bir yol bulunabilir, bir çalışmayla bulunabilir. O zaman ben inanıyorum, buradaki sorunların birçoğu olmaz ve avukatlar daha güçlü olur.

Ben lafı daha fazla uzatmak istemiyorum. Bu toplantıyı düzenleyen herkese de çok teşekkür ediyorum. Çok az kişi yok burada, yani birkaç arkadaşımız var, ama sayı da Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın dediği gibi, çok önemli değildir. 10 kişi de bir araya gelip, düşünüp kararlı bir şekilde çok şey yapabilir.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

DEVİRİM
KARAKUZ'UN
KONUŞMASI

Av. Devrim KARAKUZ (Aydın Barosu): Sayın Başkan, değerli meslektaşlar; biz Aydın Barosu olarak geç katıldık, ama konuşmaların sonunda yakalayabildiğimiz ölçüde mesleğin sorunlarıyla değil de, 10 yıllık, 15 yıllık, yeterince iyi duruma gelmiş arkadaşlar, “*Şemdinli’de yargılansın mı, yargılanmasın mı; öyle olsun mu, olmasın mı; savcı yukarıda mı otursun, savcı aşağıda mı otursun*” şeklinde genç avukatların oturup da bir araya geldiklerinde konuşmadığı olayları konuşuyoruz.

Ben 3,5 yıllık avukatım. 3,5 yıllık avukatlarla bir araya geldiğimde, biz savcının yukarıda mı, aşağıda mı olduğunu değil, gelen kiramızı, gelen sigortamızı tartışmak durumunda kalıyoruz şu anda. Bir de şimdi kanun çıkıyor, öyle oluyor, böyle oluyor; bizim mesleğimizin problemleri dıştan değil, içten kaynaklı problemlerdir. Avukatların büyük çoğunluğu maalesef bencilleşmiş, bir anlamda gemisini kurtaran kaptanın yeni başlayan meslektaşları düşünmediği, sorunlarına eğilmediği bir alana gelmiştir. Mesela burada oturan 30 yıllık, 40 yıllık veya 5 yıllık, 10 yıllık arkadaşların hepsi staj yaptılar, büro açtılar, 1 yıl, 2 yıl, 3 yıl, 4 yıl, 5 yıl çalıştılar. O zaman da bu sorunlar vardı, ama bu sorunlar çözülmedi, bu sorunlar hâlâ devam ediyor. Eminim ben de 10 yılı doldurduğumda, iyi para kazanmaya başladığımda, mesleğe yeni başlamış bir arkadaşın para kazanıyor mu, kazanmıyor mu; sigortasını ödeyebiliyor mu, ödeyemiyor mu; sağlık sorunu var mı, yok mu, düşüneneğimi düşünmüyorum. Staja başladığımız zaman, meslek büyükleri çeker bizi karşısına, der ki, “*ben eskiden öyle para kazanıyordum ki, 1 yılda ev alıyordum, 2 yılda araba alıyordum, 3 yılda bilmem ne alıyordum.*” Peki, şimdi; ben yanında staj yapıyorum, o zaman bana niye para vermiyorsun? Ev alıyorsun, araba alıyorsun, bana niye para vermiyorsun?

Başbakanımızın dediği gibi, öfke bir belagat sanatıdır. O zaman biz de öfkeli konuşalım birazcık. Mesela 65 yaşını dol-

duran insanları artık hâkimlikten, savcılıktan, Genelkurmay Başkanlığı'ndan emekli ediyorlar. Her ne hikmetse emekli olunca geliyor, avukatlık yapıyor. 65 yaş sınırı getirilmiş, denilmiş ki, "65 yaşını bitiren insan devlet memurluğu yapamaz." Niye avukatlık yapıyor o zaman? Bu arkadaş ayda 2,5 milyar lira, 3 milyar lira emekli maaşı alıyor. Ben hiçbir maaş almıyorum, babam öğretmen emeklisi, 800 milyon lira emekli maaşı alıyor. Babam bana destek çıkıyor, ben avukatlık yapmaya çalışıyorum. Arkadaş 10 yıllık olmuş, 15 yıllık olmuş, müvekkili geliyor mesela, 10 tane senet veriyor, diyor ki, "ben size para vermeyeceğim, parayı tahsil edin, oradan paranızı alın." Ama ben, bana gelen müvekkilden masraf almam, parayı kazanıyor, biz de uzaktan bakıyoruz, "vay be, biz de böyle olabilir miyiz" diye.

Şimdi etik mi konuşalım, yoksa para mı konuşalım?

Meslek etiği, hukuk üstünlüğü, yani ne bileyim, bu gibi güzel kavramlar, işte 10 yılı, 15 yılı doldurmuş arkadaşların, iyi para kazanan arkadaşların, "artık nasıl olsa akşam evime ekmek götürabiliyorum, sigortamı yatırabiliyorum, kaliteli yaşayabiliyorum, kaliteli giyinebiliyorum, kitap alabiliyorum, gezebiliyorum, tozatabiliyorum" diyen arkadaşlar, çıkıp hukukun üstünlüğünden bahsedebilir. Ama mesleğe yeni başlayan arkadaşlar olarak biz, hukukun üstünlüğünden bahsedemiyoruz. Mesleği etik yapmaya çalışıyoruz. Bir sene direniyorsunuz, iki sene direniyorsunuz, üç sene direniyorsunuz. Ondan sonra mecbur kalıyorsunuz, evleniyorsunuz, çocuğunuz oluyor, evde ekmek bekliyor. Nerede kalıyor etik o zaman?

Bir de şimdi kalemlerde veya hâkimlerin, savcılarının, kalem memurlarının veya vatandaşın bize karşı davranışlarından yakınıyor 10 yıllık, 15 yıllık arkadaşlar. Ben mesleğe yeni başladığımda, avukatlara bu şekilde davranılıyordu. Dolayısıyla bunun müsebbibi ben değilim, benim yüzümden böyle olmadı. Mesleğin kalitesini ben düşürmedim. Ben mesleğe başladığımda, zaten savcı yukarıda oturuyordu. Peki, şimdi yakınıyoruz bundan; o zaman niye mücadele vermediniz, niye değiştirmediniz? Ayrıca arkadaş, 10-15 diyorum sürekli, dilime takıldı,

DEVİRİM
KARAKUZ'UN
KONUŞMASI

icra dairesine gidiyor, icra müdürü Galatasaraylı, arkadaş fanatik Fenerbahçeli. İcra müdürüne gidiyor, “nasıl kazandık” diyor, yani takımını değiştirip, icra müdürüyle yakınlık kurmak için bu şekilde muhabbetlere giriyor. Bizde olmuyor. Gülebilirsiniz, evet. Sonuçta bu şekilde problemlerimiz var ve bu problemlerin kaynağı kesinlikle genç avukatlar değil.

Bir de meslekte kaliteyi yükseltme adına avukatlık sınavı şeklinde bir şey getirildi. Bu meslekte kalite problemi varsa eğer, bu avukatların veya bu işte uğraşanların bilgi eksikliğinden kaynaklı değil, etik eksikliğinden kaynaklı bir kalitesizlik söz konusudur.

Sonuçta kahvede, yolda karşılaştığınız vatandaşlar, bir avukat hakkında konuşurken, avukatı eleştirirken “*davamı verdim, bilmiyordu, hiçbir şey yapamadı*” değil, “*avukat kandırdı, avukat benden 1 lira alması gerekirken 10 lira aldı, şöyle yaptı, böyle yaptı*” diye eleştiriyor veya “*işimi verdim, takip etmedi*” diyor veya “*işimi verdim, falan yaptı, filan yaptı*” diyor. Dolayısıyla mesleğin en önemli problemi etik problemidir, ikincisi de meslekteki meslektaşlarımızın maalesef içine düşmüş olduğu büyük bencilliktir; tuzu kuru olan arkadaşların, gemisini kurtaran kaptanların “*öyle olmalı, böyle olmalı*” diyerek getirdikleri haldir.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Tuba Altın DÖNMEZ (Denizli Barosu): Öncelikle şehir dışından gelen meslektaşlarımıza hoş geldiniz diyorum.

Ben de mesleğe 3,5 yıl önce başladım. Babam bir avukat, babamın amcası bir avukattı, üçüncü nesil avukatım. Ona rağmen sorunlarımız çok büyük. Aklıma bir anda geliveren birkaç tane sorunu not aldım. İlki, biraz önce arkadaşımın değindiği emekli hâkim ve savcıların mesleğe alınmasıydı. Emekli hâkim

ve savcı, aile mahkemesi hâkimi olabilir, ağır ceza olabilir ya da bunlar memur olabilir. Benim büromun yanında var; tapu müdürüydü ve insanlarda şöyle bir düşünce var: *"Bu tapucuydu, tapuları iyi bilir, gayrimenkul davalarını iyi bilir, ona gidelim. Ağır ceza reisiydi, ağır cezayı iyi bilir, biz ona gidelim."* Halbuki bu işe yıllarını veren meslektaşlarımız var ve biz avukatız, biz başından beri bunları çalışıyoruz. Ama emekli olduktan sonra mesleğe gelip de haksız rekabet yaratmaları bizim için ne kadar doğru? Bunun önüne nasıl geçilir, önce bunun düşünülmesi lazım.

İkinci olarak, avukat olmayan insanlar, marka-patent vekili olabiliyorlar. Sınava giriyorlar, belge alıyorlar ve marka-patent vekili olarak iş takibi yapıyorlar. Biz avukat olmamıza rağmen, marka-patent vekilliğimiz yoksa, o dosyaya avukat olarak vekaletname koyup marka-patent konusunda takip yapamıyoruz. Bunu kaçımız biliyor? İş olmayanların aklına geldi mi, bilmiyorum, ama bu durum böyle. Biz avukatız, vekiliz, ama marka-patent vekilliğimiz yoksa iş takibi yapamıyoruz.

Üçüncü sorunumuz, Adalet Bakanlığı tesisleri ve adliye yemekhanelerinde ya da bu tip yerlerde biz tecrit ediliyoruz. Ben bir kere indim adliyemizdeki yemekhaneye ve kapıda bana denildi ki, *"yemek bitti."* Yani biz avukatız, biz de yargı erkinin üçayağından biriyiz, ama biz tecrit ediliyoruz. Bunun önüne geçilmeli.

Emekli maaşlarımız farklı. *"Avukatlar artık 65 yaşından sonra, 60 yaşından sonra iş yapmasın, gençlerin önü açılsın"* deniliyor. Ama bir avukat emekli olduğu zaman 500-600 lira maaş alıyor. Avukatların belli bir yaşam düzeyi var ve 500-600 lirayla nasıl geçinsin? Bir hâkim emekli olduktan sonra 3 milyara yakın maaş alıyor, biz alıyoruz 500-600 lira. Bu nedenle avukatlar ölünceye kadar çalışmak zorunda kalıyor, nasıl gençlerin önü açılsın?

Yine meslekte kıdemli meslektaşlarımız, özellikle iş davaları olmak üzere masrafı cebinden iş takibi yapıyorlar. Masrafı cebinden değil, bedava iş takibi yapıyor ve bu da genç

meslektaşlarımız için haksız rekabet oluşturuyor. Bunun da bir şekilde denetimi yapılıp önüne geçilmesi gerekiyor. Yine aynı konuda bu tip cebi dolgun meslektaşlarımız çek kırıyor, senetlerin bedelini veriyor müvekkile, ondan sonra işini kendisi yapıyor, senet-çek bedelini kendisi tahsil ediyor. Biz tacir değiliz, biz avukatız. Biz çek kırmamalıyız, senedin bedelini biz müvekkile ödememeliyiz.

Yine çok başımıza gelen sorunlardan biri; bizim vekaletnamelerimizde ahzu kabza yetkimiz var. Ama bankaya gittiğimizde, müvekkil ardına para çekemiyoruz. "Neden?" dediğimizde de, bankalar özel vekaletname istiyormuş, para çekmeye yetkili. "Ahzu kabza ne demek?" dediğimizde, "biz bilmeyiz, bizim genel müdürlüğümüz bize böyle talimat verdi" deniliyor. Ben bu konuda inatlaştım, her bankacıdan bana "vermiyoruz" diye yazı vermesini istediğim zaman ve "hakkında şikâyetle bulunacağım" dediğim zaman paramı alabildim. Ama bugüne kadar bununla hiç uğraşıldığını görmedim. Bu konuda da bankalara ya da Türkiye Barolar Birliği'nce bir şeyler yapılmalı. Yani bizim yetkilerimiz özel olarak, keyfi olarak sınırlanmamalı.

Avukatlık Kanunu'na göre avukatlık kimliğimiz resmi kimlik niteliğindedir. Ama biz nüfusa gideriz, tapuya gideriz, bankalara gideriz, uzatırız avukatlık kimliğimizi, "bu geçersiz, nüfus cüzdanınız yok mu ya da ehliyetiniz yok mu?" derler. Bizim kanunumuza göre resmi kimliğimiz özel kurumlarda kimlik yerine geçmiyor. Bunun önüne geçilmeli, denetimi yapılmalı.

Hâkimler, savcılar, duruşma salonlarında avukatlara, özellikle genç avukatlara çok rahat emir verici nitelikte ya da mübaşiriyle konuşuyor gibi bağırıp çağırarak konuşabilmekte ve "sen" diye hitap edebilmektedir. Biz onlara "siz" diyoruz, "efendim" diyoruz. Niye "efendim" dediğimizi de hiç anlayabilmiş değilim, ama dilimize öyle yapışmış. Onlar bize ne cüretle "sen" diyebiliyorlar ya da "bunu niye böyle yaptın?" nasıl diyebiliyorlar? Bunların önüne geçilmeli, biz bunlara cevap verebilmeliyiz. Biz onların kulu kölesi değiliz, biz avukatız.

Ben Ankara Hukuk Fakültesi'nde okurken, Türkiye Barolar Birliği Başkanı -ve Yargıtay Onursal Üyesi'ydi o zaman- bize konuşma yapmaya gelmişlerdi ve avukatlık sınavının konuluş amacını anlatmışlardı. Türkiye'de hâkimlik, savcılık sınavlarında en yüksek başarı yüzde 45'le Ankara Hukuk, binde 1'le başarısı olan okullar var, fakülte ismi vermek istemiyorum burada. "Bunun için biz avukatlık sınavı koyuyoruz?" demişlerdi. Bu sınavları geçemiyorlar, "hiçbir şey olamazsam avukat olurum" diyorlar ve avukatlık yapıyorlar. Bu insanlar, bırakın hak korumayı, kişilerin haklarını zedeliyor, daha kötü durumlara sebebiyet veriyor. Bu nedenle avukatların da belli bir statüde olması gerekir diye düşündükleri için avukatlık sınavının konulduğunu söylemişlerdi.

DEVİRİM
KARAKUZ'UN
KONUŞMASI

Bu avukatlık sınavı hiç yapılamadan kaldırıldı. Ama üniversiteye girdiğim zaman yanlış hatırlamıyorsam 18 tane hukuk fakültesi vardı, 3,5 yıllık avukatım, şu anda sanırım 60-70'lerdeymiş hukuk fakültesi. Avukatlık sınavı, konuluş amacına aykırı olarak kaldırıldı. Buna rağmen hukuk fakültesi sayısı da 4 kata yakın artış gösterdi. Bunun da önüne geçilmeli. Çünkü Türkiye'de bazı hukuk fakültelerinde ziraat mühendisliği bölüm başkanları, hukuk derslerine girip hukuk dekanlığı yapabiliyorlar. Bu şekilde avukat yetişmez, bu şekilde hukukçu yetişmez.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli arkadaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Alper DAĞLI (Denizli Barosu): Çok Değerli TBB Başkanı, değerli meslektaşlarım; benim açıkçası TBB'den çok fazla bir şey beklediğim yok. Sadece haklarımı daha fazla kaybetmesini istemiyorum.

ALPER
DAĞLI'NIN
KONUŞMASI

Ben bu mesleğe başladığımda CMUK ödemeleri düzenli şekilde Türkiye Barolar Birliği'nin elindeydi. Ancak maalesef hasmane tutumlar karşısında bunu da kaybettik ve artık

ALPER
DAĞLI'NIN
KONUŞMASI

Yeniçeri ayaklanması gibi hak ettiğimiz ücreti alabilmek için ayaklanmak, hatta Baro Başkanı'muz ve Yönetim Kurulu üyelerimizin yargılanması gerekmekte veya Türkiye Barolar Birliği, tüm baro başkanları birlikte Başbakan'la "yemek yemek" zorunda. Yani ben, mesleğimin bu hale gelmesinden, ücretimi alabilmek için yalvarmaktan sıkıldım, faiz ödemekten sıkıldım. Ben makbuzumu kesmeden, sıraya girmeden ücret alamıyorum. 7 ay oldu makbuz kestim, ücret alamıyorum ve vergimi ödemek zorundayım. Mahsup edemiyorum, bana diyor ki, "ücret alacaksan kes makbuzunu, bekle sıranı." Bu daha önce başladığımızda bizim elimizdeydi. Ben her ay düzenli ödememi alıyordum, hiçbir sıkıntım yoktu. En ufak bir şekilde ne bileyim, büro kirası ödüyorduk, bir yaramıza merhem oluyordu. Yani ben artık diyorum ki, daha fazla bir düzenleme, şu yapılsın, bu yapılsın, meslek daha ileriye gitsin gibi bir beklentim zaten kalmadı, bazı mevcut haklarımızı koruyalım.

Benim söylemek istediklerim, şu anda duygularıyla aklıma gelenler bunlar. Çözüm olur mu; inşallah.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Yemek arası vermeden önce belki bir arkadaşımıza daha söz verebiliriz.

Buyurun arkadaşım.

ONUR
KAYHAN'IN
KONUŞMASI

Av. Onur KAYHAN (Denizli Barosu): Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkanı, değerli baro başkanları, değerli meslektaşlarım; ben 40 yıllık bir avukatın oğluyum, 5 yıldır da bu işin içindeyim. Babamın bana ilk söylediği söz, "oğlum, iyi avukat olmak istiyorsan, önce paranı alacaksın" derdi. Gerçekten iyi avukat olmak istiyorsak, önce paramızı almayı başaracağız arkadaşlar.

Bakıyoruz, en önemlisi bizim ekonomi. Gerçekten bugün aç olan insan her şeyi yapabilir. Yani adam karnını doyuramadıktan sonra, her şeyi bu insandan bekleyebilirsiniz. Babam derdi ki, "eskiden avukatlar, yanlarında çantalarını taşıyan insanlar vardı."

Ama şimdi görüyoruz ki, avukatlar patronların çantalarını taşıyorlar. Avukatlar o kadar yerlere düştü arkadaşlar.

Staj dönemi de yaptık, onları da geçirdik. Ama orada gördük ki, siz staj sırasında ne yaparsanız, elinizden ne gelirse, kendiniz içinde bir şey varsa, siz kendiniz bir şeyleri katabiliyorsunuz, siz kendiniz bir şeyler yapabiliyorsunuz. Ne yapıyorsunuz? Staj sırasında sosyal etkinlik önemlidir; çünkü avukat, bir toplumun yapı taşlarından bir tanesidir ve sosyal olması lazımdır, sosyal etkinliklerin içinde olması lazımdır. Kendi aramızda imkânlar çerçevesinde avukat stajyer, işte gece düzenliyorsunuz, gezi düzenliyorsunuz. Ama bunlar, hep kendi imkânlarınız çerçevesinde yapabildiğiniz şeyler. Zaten 1-0 yenik başlıyorsunuz. Türkiye Barolar Birliği'nden kredi alıyorsunuz, bunu 1 yıl sonra yüzde 30 faiziyle ödüyorsunuz. İşte baro pulları çıktı, ne dediler; *"stajyer avukatlar kredi, burs verilecek, ondan katkı sağlanacak..."* Bugün binlerce, milyonlarca dava açılıyor ve biz her o açtığımız davanın altında o 3,5 milyonluk pulu yapıyoruz ve bunun gelirleri daha sonra Türkiye Barolar Birliği'ne stajyer arkadaşlarımız yüzde 30 faizle, yüzde 15 faizle ödüyorlar.

Bugün avukatlar, elde ettikleri gelirlerin yüzde 50'sini yine devlete vergi olarak ödüyorlar. Artı hepimiz biliyoruz ki, sosyal güvenlik hususunda çoğu arkadaşımız primlerini ödemekte zorlanmakta. Bunu dışında, sağlık hizmetlerinden yararlanamıyoruz. Sağlık hizmetlerinden yararlanmak istesek, ek prim ödemek istesek, *"Tam teşekküllü hastaneden rapor al. Eğer senin gözün bozuksa, sen gözlük alamayacaksın. Yok bir yerin hastaysa, sen bu sağlık hizmetinden yararlanamayacaksın."* Bir SSK'lı işçi bir yere girerken bir rapor alınıyor mu; hayır, böyle bir düzenleme yok. Ama avukat olduğunuz zaman, bütün bu zorlukları çekiyorsunuz. Mecliste yıllarca avukatlar, her ilden mutlaka 1-2 tane avukat gidiyor. Ama ne yapıyorlar avukatlara; hiçbir şey.

İş alanlarında daralmalar var. Gerçekten bugün noterler bizden daha iyi. Bakıyorsunuz, her şeye onay, tasdik; en ufak bir ihtarname çekiyorlar, 60-70 milyon. Eğer bir de vekalet

ONUR
KAYHAN'IN
KONUŞMASI

koyarsanız, daha fazla. Mahkeme kalemlerinde sağ olsun, memur arkadaşlarımız anlaşmalı boşanmalar, veraset ilamlarını bizlerin yerine alıyorlar, onları da zaten onlara kaptırdık. Hiçbir arkadaşımız alıyor mu veraset ilamı? Yakında anlaşmalı boşanmalar da gelmeyecek. Onlar hazır, zaten imzalamışlar, mahkeme kalemlerine yapıştırmışlar, “örnek veraset ilamı dilekçesi” diye, “şunları şunları hazırla, getir, ver” diye. Bu kadar acı durumdayız.

Ücret standartları, zaten öyle bir standart yok. Türkiye Barolar Birliği ya da barolar bir standart açıklıyor, ücret tarifesi; ağır ceza 1 milyar 100, şu 150, 300, neyse. Ama arkadaşlar bir boşanma davası almaya gidiyor, en şey 250-300 milyona dava alan arkadaşlar var. Bu tarife, yani bizim kendi içimizde zaten bir standardımız yok. “Yok bunu havuz yapalım, bir standart getirelim, mühendisler gibi bir standart çerçevesinde ücret ödemesi yapalım.” Böyle bir şey yok, aynı biz kendi içimizde etiğe sahip olmadıktan sonra düzgün olmadıktan sonra hiçbir şey yapamayız. Biz önce aynaya geçip kendi kılık kıyafetimizi kendimiz düzeltmemiz lazım. Önce biz kendimize bir çekidüzen vermemiz lazım. Biz kendimize çekidüzen vermedikten sonra, başkalarının bize çekidüzen vermesini bekleyemeyiz.

Ben sözlerime son verirken, hepinize teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli arkadaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Saat 13.00, öğlen yemek arasına geçiyoruz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

İkinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Değerli başkanlarım, değerli meslektaşlarım; forumumuzun ikinci bölümüne başlıyoruz.

Ancak çok kısa bir hatırlatma yapmak istiyorum: Forumumuzun açış konuşmasında Türkiye Barolar Birliği Başkanımız Sayın Av. Özdemir Özok'un açıkça belirttiği gibi, bu açık bir forum, serbest bir kürsü; düşünceler, değerlendirmeler istenildiği gibi söylenecek, eleştiriler yapılacak. Ancak dövme ve sövme olmaksızın, yani konuşmalarımızda aşağılama, tahkir, tezyif, hakaretvari ifadelerin kullanılmaması, buna özen gösterilmesi. Bunu söyleme gereğini duymak istemezdim; avukatların yaptığı, bu kadar değerli meslektaşımın bir arada bulunduğu toplantıda bunlara söylenmeden dikkat edilmesi gerekir, ama bazı arkadaşlarımızın bu tür anlaşılmaya ayol açabilecek söz ve tavırlarının olduğunu gördük. Ancak format gereği konuşmasını kesmek, bölmek vesaire gibi şeyi çok düşünmediğimiz için engelleme yoluna gitmiyoruz, ama bundan sonra lütfen arkadaşlarımız bu tür konuşmalarda daha dikkatli, avukatlık meslek onuruna yakışır biçimde değerlendirmelerimizi yaparsak çok daha yerinde ve iyi olacaktır.

Yine aynı şekilde konuşmalarımızın süre bakımından da; bazı arkadaşlarımız 3-4 dakika konuştu, bazı arkadaşlarımız 15-20 dakika. Dediğim gibi, biz yine uzun konuşmaları kesmeğe gayret ediyoruz, ama bir avukat aynı zamanda birçok

şeyi, önemli noktalara vurgu yaparak, kısa süre içerisinde özlü biçimde ifade etmeyi bilir anlayışından hareket ediyoruz. Arkadaşlarımız bu hususlara dikkat ederlerse forumumuz daha kaliteli, daha nitelikli ve daha yararlı olacaktır.

Şimdi yine söz almak isteyen arkadaşlarımızdan söz vermek istiyorum.

Buyurun.

KAZIM
KAYA'NIN
KONUŞMASI

Av. Kâzım KAYA: (Denizli Barosu): Gayet güzel, gayet iyi, 7-8 arkadaşımız konuştu, birkaç tanesi öneri getirdi. Genç arkadaşlarımız, hep eleştiri mahiyetinde, eleştirilerinin yanında çözüm önerilerini de, fikirlerini de söylerlerse, toplantı daha faydalı geçer. Yani ilk başta hep olan konular, eleştiri, eleştiri. Varsa arkadaşların çözüm önerilerini de söylemesi, daha aydınlatıcı olur, yol gösterici olur. Bunu Divana tavsiye olarak söylemek gereğini hissettim.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz.

Evet, buyurun.

ADİL
ÇELİK'İN
KONUŞMASI

Av. Adil Giray ÇELİK (Denizli Barosu): TBB Başkanımızı, Birlik Yönetim Kurulu Üyelerimizi, sayın baro başkanlarımızı, önceki dönem baro başkanlarımızı ve mesleğimizin hem efendisi olan, hem emekçisi olan sevgili meslektaşlarımızı saygıyla, selamliyorum.

Değerli meslektaşlarım; genç avukatların konuları denilmekle birlikte, ben meslekte 27 yıl içerisinde olan, geçmişin biraz yenisi, geleceğin de eskisiyim. O anlamda o ara kuşakta olan birisi olarak önerilerimi, sıkıntılarımızı dile getireceğim. Belki söylenenler Birlik tarafından bilinmekte, o konuları da bu ara kendileriyle çok yakın görüşemedik, bunlardan da hoşgörülerine sığınyorum.

Efendim, öncelikle tüm baro başkanlarımızın, tüm TBB Yönetim Kurulu üyelerimizin bu görevi çok özveriyle yaptığını biliyoruz. Kendilerine şahsım ve mesleğim adına teşekkür ediyorum, hatta şükranlarımı sunuyorum. Ancak bu durum,

yaşadığımız gerçekleri, hatta çok acı gerçekleri yok saymamızı da gerektirmiyor.

Efendim, bilinen bir söz var; *"Karanlığa kızacağına, ona kah-redeceğine, bir mum da sen yakacaksın"* diyor. Biz o mumu yak-mak için buradayız. Her meslekte bir kırılma noktası var. Ben ustalarım-dan kendilerini 30 küsur yıldır izleyen, gözlemleyen biri olarak o kırılma noktasını maalesef geçen sene yaşadım. Adalet Bakanlığı bir ilan verdi, Adalet Bakanlığı şoför aramak-taydı. Şoför aramanın niteliklerini gördüğümde çok üzüldüm, çünkü o ilanda şöyle denilmekteydi: *"Öncelikle Hukuk Fakültesi mezunları aranacaktır."* Çok üzüldüm. Daha sonra o ilana da, o başvuruya da çok fazla hukukçu müracaat ettiğini gördüm, üzüntüm bir kez daha arttı. Bu derece fazla hukukçu içerisinde daha sonra o ilandaki bir koşulu yerine getirdi Bakanlık: KPSS sınavı yaptı. Çok acıdır ki, o müracaatı yapan hukuk mezunlarının çoğu, Adalet Bakanlığı şoför sınavında yeterli olan puanı alamadılar.

Bunu şunun için söylüyorum: Biz burada bir kısım so-runları tartışıyoruz, ama sorunların başında öncelikle hukuk eğitiminde yer alan, son 10-15 yıl içinde yer alan düzeysiz, se-viyesiz sıkıntı, hatta yozlaşma, hatta kalitesizlik yer almaktadır. Hocalarımız söylerdi; *"bir mimarın hatasından 50 kişi 100 kişi ölür; bir doktorun hatası en fazla 50 kişinin 100 kişinin ölümüne sebep olur, ama hukukçunun hatasını Sokrates'ten bu yana kimse telafi edememiştir."* Biz böyle bir acının içerisinde maalesef hukukçu arkadaşlarımızla birlikte çalışmak durumundayız.

Sevgili arkadaşlarım; bu cümleden başlayarak şu anda sayıları 45'lerde olan hukuk fakültesinin son alınan kararla 55'e çıktığını üzülenek öğrenmiş oluyoruz. Bu konuda mutlaka belki bilemediğimiz girişimleri vardır, ama TBB'nin, baro baş-kanlarımızın çok daha nitelikli, çok daha kararlı duruş sergi-lemesini bekliyoruz. Bir acı gerçek de bu hukuk fakültelerinin açılmasında çok üzülenek söyleyeyim, baro başkanlarımızın gerekli duruşu göstermemiş olmasıdır. Sayın önceki dönem Baro Başkanı'muz Tuncer Yılmaz bilir; bir dönem biz Akın Çamoğlu'na dedik, *"Eskişehir'de hukuk fakültesi açılmasın"* de-

ADİL
ÇELİK'İN
KONUŞMASI

dik, açıldı. Şu anda sayılara baktığınızda, nüfusa karşı en fazla avukatın Eskişehir'de olduğunu görüyoruz.

Değerli meslektaşlarım; hukuk fakültelerine alınan öğrencilerde de bir standart yoktur. Bugün Galatasaray Hukuk Fakültesi'ne yılda 32 öğrenci alınırken, İstanbul'la Ankara'ya 500, Konya Selçuk'a 500 öğrenci alınmaktadır. Yine bu fakültele-re şöyle çok hızlıca baktığımızda, Ankara Hukuk Fakültesi'nde 25, İstanbul Hukuk Fakültesi'nde 25 profesörün olduğunu, maalesef Erciyes Hukuk Fakültesi'nde sadece 1 doçentin olduğunu görmekteyiz. Bu gelen hukukçu arkadaşlarımızın da eğitim kalitesine bakma açısından çok önemlidir.

Değerli arkadaşlarım; bütün bu yaşadığımız sıkıntılar içerisinde bir de barolarımızdaki avukat sayılarına şöyle bir çok kısaca, 1-2 saniyeyle bakmak istiyorum. 2002 yılında toplam meslektaşlarımızın sayısı 44 bindi. O zaman ben ayrıntılı bir araştırma yapmıştım. Bugün itibariyle 60 bin avukat vardır. Dört yılda Türkiye nüfusu yüzde 50 artmamıştır, ama avukat sayısı yüzde 50 artmıştı. Antalya Barosu'na kayıtlı avukat sayısı 2002 yılında 1.125 iken, bugün 1.910'dur. Aydın Barosu'na kayıtlı avukat sayısı -Sayın Başkan burada mı, göremedim, ama hoş geldiniz- 519 iken, şu anda 720'dir. İzmir Barosu Sayın Başkanı; kayıtlı avukat sayısı 3.693 iken, şu anda 5.398 kişisiniz. Neredeyse yüzde 100'e varan bir artış var. Aynı şekilde Manisa Barosu'na kayıtlı avukat sayısı 514'den 622'ye çıkmıştır.

Değerli arkadaşlarım; bu oranlarla Kore, Hollanda, Japonya, İsrail, yaklaşık 23 ülkenin oranlarına baktığınızda, ne acıdır ki, nüfusa göre avukat sayılarının ülkemizde 2'ye, 3'e katlandığını görüyoruz. Üstelik oraların avukatlık yasalarında, avukatların imzası olmadan birçok işi yapamazsınız. Oraların avukatlık yasalarında avukatı olmayan sendikalar toplu sözleşmelere oturamaz. Oraların avukatlık yasalarında mecburi ikametler ancak avukatların imzasıyla olur. Biz bu gerçekleri de maalesef görmemiz, bunları da sindirmemiz gerekir.

Ben gerek Avukatlık Kanunu'nda, gerek meslek kurallarında yaşadığımız, bir kısmı bizim siyasi iradenin yetkisinde

olan, bir kısmı da bizim kendi irademizde, yetkimizde olan bir kısım sıkıntıları bunların somuta indirgemelerini de çok hızlı sunmaya çalışacağım.

Değerli meslektaşlarım; kısaca konu başlıklarıyla anlatmaya çalışıyorum. Avukatlık Kanunu'nun 9. maddesi yemini düzenlemiştir. Bu yeminin çok yaban olduğunu düşünüyorum. Bugün yeminle ilgili ayrıntılı araştırmayı sayın Divan'a da vereceğim. Bütün çağdaş avukatlık yasaları düzenlemeleri içinde en yaban yeminin maalesef ülkemizde olduğunu görüyoruz. Bugün 2.500 yıl evvel bile savunmanlar mesleğe başlarken, hatta her davaya başlarken çok detaylı yemin ederken, biz maalesef yeminde mesleğimizin ruhunu bulamadık.

Değerli meslektaşlarım; bu zor koşullar içerisinde sevgili meslektaşlarımın primlerini, kiralarını, telefonlarını dahi ödeyemedikleri günlerde, biz yaşamızdaki birbiriyle çelişen ya da kısmen çelişen iki maddeyle iç içeyiz, 11 ve 12. maddeler. Bir madde avukatın yapamayacağı işleri yazarken, diğer maddede örneğin anonim şirket ortağı olabildiği belirtilmektedir. Yani bu husustaki çelişkiyi, bu husustaki düzenlemeyi mutlaka düzeltmemiz, buna bir kısım çıkış noktaları bulmamız gerektiğini düşünüyorum.

Değerli meslektaşlarım; kamuoyunun da çok iyi bildiği sınavla ilgili çok acı bir süreç yaşadık. Burada değerli baro başkanlarım beni affetsinler, ama Birliğimi istisna tutuyorum. Barolar, sınavla ilgili üzerlerine düşen hususu yerine getirmişlerdir, lütfen beni affetsinler. Sınavla ilgili yaklaşık 5 yıllık süreçte, 2001'den beri yaşadığımız süreçte, o ünlü süper starın o zamanlar stajyer olan nişanlısı ve hala nişanlısı olan kişinin yollarda yürümesiyle birlikte, Anayasa Mahkemesi tabii ona dayanarak iptal etmedi, ama bir meslektaşımız çok güzel bir şey söyledi: "Stajyer olarak biz şimdi söylüyoruz, ama genç avukat olarak palazlanınca biz bunu söylemeyeceğiz" dedi.

Efendim, hoşgörünüze sığınarak söyleyeceğim; şahsım adına 27 yıldır ustalardan aldığımız ışıkla biz bunları söylüyoruz, ama hala bir şey yapamadığımızın, bunun ezikliğinin,

ADIL
ÇELİK'İN
KONUŞMASI

yetmezliğinin üzüntüsü ve aczi içindeyiz. Lütfen bizi o konuda affedin, ama lütfen baro başkanları da dünyanın her tarafında geçerli olan bu sınav için, bir popülizm uğruna, oy alma uğruna, bir taraftan sınavı savunup diğer taraftan stajyerlere araba temin ederek Ankara'ya göndermesinler, yapmasınlar bunu. Bu çok ucuz bir popülist politikadır. Bir taraftan birisine "kaç" derken, öbürüne "kovala" denilmemeli. Değerli stajyer arkadaşların mutlaka bu hususta haklı sebepleri olabilir, sınav doğru bir yöntem ya da geçerli bir yöntem olmayabilir, ama dünyanın her tarafında sınav vardır. Biz onu araştırdık, var bu sınav ve bu konuda objektif de olmakta yarar vardır. Hâkimlik sınavına itiraz etmeyeceksiniz, kamu kuruluşlarının sınavına itiraz etmeyecekseniz, ama "hiçbir şey olamazsam avukat da mı olamayacağım" diyerek avukatlık sınavına itiraz etmeye hiç kimsenin hakkı yok.

Bugün Amerika'da yüksek mastır yapan değerli arkadaşlarımız bilir, Amerika'da hukuk fakültesine girebilmek için en az 6 sömestrli bir okulu bitirmeniz lazım. Hukuk eğitimi o kadar ağır, o kadar sorumlu ve o kadar geçerli bir meslektir. Bugün Denizli'de 8 tane beyin cerrahu var; 80-800 olsa, o beyin cerrahları hiç iş yapamazlar. Biz bu duruma geldik. Bu sayılarla karşılaştırdığımızda çok ciddi sıkıntıda olduğumuzu görüyoruz. Sınavla ilgili ayrıntılı çalışmayı da sayın Divan'a sunacağım.

Avukatların yapabileceği işlerle ilgili son yasada değişen bir madde var; bunun artık yaptırımını valiler değil, cumhuriyet savcılarına getirdi. Ben bunu Ankara Barosunun Internet sitesinde gördüm. Ankara Barosu şirketlere bir uyarı yazısı yazmış, kendi Baromdan da duydum, Baroma da o konuda teşekkür ediyorum. Ancak o hususta şunu söylemek istiyorum: Biz Türkiye Barolar Birliği'ni bir üst örgüt olarak kabul etmiyoruz, kendileri de kabul etmiyor, merkez örgüt olarak kabul ediyoruz. O anlamda TBB'den ben şunu istirham ediyorum: Lütfen bu hususlarda Avukatlık Kanunu m. 35/A gibi, mesleğe bir çıkış noktası bulunan hususlarda lütfen merkez görevini

yapsınlar, bu konudaki tavsiye niteliğindeki düzenlemeleri barolara bildirsınler.

Bugün, bir kısım barolarda, yaklaşık 7-8 yıl evvel Kayseri olarak biliyordum. 35/A'nın uygulanması çok ciddi bir şekilde takip ederken, Adana'yı hatırlıyorum, bazı barolarda bunun uygulanmasında sıkıntılar oldu. Bununla ilgili elimizde yargı kararları varsa, bununla ilgili uygulamalar varsa, lütfen Türkiye Barolar Birliği bize yol gösterebilir. Barolarımızı bu konuda lütfen aydınlatsın.

Efendim, çok hızlı geçmeye çalışıyorum, çok değerli vakitlerinizi almamak için. Avukatlık yetkilerinin başkaları tarafından kullanılması, uygulamada çok sık rastladığımız bir husus. Bu hususta da Türkiye Barolar Birliği İnternet sitesinde, İzmir ve diğer barolarda örnek kararlar var. O konuda da benzer yargı kararlarını lütfen paylaşalım. Çünkü özellikle Anadolu'daki bir kısım baroların bu konuda yetersiz kaldığını görüyoruz.

Efendim bir husus, avukatlık sözleşmesi kapsamı. Biz bunu 2001 yılında Avukatlık Kanunu çıktığında hazırlanan yönetmeliklerde bir tür çözmeye çalıştık. Yasarda şöyle bir sınırlama var, yüzde 25 sınırlaması. Kişisel görüşümdür, ben sözleşme hürriyetinin olduğu bir genel hukuk uygulamasında genel düzenlemede, avukatlık sözleşmelerinde yüzde 25 gibi bir sınırlamayı doğru bulmuyorum. Bulmuyorum. Eğer onun yanında siz müvekkilden para, masraf almadan, müvekkilinizden ücret almadan yapacak duruma geldiyseniz, böyle bir sınırlamanın hakka, hukuka ve avukatlığa hiç yakışmayacağını düşünüyorum. Bu da kuşkusuz yasa düzenlemesi. Onu da belirtmeden geçemeyeceğim.

Değerli arkadaşlarım; CMK bir angarya haline gelmiştir. Angarya Anayasa'da suçtur, angaryayı kimseye yaptırılamazsınız ama avukatlara maalesef yaptırıyorsunuz. Angarya Anayasa'da suç olmasına rağmen avukatlık asgari ücret tarifesinde, asliye cezada alınacak rakam belli olmasına rağmen, bunun 1/3, 1/4 gibi bir fiyatla CMK'da bir avukata yük ve-

ADIL
ÇELİK'İN
KONUŞMASI

remezsiniz, bunun sorumluluğunu yükleyemezsiniz. Bunun ayıbı siyasi iktidarı olduğu kadar, maalesef bunu yapmak zorunda olan bize de gelmektedir. Bu anlamda aylarca, haftalarca, yıllarca bir CMK davasını takip eden arkadaşımız, bunun sorumluluğunun altında ezilmekte, inim inim inlemektedir.

Değerli meslektaşlarım; meslek kuralları ile ilgili 1-2 konuya değinmek istiyorum. Neden meslek kuralları? Avukatlık Kanunu ile ilgili düzenlemeler çok makro düzenlemeler, çok geniş, çok iddialı düzenlemeler. Biz o hususta karşımıza siyasi iktidarı alıyoruz. Ama meslek kuralları bizim yapabilmemiz, genel kurulumuzda yapabileceğimiz düşünceler. Bu hususu değişik konuşmalarında sunmuştum, ama belirtmeden geçemeyeceğim. Kendi hatalarımız da var kuşkusuz.

Efendim, Avrupa'ya giden çok değerli meslektaşım, dil bilen sevgili genç arkadaşlarım bilirler ki, Avrupa'daki avukatlar, bürolarının önünde isim kullanmazlar, kimseyi incitmemek için. Örneği kendi üzerimden vereceğim, biraz belki Sayın Başkan'a dokunacak: Ben büromun üstüne "*Adil Hukuk Bürosu*" yazsam, Adil miyim acaba ben ya da Adil Demir ne diyecek, "*sen Adil'sin de, ben değil miyim?*" demeyecek mi? Efendim, bu çok kötü örnekler. Ben hatırlarım, Manisa'da bir değerli meslektaşımız vardı, ismi Güven Kurtul. "*Güven Kurtul Hukuk Bürosu*", hakikaten güvenip, kurtulunacak bir hukuk bürosu mudur ya da "*Adalet Hukuk Bürosu*", hakikaten adalet dağıtan bir büro mudur?

Değerli meslektaşlarım; bu yüzlerinizde gülümseme oluşturan örnekler bir tarafa, Avrupa'da bu örneği görmüyoruz. Avrupa'da "*Özdemir Özok, Avukat*" diye geçiyor, o kadar. O isim yeter, onun üzerine bir isim olarak geçmiyor, "*En Öz Hukuk Bürosu*" diye geçmiyor. Bu neyi getiriyor, biliyor musunuz arkadaşlar? "*Cihat Hukuk Bürosu*" diye geçiyor, efendim "*Yetkin hukuk Bürosu*" diye geçiyor. Ne isminde var, ne soyadında. Bunun büyük yozlaşmalara neden olduğunu, bu hususta Baro Yönetimi'mizin, TBB'nin bir çalışma yapması gerektiğini düşünüyorum. Tabii Sayın Genel Sekreter o konuda Baroları da tabii muhatap almamızı kabul ediyor. Ancak o konuda ki-

şisel düşüncem, çok uzun süredir... Evet, maalesef öyle oldu, ama belki kendimiz o konuda bir düzenleme yapabiliriz diye düşünüyorum.

Efendim, bir de şu var: Sayın TBB Başkanı hatırlarlar, bu çok ciddi tartışmalara sebep olmuştur; açmak, değerli vaktinizi almak istemiyorum. Ancak yargıçların bilirsiniz, isimlerinin yanında bir sicil numarası olur. Ben çok uzun süredir birkaç arkadaşımın birlikte avukatın isminin yanında da TBB numarasının olması gerektiğini düşünüyorum. Bir kısım arkadaşlarımız, bunun baroların bağımsızlığına aykırı olduğunu düşünüyorlar, ama o kadar alıngan, o kadar paranoyak bir yapıya girmemek lazım. Çünkü TBB'den aldığımız tek sicil vardır, nereye giderseniz o sicille gidirsiniz. Ama Ankara Barosu'nda ayrı sicil alırsınız, İstanbul Barosu'nda ayrı sicil alırsınız. Bunun da uygulamada bir bütünlük teşkil edeceğini, avukat isminin aynı olması halinde bir farklılığın bir kimliğin oluşacağını düşünüyorum.

Efendim, TBB beni affetsin ama bir hususta maalesef çok atıl kaldı. 1984 yılında gıyap denilen bir müessese hukuk muhakemelerinden kaldırıldı. Ama ben hala meslek kurallarımızdan gıyabın kalmadığını düşünüyorum. Kalktıysa hemen başkanlarıma bakıyorum, eğer biz kendi irademiz dahilindeki bir kuralı düzeltemiyor isek, ne kadar hukuksuz olursa olsun, hukukun temel kavramlarına ne kadar aykırı davranırsa davranırsa, mevcut siyasi iktidara bir şey söylemeye çok fazla hakkımız yok.

Bu konuda, gelmişken hemen bir hususa da değinmek istiyorum: Ben Türkiye Barolar Birliği'nin genel siyasi ve hukuk konusuna ilişkin verdiği demeçlerde çok keskin ya da çok konuşma yapıldığı konusuna katılıyorum ama mevcut hukuk durumu içerisinde eğer Fransızca bilen arkadaşlarımız varsa, İngilizce bilen arkadaşlarımız varsa, ilgili baroları gördüğünde, Türkiye Barolar Birliği'nin o hususta bırakın fazla söz söylemesini, bırakın fazla mütalaa vermesini, hatta yetersiz olduğunu bile düşünecektir. Çünkü ülkemiz gerçek anlamda

ADİL
ÇELİK'İN
KONUŞMASI

bir tehlike, bir hukuk sınırındadır. Bu anlamda ben her konuda katılmasam bile TBB'ye o konuda inanıyorum, katılıyorum ve huzurlarınızda kendilerine teşekkür ediyorum, bu kadar eleştirmemize rağmen.

Çok değerli meslektaşlarım; ben burada hoşgörünüze sabrınıza teşekkür ediyorum. Birçok ildeki konuşmamda bitirdiğim gibi, 1958'de Ankara Barosu'nun önceki dönem başkanlarından Av. Mehmet Döner'in mesleğimizle ilgili çok güzel bir temennisi var: Diyor ki üstadımız, ustamız, *"Mesleğimiz müsmir, verimli olsun, avukatlık mesleği ilelebet payidar kalsın."*

Efendim saygıyla selamlıyorum, çok teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Evet değerli meslektaşımıza bir de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

ÇOŞKUN
AKSU'NUN
KONUŞMASI

Av. Coşkun AKSU (Bilecik Barosu): Sayın Divan, Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkan ve Yönetim Kurulu, sayın başkanlarım, sevgili meslektaşlarım; ben Bilecik Barosu'ndan geliyorum ve Bilecik Barosu Başkanı, arkadaşlarım ve meslektaşlarım adına sizleri sevgiyle selamlıyorum.

Sabahki bölüme katılamamıştım, eğer tekrarı olacaksa beni affedin. Ben çok somut yaşadığımız bir sorundan söz etmek istiyorum. CMUK ödemelerinin azlığına az önceki meslektaşım değindi, teşekkür ederiz, o başlı başına bir sorun. Ama ödemenin şekli, cumhuriyet savcılarınca yapılması hepimizi sanıyorum çok rahatsız ediyor. Düşünün, hep başımıza geliyor, ifadenin alınış şekli, temsil ettiğimiz sanığa ya da zanlıya sorulan soruların yanlışlığı, onun haklarını savunma şeklinde savcıyla ters düştüğümüz noktalarda, öğleden sonra ya da ertesi gün gidiyorsunuz, onun imzasıyla para alıyorsunuz. Bu bence çok onursuz bir durum. Bir sürü çözüm yolları düşünülebilir, ama hiç değilse eskisi gibi CMUK ödemelerini Baronun yapmasını, Barodaki sayman meslektaşımın bu paranın tekrar alınmasının sağlanmasını istiyorum.

Çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Sevim ÇAKIR: Ben CMK görevlendirmeleri konusunda bir öneri sunacağım. Türkiye Barolar Birliği'nin CMK görevlendirmeleriyle ilgili bir anket yapmasını önereceğim. Bu ankette isim yeri olabilir veya olmayabilir, öneriyi net bir şekilde düşünemedim açıkçası. Ankette bugüne kadar girilen dosyalardan kaç tanesinden fotokopi alındığını ve standart beraatına, beraatına karar verilmeyecekse lehe maddeler uygulanması cümlesinden hariç kaç dosyada bir savunma hazırlandığını ve yapıldığını, bu dosyalardan ekonomik olarak ne kadar gelir elde edildiğini, ortalama, bu anketlerin sonuçlarının öncelikle Adalet Bakanlığı'na sunularak bütün Türkiye'ye bu anket sonuçlarının yayımlanarak, hatta kendimizi bir şekilde ihbar anlamında, bu yasanın uygulanmasının nasıl gerçekleştiğini, uygulamanın ve yasanın ne kadar kötü bir durumda olduğunu öncelikle sergileyerek bunun devamında da genel kurullarda bu konunun tartışmaya açılması, genel kurullarda yaptırım olan kararlar alınması, bütün Türkiye'deki CMK listelerinden çıkmaya yönelik karar önerileri ve bunların tartışılması sonucunda, genel kurullarda bağlayıcı kararlar alınmasını önereceğim. Konuşmam çok kötü oldu, ama öneriyi genel kurullarda da gündeme getireceğim.

SEHİM
ÇAKIR'IN
KONUŞMASI

Bir de Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nda Türkiye Barolar Birliği'nin o eylemlere hiç katılmamasını, eylemlere katılan insanların gayri meşru ilan edilmesine yardımcı olduğunu açıkçası ben düşündüm ve bu eylemlerde bundan sonrasında en azından Türkiye Barolar Birliği'nin bulunmasını, örgütleyen tarafta bulunmasını öneriyorum. Bundan biraz da bütün Türkiye'deki baroların da sorumlu olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Evet biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

ÜNSAL
ÇANKAYA'NIN
KONUŞMASI

Av. Ünsal ÇANKAYA (Isparta Barosu): Tüm meslektaşlarıma saygılarımı sunuyorum.

Bir önceki Antalya'da düzenlenen foruma da katılmıştım. Ondan önceki düzenlenen Adana formuna ilişkin dağıtılan kitapçığa birazcık göz atma fırsatım oldu. Bütün bunların hepsini birleştirdiğimde, genç meslektaşlarımızın ve genel olarak mesleğimizin üç temel sorunu olduğunu düşünüyorum. Bunlar ekonomik sorunlarımız, sosyal güvenlik sorunlarımız ve sosyal statüye ilişkin sorunlarımız.

Ekonomik sorunlarımızdan bahsettiğimde çok bence çarpıcı olan bir örnekle bunu açıklamak istiyorum. Ben de babasıyla beraber çalışan bir avukatım. Geçtiğimiz hafta bir dosya üzerinde konuştuk, oldukça çarpıcıydı. Meslektaşımızın hakkında icradan parayı çekip, müvekkiline tam olarak vermediğine ilişkin bir şikayet söz konusu ve meslektaşımız savunmasında şu ifadelerine yer veriyor. Avukatlar açtır, sefilidir, sosyal güvenlik hakları yeterli değildir. Hakimler ve savcılar tarafından ezilmektedirler. Sosyal statüleri yeterince güçlü değildir ve Baromuz, bunlarla uğraşmak yerine, 300-500 milyon liralık bir şey için bana nasıl hesap sorabilir? Şeklinde bir savunma yapmış. Yani meslektaşımız diyor ki, açız, sefiliz ve 300-500 milyonluk üçkağıtçılığımızı ya da dolandırıcılığımızı tolore edin.

Allah hiçbirimizi bu duruma düşürmesin diyorum, bunları söyleyebilecek duruma düşürmesin diyorum öncelikle. Bunları kaldırmabilmenin yollarını hep beraber aramalıyız ki bu meslektaşımız da bizler gibi bu forumun amacındaki genç avukatlar bölümüne dahil bir avukat değildi, oldukça kıdemli bir avukattı, fakat o durumda olduğunu iddia ediyor. Bu durumda biz neler yapabiliriz ya da bizim kıdemimizdeki meslektaşımız kim bilir neler yapabilir, bunları irdelemek lazım. Bizim genç avukatların çeşitli mesleki çevreleri henüz olmadığı

için, dolayısıyla çok fazla iş alma imkanlarımız olmayabiliyor. Bunun çözümü gibi gözüken ya da bize birazcık destek veren şey nedir? CMK'dır.

Çok fazla bahsettik, fakat bugün hiçbir meslektaşımız şundan bahsetmedi: Kıdemli meslektaşlarımız niye hâlâ CMK listelerinde bulunmakta ısrar ediyorlar? Hem mesleki gelişimimiz açısından önümüzü kesiyorlar, hem de ekonomik açıdan hiçbir ihtiyaçları olmamasına rağmen, belki bizim hakkımız olan pastada daha büyük bir pay sahibi olmamız gerekirken, ondan bir iki çatal bizim dilimimizden alıyorlar. Ufak bir çözüm olarak, meslektaşlarımızın kendi sorumlulukları açısından düşünülebilir diye düşünüyorum.

Sosyal güvenliğe gelince, sosyal güvenlik açısından hepimiz malum, zorunlu topluluk sigortasına tabiyiz. Bu sigorta modelinin önünde zorunlu kelimesi olmasaydı açık konuşayım ben o topluluğun içerisinde olmayacaktım. Çünkü bugün herhangi bir sigorta acentesine gittiğiniz zaman aşağı yukarı 180 milyon gibi bir rakam veriyoruz, aylık prim, bu çok daha feci rakamlara ulaşacak bunu biliyoruz. Herhangi bir sigorta acentesine gittiğinizde ayda 200 milyon lira veriyorum size ve benim emekliliğim nasıl olacak? Ne kadar maaş alacağım, toplu ne kadar maaş alacağım? Bana sağlığım ile ilişkili ne gibi güvenceler sunuyorsunuz? Dediğinizde o sigorta acentesinin size sunduğu imkanlara gerçekten ağzınız açık dinlersiniz. Yani helikopterle evinizden almaları kadar varabilecek hizmetler sunabilirler size bu fiyata. Tabii ki şu anda yasal düzenleme gereği, bunu imkanı olan meslektaşlarımız ayrıca yaptırabilirler, ama mecburiyetten dolayı da bu sosyal güvenlik açısından topluluk sigortasına da tabi olmak durumundayız.

Bunun dışında avukatlık riskli de bir meslek. Özellikle bizim gibi genç avukatlar için oldukça hata payı yüksek bir meslek. Bunun stresini hepimiz beraber yaşıyoruz. Zannediyorum yeni avukatlık yasa tasarısında da mevcuttu, mesleki sorumluluk sigortasının her avukat için mecburi olması gerektiğini düşünüyorum. Yavaş yavaş Türkiye'de uygulanmaya başlanan

ÜNSAL
ÇANKAYA'NIN
KONUŞMASI

bir alan. Doktorlarda, muhasebecilerde, çeşitli alanlarda bu söz konusu. Bizler için de bunun zorunlu olması gerektiğini ve bunun şartlarının, ben sigorta şirketiyle bir sözleşme yaparken, bunun şartlarının ne olacağını, bana ne kadar güvence verebileceklerini, bunların temel sınırlarını bizim yasalarımızda, yönetmeliklerimizde zorunlu tutulduğu takdirde, bunların tamamıyla net, aydınlık bir şekilde belirlenmiş olmaları gerektiğini düşünüyorum.

Sosyal statüye gelince, gerçekten büyüklerimizden dinlediğimiz kadar bir sosyal statüye sahip değiliz. Bir avukat oğlu olarak bunu çok daha rahat söyleyebilirim. Küçükken baban ne iş yapıyor? Dendiğinde, ben avukat dediğim zaman çok ciddi bir gurur duyardım ve birazcık daha kendimi diğer insanlardan ayrı hissederdim. Fakat şimdi ben avukatın oğluyum derken o hissettiğim ayrıcalığı, ben avukatım derken hissedemiyorum. Bunun sebepleri bizden de kaynaklanan sebepler var, etraftan da kaynaklanan sebepler var. Buna ilişkin de başımdan geçin küçük bir örneği anlatmak istiyorum. İki vatandaş karakolda birbirinden şikâyetçiler. İkisi de aşırı derecede alkollü, bir tanesi de benim müvekkilim, aynı zamanda da ortaokuldan da Türkçe öğretmenim. Beni cep telefonumdan aradı, karakolda olduğunu ve ifadesinde bulunup bulunamayacağımı sordu. Ben de öğretmenim olması dolayısıyla tabii ki dedim, hemen gittim. Orada gördüm, aşırı alkollü. Gerekli işlemler yapıldı, daha sonra şikâyetinden vazgeçti. Fakat onun şikâyetçi olduğu kişi şikâyetinden vazgeçmedi. Avukat çağırılmış olmasının etkisiyle, bir anda belki paniğe kapılarak beni daha önce hayatında hiç görmemiş olmasına rağmen, benden de şikâyetçi oldu. Dedi ki *"avukat da beni tehdit etti."* Hayatımda görmemişim, *"beni tehdit etti"* vesaire birtakım şeyler.

Polis arkadaşlarımız geldiler, dediler ki *"Avukat Bey, sizden de şikâyetçiler, ne diyorsunuz?"* Ne diyebilirim ki, yani ağzını dikecek halimiz yok, şikâyetçiyse şikâyetçi, gerekli işlemler yapılır. Savcıyla görüştüler, savcıya da alkollü olduğunu söylemişler, savcı da demiş ki, *"muayenelerini yaptırın, savcı-*

lığa sevk edin.” Polis arkadaşlarımız da zaten çok hevesliler, hemen bir avukata karşı bir işlem yapabilmek açısından, “sizin de alkol muayenenizi yapacağız” diyorlar. “Nasıl olur? Yanlış anlamışsınızdır büyük bir ihtimalle, çünkü ben buraya zaten yeni geldim ve mesleğimi icra ediyorum. Ayrıca bunu yapmanız için de çeşitli prosedürler var. Baro’dan izin almanız gerekiyor. Öyle kalk, götürüyoruz olmuyor” diyorum, ama ısrarlılar. Mecburen savcı beyi aramak durumunda kaldım. Savcı beye dedim ki, “polis arkadaşlarımız böyle, böyle söylüyorlar.” “Yanlış anlaşılma olmuş, kusura bakmayın” dedi. O tekrar aradı, izah etti, gittik.

Genç bir avukat olarak ben orada, o gerekli prosedürü bilmiyor olsaydım ve birazcık da sesi çıkmayan, ezik bir insan olsaydım, sesimi çıkarmayıp, muayenemi de yaptırırdım belki, ne diyorlarsa da yapardım. İşte o zaman biz mesleğimizi iyice yerlere almış olurduk. Sosyal statüyü kazanmamız açısından, kendi duruşumuzun, kendi tutumumuzun, özellikle dirsek teması olduğumuz kurumlara ilişkin, polisler, savcılar, hakimler bu tür kurumlara ilişkin duruşumuzun çok net ve çok sağlıklı olması gerektiğini düşünüyorum. Bu açıdan bu dirsek temasında bulunduğumuz kurumların da bizim kadar bilgili olmadıklarını düşünerek, barolarımız, onlar sürekli kendi içlerinde yazışmalar yapıyorlar ve o yazışmalar Yasadan da üstündür, Anayasa’dan da üstündür, hiçbirini bilemezler. O yazışmada ne diyorsa, onu yaparlar. Bizim baromuz da avukatların haklarına ilişkin ve yetkilerine ilişkin çeşitli yazıları sürekli emniyet müdürlüklerine göndererek, bunların bilgilendirilmelerini sağlayabilirler ve onlara da birtakım eğitimler sunabilirler. Bu konuda onların da bize daha saygılı ve daha bilgili yaklaşmalarını sağlayabileceklerini düşünüyorum.

Bunun dışında ekonomik şeylerle ilgili söylemek istediğim bir şey vardı, onu atladım. Isparta Barosu şöyle bir çalışma yaptı, Ticaret Odası’na sordu, dedi ki, “yasa gereği avukat çalıştırmaması gereken kaç tane şirketiniz var?” Sermayeye göre. Yüz küsur tane şirket çıktı. Bu yüz küsur şirketin hepsine yazı gönderdi, sözleşmeli avukatınız var mı? varsa sözleşmenin bir

ÜNSAL
ÇANKAYA'NIN
KONUŞMASI

örneğini gönderin, yoksa hakkınızda savcılığa suç duyurusu yapılacaktır. Bütün barolar bunu yapıp yasal olarak avukat çalıştırmak zorunda olan şirketleri, gerçekten avukat çalıştırmaya zorlayabileceklerini düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Evet değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

ALPER
DERELİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

Av. Alper DERELİOĞLU (Denizli Barosu): Ben de mesleğe salondaki çoğu arkadaşım gibi yeni başlayan arkadaşlarımla grubunda bulunmaktayım. Yaklaşık iki yıllık bir meslek yaşamım var. Bir yıl da stajı sayarsak, yaklaşık üç yıldan beri avukatlık mesleğini icra etmeye çalışan genç bir kardeşinizim.

Forumun başından bu yana, diğer konuşmacı arkadaşlarımla gayet sakin bir kafayla dinlemeye çalıştım. Bazı kendimce sorunlar tespit ettim. Özellikle değerli Başkan da buradayken Türkiye Barolar Birliği ile ilgili bazı sıkıntılarımızın olduğundan başka arkadaşlar da bahsetmişti, ben de bunları bir durum tespiti şeklinde değerlendirip sizlerle paylaşmak istiyorum.

Öncelikle Türkiye Barolar Birliği, baroların bağımsızlığını savunması gereken ve mesleğin onurunu şerefini savunması ve bu konuda avukatlara yardımcı olması gereken bir birlik diye biliyorum. En azından bu şekilde öğrendim. Fakat Sayın Başkan'a soruyorum. Türkiye Barolar Birliği, baroların bağımsızlığını savunma adına neler yapmıştır? Örneğin avukatlık sınavı tartışmalarının yoğunlaştığı günlerde Türkiye Barolar Birliği niye sınavı her baronun yapma hakkına sahip olduğunu gerek yasa teklifi sunarak ve bu şekildeki platformlarda ileri sürerek, yerine getirmemiştir. Acaba bağımsızlık başka bir şey olarak mı algılanıyor?

Türkiye Barolar Birliği gene meslekle ilgili yasal düzenlemeler konusunda neden bir Mimarlar Odası, Mali Müşavirler

ve Muhasebeciler Odası, Tabipler Birliği ya da Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği kadar etkin değildir? Benim şöyle bir tavsiyem var: Tabii ülkemizin bulunduğu durum da şu anda iç açıcı değil. Demokratik ve hukuki bir yozlaşmanın eşiğindeyiz, bir dönüm noktasındayız. Türkiye Barolar Birliği gerek siyasi gerek sosyal açıdan toplumu aydınlatıcı vasfı nedeniyle siyasi partilere daha büyük bir baskı yapmalıdır ve bu konuyu daha büyük platformlarda sesini duyurabilmelidir diye düşünüyorum.

Bir sorunumuz daha, maalesef Türk toplumu avukatlık mesleğini özümseyememiş ve kavramamıştır. Biz belki avukatlık mesleğini yargının üç sacayağından biri olarak görüyoruz, ama toplum bu şekilde görmüyor kanısındayım. Topluma avukatlık mesleği doğru ve olması gereken bir biçimde anlatılabilir mi? ve bu görevi Türkiye Barolar Birliği, barolar vasıtasıyla ve eğitim kurumları, mesela hukuk fakülteleri vasıtasıyla yerine getirebilir mi? Bu konuda da eksikliğimiz olduğunu düşünüyorum.

Baro pulu düzenlemesi yapıldığında, özellikle mesleğe yeni başlayan ve staj yapacak meslektaşlara staj kredisi payının yükseltilmesi ve kredi olanakları, imkanları tanınması sözü verilmişti. Ben o dönemde stajyerdim. Bu konuda gerek kendi baro çevremde, gerekse de ulusal ve yerel basında haberler çıkıyordu, onları takip ettim. Ancak bu yerine getirilmedi, staj eğitimi ve kredi konularında yeni düzenlemeler yapılmadı. Birçok staj yapan arkadaşımız, maalesef maddi imkansızlıkları yüzünden avukatlığa veya başka mesleğe adım attıkları halde, staj kredilerini geri ödeyemiyorlar. Bu konuda büyük sıkıntı var diye düşünüyorum. Staj eğitimi ve bu doğrultuda staj eğitimi ve kredi konularında yeni düzenlemeler ve çalışmalar yapılıyor mu diye de Sayın Türkiye Barolar Birliği mensuplarına soruyorum.

Her zaman içinde bulunmaktan gurur duyacağımızı belirttiğimiz AB ülkelerinde halen avukatlık mesleğini korumak ve kollamak adına yeni düzenlemelere gidilirken, ülkemizde

ALPER
DERELİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

neden Türkiye Barolar Birliği ve avukatlar bu kadar etkisizleştirilmiştir? diye de soruyorum. Eğer bunu 1980 sonrası toplumun apolitize edilmesiyle yorumlarsak, dar bir düşünce yapısına sahip olduğumuz ortaya çıkar. Ben böyle düşünmüyorum. Bunun bir eğitim ve kültür sorunu olduğunu düşünüyorum ve 1-2 senede çözülecek bir sorun olduğu kanısında da değilim.

Çoğulcu demokrasinin niteliklerini özümsemeyen toplumlarda, aynı bizim gibi hukuk sınıfta kalır. Hak arama mücadelesi, yerine hayatını idame ettirme mücadelesine bırakır. Konuşmanın başında bazı konuşmacılar salonun azlığından, yetersizliğinden, genç avukatların sayısının azlığından bahsetti. Şu anda eminim ki dışarıda olan birçok arkadaşımız cumartesi olmasına rağmen iş kovalıyordur, büroları açıktır ve bu insanların sosyal hayatları da yoktur.

Nitelikli hukuk eğitimi ve avukatlık stajı talep ediyorum. Bunu hem mesleğimin geleceği açısından, hem de diğer meslektaşlarım, mesleğe yeni başlayacak arkadaşlarım açısından talep ediyorum. Çünkü ben nitelikli bir hukuk eğitimi ve staj eğitimi aldığımı inanmıyorum. Avukatlık mesleğini günümüzde serbest piyasa koşullarının kucağına itmişiz maalesef. Bu da meslekte etkisizliği ve kalitesizliği getirir kanısındaım.

Birkaç arkadaşımız, birkaç meslektaşımız sayısal çoğunluktan bahsetti. Ben de buna değineceğim. Sayısal çoğunluk kanaatimce gerek mesleğin gelişimini, seviyesini, gerekse geleceğini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu konuda barolara düşen görev Türkiye'deki gereksiz ve niteliksiz hukuk fakültesi açılması ve bu yönde alınan siyasi kararlara bitaraf olmalarıdır. Ama maalesef bu dönemde barolar yeterli tepkiyi kanaatimce verememiştir. Hükümete bu yönde baskı yapamamıştır. Eğer Türkiye Barolar Birliği'ni bir baskı organı, bir muhalif organ olarak bakıyorsak, bu baskının etkin olmasını gerektirir diye düşünüyorum.

Özellikle CMK yargılamalarında zorunlu müdafilik müessesesi konusunda çok büyük sıkıntılarımız var. Ben genç

bir kardeşiniz olarak bunu defalarca baroda dile getirmeme rağmen, herhangi bir sonuç alabilmiş değilim. Zorunlu müdafilik kapsamındaki davaların duruşmaları bazen yapılmıyor bile. Şöyle bir örnek vereyim. Ağır cezalı bir davanın zorunlu müdafisiyim, sanık müdafimim. Dosyam bilirkişiye gitmiş, "bilirkişiden dönmedi" diye mübaşir arkadaşımız benim dosyayı ilk dosya olarak almış, sayın üyeler ve hakim de benim yerime tutanağı bağlamış ve daha sonra bana, bir geçerken uğrayın avukat bey diyor. Soruyorum, bütün bunlar birer formalite, birer formalite yargılaması ise, görevlendirilen avukatın fonksiyonu nedir acaba? Kanaatimce zorunlu müdafilik ve CMK görevlendirilmeleri konusunda sadece avukatları bağlayan bir eğitim programı değil, tüm adliye personelinin kapsayan bir eğitim ve özellikle öğretim programının planlanması gerekmektedir.

ALPER
DERELİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Evet değerli arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Ufuk ÖZDEMİR (Denizli Barosu): Değerli meslektaşlarım, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Konuşmacı meslektaşlarım birçok problemi dile getirdiler ancak ben öncelikli, bana göre tüm problemlerin başlangıcı olan bir problemi anlatmak istiyorum.

UFUK
ÖZDEMİR'İN
KONUŞMASI

Bizim müvekkilimiz adına hukuki işlemlere başlayabilmemiz için ne yazık ki noterin vermiş olduğu bir belgeye ihtiyacımız var. Daha biz işin başında bu belge olmazsa, yani noterin, izin demek istemiyorum, icazet demek istemiyorum ama bu belge olmazsa hiçbir şey yapamıyoruz. Biz problemleri bana göre tek tek çözmeliyiz ve öncelikli enerjimizi noterlerin elindeki bu yetkiyi almaya harcamalıyız. Bu neyi çözer? Bana göre, vekaletnameleri barolar düzenlemelidir. Böyle bir durumda, ekonomik problemlerin de önünü açabiliriz.

UFUK
ÖZDEMİR'İN
KONUŞMASI

Şöyle bir teklifim var, tabii ki bu yasa değişikliğini gerektiriyor: Vekaletnameleri barolar düzenlediğinde, vatandaş baroya "ben şu avukata vekaletname çıkarmak istiyorum" dediğinde, baro şunu diyecek: "Siz avukatın asgari ücret tarifesinde yatan ücretini avukat adına şu bankanın hesabına yatıracaksınız, aksi takdirde size vekaletname düzenlemiyoruz." Bu bizim şikâyet ettiğimiz, asgari ücret tarifesini, tabii bu Adalet Bakanlığı'nın yayınlamış olduğu asgari ücret tarifesi değil. Bana göre tek bir ücret tarifesi yayınlanmalı, bu da tavsiye niteliğinde Türkiye Barolar Birliği yayınlamalı. Böylece bir kere tüm meslektaşlarımızın üzerindeki "düşük ücret alıyor" ithamını ortadan kaldırmış oluruz.

Bu neye yarar; bu birliklere de yarar. Bakın, avukatın hesabına yatırılan paradan Türkiye Barolar Birliği ya da barolar pay kesmeyecek. Zaten çok ciddi rakamlara ulaşmış olacak para, bankalar sıraya girecek bize para vermek için. Bunu bir öneri olarak sundum.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli arkadaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Tekin DORUK (Denizli Barosu): Değerli TBB Başkanı ve meslektaşlarım, hoş geldiniz.

TEKİN
DORUK'UN
KONUŞMASI

Kusura bakmayın, ben kürsüye gelince biraz heyecanlanıyorum. Öğleden önceki ve öğleden sonraki forumda gerçekten genç avukatlarımızın pek çok sorunları burada dile getirildi. Çok da değişik sorunlarla arkadaşlarımız kendilerini ifade ettiler. O sorunların hemen hemen tamamına katılmamak mümkün değil. Ben de bu sorunları yoğunlukla yaşadım. Belki burada babamız avukat değildi, avukat babası ve yeni nesilde özellikle belli bir mesleğe mensup olan ailelerin çocukları avukat olabiliyorlar, burada onlar da sorunları dile getirebiliyorlar. Gerçekten sorunlar her halükarda dile gelmesi gerekiyor. Ancak ben 22 sene önce mesleğe başladığımda çok

ciddi olarak bu sorunları yaşamış bir insanım. Pek çok avukat arkadaşımız da bunları yaşadı.

Türkiye Barolar Birliği'nin bu çalışmasını öncelikle takdir ediyorum. Bunun çözüm yolunda özellikle mutlaka, çözüme kavuşturulması yolunda mutlaka arkasının gelmesini bekliyorum, tavsiye ediyorum. Niçin? Türkiye Barolar Birliği olarak avukatın, genç avukatın sorunları şeklinde, ben daha önce böyle bir çalışmaya şimdiye kadar şahit olmadığımı biliyorum. Bu en azında şu anda dile getirildi. Demek ki dile getirildiğine göre, bundan sonra bunların çözümü konusunda da çok ciddi adımlar atılacaktır diye düşünüyorum.

Burada 9 tane baro Denizli'ye çağırılmış. 9 tane barodan katılım elbette çok daha fazla olsun diye beklenirdi ama katılım çok fazla değil. Ancak bunu bir avukat arkadaşımız, çok veciz bir şekilde ifade etti; *"benim sadece buraya gelip gitmemi, bırakın konaklamayı, 150 lirayı buluyor"* dedi. Dolayısıyla bu ciddi bir külfet anlamına da geliyor aynı zamanda. Bu sorunların bir gün içinde konuşulmayacağını hepimiz biliyoruz. Bu sorunları her baro kendi bünyesi içinde, bıktırmadan sık sık tabii ki gündeme alması gerekir diye düşünüyorum.

Biraz önce Ufuk arkadaşımız, vekaletlerin avukatlar tarafından düzenlenmesi gerektiğini söyledi. Ben somut olarak Türkiye Barolar Birliği'nin bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyorum. Bu tabii bir kanun değişikliği ile TBMM'de halledilecek bir şey. Ancak Türkiye Barolar Birliği şunu yapabilir: Biz, vekaletlere yapılandırılan harç pullarını veznedenden alabilmek için saatlerce, eğer UYAP arızalıysa, bir iki gün bekleyen meslektaşlarız. Yani burada ben Türkiye Barolar Birliği'nin yapabileceği bir şeyler olduğunu düşünüyorum. Niçin düşünüyorum? Maliye Bakanlığı ile bu konuda bir çalışma yapılabilir. Bu pulların aynı baro pulu gibi, baro temsilcilikleri, baro başkanlığına alınması istenebilir. Biz oradan toplu olarak alabiliriz ve bunları hiç sıra beklemeden yapılandırabiliriz. Eskiden bunu yapıyorduk zaten. Bu konuda bir çalışma bekliyorum, Türkiye Barolar Birliği bunu yapar diye düşünüyorum.

TEKİN
DORUK'UN
KONUŞMASI

Tabii genel hatlarıyla çok fazla sorunlarımız var. Ben şöyle bir soruna da ayrıca değineceğim: Bizim Türkiye Barolar Birliği'miz var, çıkardığı bir yayın organı da var mıdır bilmiyorum, TBB Başkanı burada. Eğer varsa yayın organı ben bilmiyorum; çünkü bırakın avukatlara gelmesini, baro odalarında bile biz Türkiye Barolar Birliği'nin yayın organını hiç görmüyoruz. Ama yoksa, -bu bizim büyük bir eksiğimizdir- en kısa zamanda baro dergimizin baroların bütün odalarında bulunması çok daha faydalı olacaktır. En azından arkadaşımız bu Türkiye Barolar Birliği'nin çalışmaları hakkında net olarak bilgi sahibi olabilirler. "İnternette buna ulaşamıyor musunuz?" dersiniz, İnternette her şeye ulaşabiliyor, o ayrı bir şey, ama yazılı olarak baro odalarında bunların bulunmasında çok büyük faydalar var.

Kanunlar yapılırken Türkiye Barolar Birliği'nin daha bir aktif olması gerektiğini düşünüyorum. Bizim, özellikle avukatların icraya müteallik kanunlarda, biraz daha aktif olması gerekir diye düşünüyorum. Ancak burada biz kanunlar hakkında herhangi bir kafa yormuyoruz. Adil Giray Çelik arkadaşımız bu konuda daha fazla tecrübeli. Ancak gerek Türkiye Barolar Birliği nezdinde, gerek il baroları nezdinde, bizim bir kanunumuz, avukatları ilgilendiren veya usul hukukunu ilgilendiren temel kanunlarda bir değişiklik öngören kanun değişikliklerinde ne baronun, ne de bu kanunu ilk uygulayacak adliyelerin bu konuda hemen hemen hiçbir çalışması yok. Biz burada böyle bir aksaklıklarla karşılaşyoruz. Adalet Komisyonu nezdinde, hakimlerin böyle bir görüşü sorunları hakkında görüşleri olabilir, bunlar toplanabilir. Barolarda, baro temsilciliklerinde avukatların böyle görüşü olabilir, bunlar toplanabilir ve bunlar Türkiye Barolar Birliği'ne ve Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu'na, Yargıtay'a gönderilir. Burada uygulamaya esas kanunların en azından uygulayıcılar tarafından yani avukatlar ve hakimler tarafından çözüm yolları gösterilmek suretiyle bunun adaletin gerçekleşmesine büyük bir katkımız olabileceğini düşünüyorum.

Pul bedellerini arkadaşlarımız çok söylediler. Avukatların işlerinden toplanan pul bedelleri, paylaşılıyor. Bunların paylaşılmasında stajyerlere kredi olarak veriliyor. Kredi verilirken, gerçekten bu bir yardımsa, bunun faizle geri alınması bence çok yanlış. Bu faiz konusunu biz yapabilir çünkü, Türkiye Barolar Birliği bunu çok rahatlıkla yönetmeliğe koyup, değişiklik yapabilir. Faiz konusunu ortadan kaldırabilir. Dolayısıyla yardım amaçlı olan bir kredinin, 2 sene sonra avukatın çok büyük bir sıkıntıya düşmeden geri ödemesini kolaylaştırabiliriz. Yüzde 30 gibi, yüzde 15 gibi yıllık faizle geri alınıyorsa, zaten o paranın kazandığı değer de o kadardır. Yani Türkiye Barolar Birliği stajyerlerden para kazanmayı düşünmemelidir. Ayrıca bu kaynaktan sadece stajyerler değil, çünkü stajyerlerin bir kısmı da bir müddet sonra hakim, savcı olarak mesleğimizde başka bir boyuta geçiyorlar. Sadece stajyerlere değil, avukatlığa yeni adım atmış arkadaşlarımızın da böyle bir kaynaktan takviye edilmesi gerekir. Biraz önce bahsettim ben, 22 sene önce büromü döşeyebilecek masa ve sandalye almaktan mahrumdum. Benden önceki büro sahibinin çok kötü masalarıyla, sandalyeleriyle 2-3 sene idare etmek zorunda kaldım. Bundan hoşnut değilim, ama bundan çok da gocunmuyorum. O zamanki imkanlarım da böyleydi, yani o sorunları bizzat yaşadım. Dolayısıyla bu pul bedellerinin mutlaka yeni başlayan avukatlara da yardım amaçlı olacak şekilde, kredi, faizsiz kredi şeklinde kullanılmasını teklif ediyorum.

Sosyal güvenlik konusunda zaten arkadaşlarımız çok açıklama yaptılar. Bekir arkadaşımız bu konuda primlerin ne kadar yükseleceğini ifade etti. Hala biz bunu daha anlayamadık, çünkü o kanunları tam da böyle deş elemiş değiliz. Türkiye Barolar Birliği'nin bu konuda çok ciddi çalışma yapıp, avukatları ne kadar daha fazla yük altına sokacağı konusunda çok ciddi olarak çalışma yapıp bilgilendirmesi gerekirdi diye düşünüyorum.

Ayrıca stajyerlerin, sosyal güvenlik konularını staja başladığı dönemden itibaren, eğer avukatlık stajı yaptığına göre, o

TEKİN
DORUK'UN
KONUŞMASI

dönemden itibaren çalışmıyor, belli bir yerde ücretli olarak, herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna da tabi değil, bunu en azından staja başladığı tarih itibariyle sosyal güvenlik kuruluşuna kayıt olması ve o tarihten itibaren emekliliğine hak kazanması şeklinde Türkiye Barolar Birliği'nin bir çalışma yapabileceğini düşünüyorum.

CMK'lardaki KDV konusu hakikaten arkadaşlarımızı zaten çok az takdir edilen bir arkam bu. Piyasaya göre çok düşük. Ancak bu CMK paraları ile geçinen arkadaşlarımızın da olduğunu düşünürsek, bu KDV'nin her halükarda kaldırılması için TBB'ye yine büyük görevler düştüğünü ben düşünüyorum.

Bunları söyledim tabii arkadaşlarımız da hep sorunları dile getirdiler. Ancak ben avukat olmaktan her zaman gurur duydum. Mesleğe ilk adım attığım tarihten itibaren şu tarihe kadar da avukatlığın elit bir meslek olduğunu ve gerçekten toplumda avukat deyince pek çok meslek kuruluşundan daha ön sıralarda yer aldığımızı görüyorum ve yaşıyorum. Yani burada mesleğimizi bu kadar düşürücü ifadeler de kullanmak, avukatlara yakışacak bir şekil olmadığını ben düşünüyorum. Mutlaka, ancak sorunlarımız vardır, bu sorunları hepimiz de yaşadık. Bu sorunları aşmak da zannediyorum bu forumlarla daha bir rahat hale girecektir. Ancak biraz önce de söylediğim gibi bu forumlar yeni başladı. Çok takdire şayandır. Bir işin konuşulması, çözüm için de ön adım demektir. İnşallah bu ön adımın çok daha hızlı bir şekilde geleceğini düşünüyorum.

Söyleyeceklerimi burada noktalıyorum. Çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Evet biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun Yıldırım bey.

YILDIRIM
AYCAN'IN
KONUŞMASI

Av. Yıldırım AYCAN (Denizli Barosu): Bu toplantıya gelip gelmeme konusunda tereddütlerim vardı. Bugün de söz alıp almama konusunda tereddütlerim vardı. Gençler gelsin, gençler konuşsun dediler. Ben 59 yaşında bir arkadaşınız ola-

rak ve 34 senelik bir meslektaşınız olarak kendimi çok genç hissediyorum. O nedenle söz almak gereğini duydum.

Hiçbir zorluktan korkmuyorum, bütün zorlukların üstünden beraberce gelebileceğimize inanıyorum. Onun için gencim. Mesleğimi çok seviyorum ve inanıyorum ki avukatlık mesleği sayesinde kişiliğim gelişti ve bu meslek sayesinde kişiliğim oluştu, onun için mesleğimi çok seviyorum, onun için mesleğime saygım var. Genç arkadaşlarıma şunu söylüyorum: Lütfen önce mesleğinizi sevin. Umutsuzluğa kapılmayın. Hiçbir şey kolay değil. Geçmişte çok zorluklar yaşandı. Ben 34 sene önceki avukatlıkla bugünkü avukatlığın arasındaki farkı yaşayarak gördüm. Arada çok mesafe var. Siz yeni başladınız, 34 sene önceki durumu bilmiyorsunuz. Ben de daha önceki durumları bilmiyorum. Ancak okuyarak öğreniyorum. Sevgili arkadaşım Adil Giray bununla ilgili çok güzel eserler yazdı. Lütfen okuyunuz. İnanıyorum ki biz birtakım güçlükleri beraber aşarız.

Değerli arkadaşlar; hiçbir şeyde umutsuzluğa kapılmaya gerek yok. Demokrasi, demokrasi diyoruz, 1789'dan XX. yüzyılın ortasına kadar Avrupa'da insanlar demokrasi, demokrasi diye birbirlerini kestiler. Ancak bugünkü düzeye 300 senelik bir kavgayla ulaştılar. Bizde elbette uğraşarak birtakım yerlere geleceğiz.

Değerli genç arkadaşlarım, çok güzel önerileriniz oldu. Beni asıl üzen sizlerin umutsuzluğunuz. Neden korkuyorsunuz? Sizden önce gelenler kavga verdiler, bir yere geldiler. Onların kavgalarından haberiniz yok. Bugün kavga sırası sizde. Biz deneyimimizle, bilgimizle yanınızdayız. Bir arkadaşımız, emekliler bıraksın, önümüzü açsın dedi. Kusura bakmayın, ben emekliyim ama ölünceye kadar avukatlık yapacağım.

Değerli arkadaşlar, Manisa Barosu'ndan iki arkadaşımız, çok güzel önerilerde bulundular, fakat aynı zamanda umutsuzluklarını da bildirdiler. Ben şunu söylüyorum. Biz bu toplumun bir parçasıyız. Bu parçadan kendimizi ayırmamız mümkün değil. Bu toplumun tüm dertleri bizi de etkiler. Siz zannediyor musunuz ki toplumun diğer fertleri dururken

YILDIRIM
AYCAN'IN
KONUŞMASI

yalnız kendimizi kurtarabiliriz? Mümkün değil arkadaşlar. Biz bütün toplumu kucaklamak zorundayız. Bir herhangi bir meslek mensubu değiliz. Bu toplumun oluşmasında katkıda bulunacak olan toplum mühendisleriyiz, mimarlarıyız. Onun için toplumun bütün dertleri bizi ilgilendirir. Türkiye Barolar Birliği'ni de ilgilendirir ve hepsiyle de uğraşmak zorundayız. Eğer uğraşmazsak, yalnız kendimizi kurtaracağız zannederseniz, yanılırsınız.

Ücret konusuna gelince, değerli arkadaşlar, asgari ücret tarifesini yükseltelim dedik. Yükseltirsek gelirimiz artacak zannettik, yükselttik, ücretler artmadı. Neden? Toplum eğer yoksullaşıyorsa, sen istediğin kadar ücretleri arttır, artmaz. Toplumun bütün dertleri ile uğraşmak zorundayız. Sosyal güvenlik yasasında her birimize basbayağı güzel kazıklar geldi. Hiçbirimiz ilgilenmedik. Bununla ilgili baroda bir toplantı yapalım dedik. 10 arkadaş geldi, 15 arkadaş geldi. Bir etkinlik olmadı. Unutmayın, sevgili Bekir arkadaşımızın söylediği gibi, o hazırlanan kazık, yalnız bize değil, tüm serbest meslek mensuplarına. Bakkala, gazeteciye, büfeciye, avukata, mühendise de. Biz yalnız başımıza değil, onlarla birlikte hareket etmek zorundayız.

Değerli arkadaşlar, bir değerli arkadaşımız vergi durumundan bahsetti. Şimdiye kadar vergiyi maliyeciler ilgilensin, bizi hiç ilgilendirmez dedik. Biliyor musunuz nasıl bir adaletsiz vergi sistemi var? Ücretliler, vergilendirilmiş parayı ceplerine koyarlar. Harcarlarken bir de KDV öderler, tam çifte kavrulmuş. Nerede var bu? Yalnız yüksekliğinden bahsetmedik, vergilendirilmiş parayı harcarken de biz vergi veriyoruz. Bizim meslek için, serbest meslek mensupları için bir başka konu daha var. Güya vatandaş KDV ödüyor bize verirken. O mu ödüyor? Yok, brüt üzerinden biz ödüyoruz. Peki vergiyle ilgili hangi birinizin, kaldırıp da barolara bir teklifi var? Yok, ama Denizli Barosu Yönetimi, geçmişte de, bugün de yaptı buna itirazı. Ama meslektaşlarımızdan hiçbir destek almadık.

Bugün bir başka konu daha var. Değerli arkadaşlar, Karl Marx sosyalizmin nasıl geleceğini anlatırken şöyle diyor: *"Kapitalizm öylesine gelişecek ki, geliştikçe üst sınıfta olan sınıflar, birtakım meslek grupları süratle emekçilerin yanında olacak."* Üst sınıfta bugün var olan doktorlar, mimarlar, avukatlar, maliyeciler, kapitalizmin gelişmesi süreci içerisinde patronların hizmetkarı olacaklar ve süreç içerisinde emekçi olacaklar diyor. Bugün maalesef, dün üst sınıfta olan avukat babası annesi olan arkadaşlarımıza söylüyorum, onların anneleri, babaları geçmişte üst sınıfta sayılıyorlardı. Bugün artık patronların yanında ücretli olarak çalışan durumunda oldular. Bizlerin de kaçınılmaz sonucu odur. Denizlili arkadaşlarım bilirler, içimi yakan, içimi acıtan bir durumla karşı karşıyayız.

Değerli arkadaşlar biliyorsunuz ben iş davalarına bakıyorum ve yalnız işçilerin davasına bakıyorum, patronların davasına bakmıyorum. Değerli arkadaşlar, bir acı durumu orada görüyorum. Patronların tanıkları genellikle üniversite mezunu ve çok üzülerek görüyorum, patronların talimatı doğrultusunda ifade veriyorlar. Peki bu toplum bizleri birilerinin emrinde yanlış şeyler yapsın diye mi yetiştirdi, yazık değil mi bu topluma?.. Bu kötü gidişe tümünden dur demediğimiz takdirde biz yalnız başımıza kendimizi durduramayız. Yalnız başımıza kendimizi kurtaramayız.

Değerli arkadaşlar; barolar bir siyasi parti değildir. Hiçbir meslek kuruluşu bir siyasi parti değildir. Bütün meslek kuruluşları toplumun tüm sorunlarıyla ilgilenmek zorundadır. Eğer toplum yoksulsa, inşaat piyasası biter, inşaat piyasasıyla birlikte inşaat mühendisleri de biter. Eğer toplum yoksulsa ne kadar çok doktor olursa olsun, sağlık bozulur. Eğer toplum yoksulsa biz hukuku yerine getiremeyiz.

Değerli arkadaşlar; şunu söylüyorum: Önce mesleğimizi sevelim, ulusumuzu sevelim, halkımızı sevelim, bu yurdu sevelim. Tam bağımsız bir Türkiye için elimizden geleni yapalım.

Saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Salon biraz boşaldı. Sanıyorum arkadaşlar yukarıda çay sigara içmeye gittiler. 15 dakika çay kahve molası verelim.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Evet, değerli meslektaşlarımız; toplantımızın son bölümüne başlıyoruz.

Söz almak isteyen arkadaşlar, genç arkadaşlardan söz almak isteyenlerimiz var mı? Yoksa, önce gençlere söz vermek istiyoruz, gençlerden de ses seda çıkmıyor.

Buyurun.

Av. Sami KAPLAN (Denizli Barosu): Sayın TBB Başkanı, baro başkanlarım, değerli meslektaşlarım ve değerli konuklar; huzurunuzda genç yaşlılar adına söz almış bulunuyorum. Gençlerden birkaç arkadaşım “siz söz almayacak mısınız?” dedi. “Alayım mı?” dedim, “alın” dediler. Benim de bir iki konuda öneri ve düşüncelerim olacak, sizlere arz edeceğim.

SAMI
KAPLAN'IN
KONUŞMASI

Değerli arkadaşlar; Türk hukuk sistemi ve Türkiye Cumhuriyeti Avrupa Birliği'nin bir saldırısı altındadır. Hukuk sistemimiz, “Avrupa Birliği'ne uyarlama” adı altında tamamen değiştirilmekte, alt-üst olmaktadır. Bunu böyle kabul edelim. Hukuk biliyorsunuz, teoride bir üstyapı kurumu olarak görülüyor. Bu üstyapı kurumunun temelinde elbette ekonomi var.

Açlık sınırınının 820 YTL, yoksulluk sınırınının 2.000 YTL'nin üzerinde olduğu bir Türkiye'de avukatların ekonomik durumlarının iyi olması, düzgün olması beklenemez. Diğer kurumlar gibi, diğer meslekler gibi avukatlık mesleği de Türkiye'nin içinde bulunduğu olumsuz ekonomik koşulların, küresel

SAMI
KAPLAN'IN
KONUŞMASI

saldırının, bağımsızlığı yitirmenin tehlikesi altındadır. Bunu böyle bilmemiz ve görmemiz lazım.

Buradan hareketle, elbette genç arkadaşlarımızın sorunları kadar, yaşlı avukat arkadaşlarımızın, emekli arkadaşlarımızın da sorunları olacaktır. Bunu genç-yaşlı diye ayırmanın bir anlamı olmadığı görüşümdedir. Çünkü, genç arkadaşlarımız da 10-15-20 yıl sonra bizlerin yaşlarına gelecekler, bizler daha da yaşlanacağız.

Eski müvekkillerim bana soruyorlar: *"Daha ne zamana kadar yapacaksın?"* diyorlar. *"Denizli'de 82 yaşında bir meslektaşımız var, avukatlık yapıyor, Sayın Muammer Uzunoğlu, Muammer Uzunoğlu'nun yaptığı kadar yapacağım"* diyorum. 82 yaş, ama bana hiç de uzun gelmiyor, çünkü Manisa'da 88 yaşında meslektaşımız var, bilmiyorum sağ mıdır? Saygın bir ağabeyimiz ve Alaşehir'de var, yine 83-84 yaşında geçen sene buraya duruşmaya geldi, kendisiyle tanışmak şerefine nail oldum. *"Ben avukatlığı sizlerle görüşmek için yapıyorum, sizlerle tanışmak için yapıyorum. Oğlum avukat, damadım avukat, torunum avukat, ben tek başıma Alaşehir'de yapıyorum"* dedi. Yine, Sayın Adil Giray Çelik kadar araştırmamış olsam da, bu yaz Eskişehir'de bir meslektaşımızın 103 yaşına kadar avukatlık yaptığını öğrendim.

Önerim şu: Şu kadar yapılır, bu kadar yapılır, onun doğal hakkıdır, mesleki hakkıdır, kendi tercihidir. Ancak, benim gelmek istediğim nokta şu: Adana'daki toplantıda -Forum 2 kitabının sayfa 23 ve 27'si arasında sanırım- Abdülkadir Ateş olacak. Baro Yönetim Kurulu Üyesi arkadaşımızın bir önerisi var. Halil Sarı meslektaşımıza, İbrahim Ateş, yani avukatların ekonomik durumlarının düzeltilmesi için sigorta kurulsun, sandık kurulsun vesaire.

Ben tabii, Sayın TBB Başkanı'nın cevabı da var devamı sayfalarda (s. 26-27), *"bu yasal olarak mümkün değil"* diyor. Ancak, ben bir ikinci emeklilik olayının avukatlık mesleğinde büyük bir rahatlamaya ve genişlemeye ve boşalmaya yol açacağını, 70-80-85 yaşından sonra avukatların mesleği bırakacağını ve müşterilerini, dosyalarını, birikimlerini, kitaplarını siz genç ar-

kadaşlara terk edeceğini ve böyle bir yapılanmanın da hukuken mümkün olduğunu, bir engel bulunmadığını; çünkü İş Bankası, Şekerbank, Vakıfbank gibi diğer bankaların bunları çok öncelerden başlatıp, bu şekilde ikinci bir emeklilik hakkını elde ettiğini düşünüyorum, bir gerçektir. Bunlar yapıldığı takdirde, en azından şu anda 65.000 avukatın 10.000'i hemen mesleği bırakmaya, emekli olmaya hazırdır diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlarım; biz emekli oluyoruz, 700-750'yi geçmiyor en yüksek alan emekli avukatın maaşı. Ondan yüzde 15 kesiliyor, en iyi alan 600-660 YTL para alıyor. 500 alan var, 450 alan var, 550 alan var, ama bir yargıç bugün 4-5 milyar para alıyor, emekli olduğu zaman sadece yüzde 15 kesiliyor ve yüzde 15 kesinti olduğunu bile bile çalışmaya devam ediyor, çalışıyor. Yüzde 15, yani emekli olmasıyla, olmaması arasında bir yargıcın, bir savcının maaşında fazla bir şey fark etmiyor.

Şimdi, o öyle çalışmış, böyle çalışmış, ama devletin olanaklarıyla çalışmış, nakit vergi vermemiş, maaşından kesilmiş, katibin kirası vesaire, bunların ücreti yok. Her türlü olanakları da elinde, her türlü avantajları da elinde yargıcın, savcının. Öyle çalışmış gelmiş, o 4.000 YTL maaş alıyor, aynı fakülteden mezun, ayrı zorluklarla, daha fazla zorluklarla çalışmış, yılların avukatı 600-700 YTL emekli maaşı alıyor.

Bu avukat CMUK almasın da ne yapsın, başka yan geliri, avantajları, birikimi, vesaire, -kira geliri yoksa- bu avukat çalışmasın da ne yapsın? O aldığı emekli maaşı telefon gideri, yakıt gideri, kira gideri vesaire. Hâlâ kirada da kalıyorsa, yani avukatlıkta yaşadığı yaşantıyı emekli olarak sürdürmeyecek. Bu yönden, genç avukatlar, yaşlı avukatlara bakmak zorunda, onlara her ay katkıda bulunarak, böyle bir sandık sistemi ve ikinci emeklilik sistemiyle 65.000 avukat ileride kendileri de bu olanaklardan faydalanacak.

Ben bu konunun TBB Yönetimi'nce ve Başkanı'nca özellikle değerlendirileceğini sanıyorum, umuyorum. Bunu daha önce de Baro Yönetim Kurulu'muza yazılı olarak vermiştim.

SAMI
KAPLAN'IN
KONUŞMASI

TBB Kurultayı'na gelen, TBB Kongresi'ne gelen delegelere de söylemiştim.

Zamanınızı aldım ve şu andaki konuşmam bu konuşmamın kitaba geçerek, tüm Türkiye'ye yayılması amacıyla. Kendim için bir şey istemiyorum, ama elimden geldiğince uzun süre yapacağım, kısa süre yapıp da bu meslekten ayrı ve de hadi eyvallah dememek. Onu yapacağım, ama yapana da tabii ikinci emeklilik maaşı verilmeyecek. Belli koşullar getirilecek, belli para birikimi sağlanacak ve ondan daha fazla, en az iki üç yıl prim ödemiş olma koşulu getirilecek, bunun teknik yönlerini ve mali yönlerini elbette Birliğimiz düşünür, çeşitli yöntemler bulunabilir. Yasal bir engel olduğunu sanmıyorum. Sigortacılık için olabilir, bankacılık için yasal engel olabilir, ama böyle bir iç sandık örgütlenmesi ve ikinci emeklilik maaşı için hiçbir yasal engeli olduğunu düşünmüyorum.

Hepinize saygılar, sevgiler sunuyorum. Bu arada bir satış yapacağım, 1995'te emekli oldum, o zaman beni yaşlı görüyorlardı bazı genç arkadaşlarım. "Emekliler çalışmasın, emekliler avukatlığı bıraksın" şimdi, 15 sene bu lafı söyleyen arkadaşlarımın emeklilik günleri gelmiş durumda. Acaba, kendileri bu avukatlığı, emekli avukatlığı yapmayacaklar mı; emekli olduğu zaman avukatlığı bırakacaklar mı? Sözüm, Bekir Çapan'adır.

Saygılar, sevgiler sunuyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

MUSTAFA
ÖZTÜRK'ÜN
KONUŞMASI

Av. Mustafa ÖZTÜRK (Aydın Barosu): Öncelikle TBB Başkanı'na, personeline, baro başkanlarına ve tüm değerli meslektaşlarıma Foruma hoş geldiniz diyorum, bu arada Divan üyeleri dahil buna.

Öncelikle birçoğumuzun kanundaki tanım nezdinde avukatlığın ne olduğu, ne anlama geldiğine bir baktığınızda, kanun

avukatlığın serbest bir meslek ve kamu hizmeti olduğunu bahsediyor. Kanunda çok kısa bir tanım yapılmış. Bugün burada biz genç avukatlar açısından, çünkü mesleğe başlayalı henüz 3,5 yıl anca oldu. Hangi sorunları yaşıyoruz toplumda, bu sorunların çözümü için neler yapmalıyız? O konuda toplandık.

Ben kısaca kendi gözlemlerimi, içimden geçen şeyleri aktarmaya çalışacağım ve herkesin de aynı şeyleri düşündüğünü zannediyorum.

Öncelikle sabahtan beri süren Forumda hep aynı şeylere değinildi. Avukatların belki de birinci önceliği ekonomik sorunları. Kendi mesleğe başladığım ayları düşündüğümde, gerçekten belki de büronun mobilyaları, büronun kirası ve diğer harcamalar açısından ailemizin desteğiyle bu günlere geldik. Çok şükür bugün kendi başımıza ayakta durabiliyoruz, ama o ilk bir yılı düşündüğümüzde, gerçekten çok sancılı bir dönem geçirdik. Burada belki de aile desteğimiz olmasa, bu mesleği sürdürebilme imkânımız da belki olmayacaktı.

Zira, geçmişimde 1,5 yıl benim bir devlet memurluğu dönemim de oldu. Hukuk fakültesinde okurken, hukuk fakültesinde devam zorunluluğu olmamasından dolayı, aileme yük olmamak için devlet memurluğu sınavına girdim ve 1,5 yıl devlet memurluğu yaptım.

O zamanlar hep şunu düşünürdüm: Elbette devlet memurlarının sıkıntıları bizden daha çok, onu bilin. En azından İstanbul gibi bir yerde memurluk yaptım. İnanın, onların sorunlarını karşılaştığımızda, bizim de sorunlarımızın o kadar büyük olmadığını düşünebiliyorum. Ancak, yeni avukatların durumu, belki de mesleğe yeni başlayan bir devlet memurundan kat ve kat çok daha fazla. Zira sabahtan beri denildiği gibi, onlarca hukuk fakültesi var. Siyasi iktidar yeni hukuk fakülteleri açmaya çalışıyor ve belki de günlük kendi harçlıklarını çıkartamayacak durumda olan arkadaşlarımız var.

Aslında bizim belki de en önemli sorun şu: Meslekte belli bir yere gelmiş, birlikte belli yerlere veya baro başkanı olmuş

MUSTAFA
ÖZTÜRK'ÜN
KONUŞMASI

meslektaşlarımızın dahi belki unuttuğu nokta şu: Geçmişimizi toplum olarak da öyle, çok çabuk unutuyoruz. Belki de o ilk yıllarda yaşadığımız sıkıntılar ki, şu dönem de yaşanan sıkıntılar bence geçmiş oranda çok daha fazla. Onların da sık sık hatırına gelse, durum çok daha farklı olur.

Değinen bir konu vardı. Ben, Türkiye Barolar Birliği'nin bu konuda yeteri kadar özveriyle çalıştığını düşünüyorum, o konuda teşekkür ediyorum. Staj kredisi, mesleğe yeni başlayan ve stajını yapan birçok kişi için can kurtarıcı bir gelir oluyor ve insanların en azından ailelerinden staj döneminde daha az harçlık almaları, daha az onlara yük olmalarını sağlıyor.

Duruma baktığımızda, yine internet üzerinden yaptığım araştırmada bugün mesleğe başlayıp, staj kredisini hâlâ ödeyemeyen arkadaşların olduğunu görüyoruz ve bu konuda kendilerine ihtarlar geliyor, yani arkadaşlar bunu ödemedikleri takdirde biliyorsunuz baro levhasından silinme tehlikesiyle karşı karşıyalar.

Bu açıdan, ben öncelikli sorunun ekonomik olduğunun da göz önünde tutularak ve mesleğe yeni başlayan arkadaşlar için bu Forumu düzenlediğimizi düşünerek, belki de bu ödemede geciken arkadaşların durumlarının tekrar, yeniden değerlendirilmesi için Türkiye Barolar Birliği tarafından bir çalışma yapılabileceğini, baroların da bu konuya eğilebileceğini düşünüyorum.

İkinci olarak; sabahtan beri bir tartışma var. Yaşlı avukatlar, genç avukatlar sorun. *"Yaşlı avukatlar çekilsinler, bizim önümüz açılsın"* ben o konunun bu kadar büyütülecek bir konu olduğunu düşünmüyorum, çünkü istatistiklere de baktığımızda, belli bir yaşa gelmiş birçok avukatın mesleği bırakması durumunda dahi, yeni hukuk fakültelerinden mezun olan kişilerin mesleğe katıldığını düşünürsek, sayısal çoğunluğu sona erdirecek bir çözüm yolu bu değil; kesinlikle bu değil.

Bizim staj dönemimizde her birisi arkadaşımız, onlar hakkında da kötü manaya gelmemesi kaydıyla, birçok özel hukuk

fakültesinden mezun olup, hayatı boyunca sadece test usulü sınavlarla mezun olan arkadaşlarımızın olduğunu görüyoruz. Çok basit, hukuk sorunları karşısında bile ne yapacaklarını bilmiyorlar. Onu diyoruz, belki Türkiye Barolar Birliği de bu konuda belli çalışmaları vardır. Avukatlık sınavı, biz de stajyerken, elbetti ki sınavın gelmesini istemiyorduk, çünkü o an bizim işimize gelmiyordu bu sınavın olması.

Mesleğe girdikten sonra şunun farkına vardık. Bu sınav gerçekten olmalı. Son açılan fakültelerle birlikte 55'e yakın hukuk fakültesi olacağını söylüyorsunuz. Bugün uzman doktor olabilmek için bile, tıpta uzmanlık sınavının herkes önemli olduğunu düşünüyor. Peki, öyleyse en az bir doktor kadar önemli bir iş yapan, düşünün ağır cezada yargılanan bir kişiye hukuki yardımda bulunan ve onun belki de hayatı boyunca alacağı bir cezanın hayatında etkili olabilecek bir cezada, ona yardımcı olan, mesleği icra eden bizlerin belli konuda bir sınavı tabii tutulmalarından daha doğal ne olabilir? Ben böyle düşünüyorum.

Öncelikle, bu avukatlık sınavının bence siyasi iktidar tarafından da ortaya atılması açısından, Türkiye Barolar Birliği'nin daha aktif rol almasını istiyorum. Çünkü burada biz eğer belli bir baskı, sivil toplum örgütü olarak baskıda bulunmazsak, kimse bizim haklarımızı koruyamaz.

UYAP'la ilgili bir soruna değinmek istiyorum: Adil bey de aynı şeye değindi. Sicil numaralarımızın, belki de isimlerimizin yanında bulunması dava dilekçelerinde dahi bunun olması uygun olur kanaatindeyim. Zira; Av. Mustafa Öztürk olarak şu an Türkiye'de yaklaşık 7-8 tane avukat var ve UYAP kapsamında bana gelen bazı tebligatların, Trabzon'daki Mustafa Öztürk'e veya İstanbul'daki Av. Mustafa Öztürk'e gittiğini görmekteyiz bu da adliyede çalışan memurların dikkat etmeden işlem yapmaları, baro sicil numaralarına bakmamalarından kaynaklanıyor.

Bu açıda UYAP hızla gelişiyor ve buradan geri dönüş imkânı da olmayacak. Bana göre bu açıdan UYAP sicil nu-

MUSTAFA
ÖZTÜRK'ÜN
KONUŞMASI

maralarının da, belki de dava dilekçelerinde zorunlu olarak gösterilmesinin herkes için faydalı olacağını düşünüyorum. Bu da her ne kadar önemsiz bir sorun gibi de görünse de, davaların uzamasına sebebiyet vereceği, hatalı tebligatların, sonuçta o meslektaş bu tebligatları almasa dahi, tebligat iade edildiğinde, belki de bu tutuklu bir dosya olduğunu düşünün, bu adam Yargıtay'dan gelmesi gecikecek dosyanın ve mağduriyeti daha da artacak.

Geçenlerde bir avukat arkadaşımızla sohbetimizde ekonomik sorunlardan değindik. Meksika ve Arjantin'deki durumdan bahsetti bana, biraz da nükleyle. *"Arjantin'de taksiye bindiğinizde, eğer bir avukat gerekiyorsa taksi şoförüne hukuki sorunlarınızı anlatabilirsiniz, zira Arjantin ve Meksika'da avukatlık yapıp, ek iş olarak taksi şoförlüğü kişilerin olduğunu"* söyledi. Bu çok vahim ve acı bir durum. Avrupa için bahsetmiyorum, ama Türkiye'de neredeyse bu aşamaya gelinme düzeyinde. Eğer, bu sayı hızla artmaya devam ederse, avukatlıktan belli bir gelir elde edemeyen kişiler, her ne kadar kanunda yasak da olmasına rağmen, belki de başka işlere yönelmek zorunda kalacaklar.

Ben avukatlık mesleğinin çok şerefli, onurlu ve kutsal bir meslek olduğunun bilincindeyim ve hâlâ arkasındayım. Bu açıdan, birbirimize de çok büyük görevler düştüğünü düşünmekteyim. Zira, çok basit bir örnek; adliyede herhangi bir hâkim savcıya çok basit bir hakaret içeren bir söz söylediğinde, örnekleri de rastlanmıştır Aydın Adliyesi'nde. Şahıs günlerce hapse atılabiliyor, tutuklu olarak yargılanıyor. Ama müvekkilinin alacağını almaktan başka hiçbir gayesi olmayan bir avukata silahlı bir saldırının yapılması durumunda dahi, bazen veya silah gösterilmesi, saldırılması durumunda icara takiplerinde özellikle, avukata saldıran kişilerin tutuksuz olarak yargılandıklarını görüyoruz. Bu da çok önemli bir sorun, çünkü güvenliğimiz tehdit altında.

Avukatlık Kanunu m. 58 her ne kadar görevimizi icra ederken, bize yapılan saldırıların hâkim ve savcılara yapılmış gibi olacağını belirtse de, kendilerine karşı yapılan küçücük bir harekette tutuklama yoluna giden hâkim ve savcılarımız

belki de bizi meslektaş olarak görmemelerinden ötürü. Şahıslar hakkında gerekli cezaları vermiyorlar. Bazen bakıyorsunuz, bir avukat olarak toplumun gözünde çok küçük durumlara düşeceğiniz bir adi saldırı neticesi sanık sadece para cezasıyla kurtulabiliyor.

MUSTAFA
ÖZTÜRK'ÜN
KONUŞMASI

Burada bu açıdan, ben birbirimize çok büyük görev düşüğünü düşünüyorum. Herkes haklı, genç arkadaşlarımız buraya çıktılar, yaşlı avukatların önünü kapadıklarını söylediler. Büyüklerimiz, tecrübe kazanmamız gereken yaşlı avukatlar da gelip, gençlerin bu dediklerini eleştirdiler. Ben bunlardan ziyade, birbirimize düşmemizden ziyade, birbirimize dört elle sarılmamız, küçük maddi menfaatler uğruna meslektaş olan arkadaşlarımızı kötülememeliyiz. Bütün bu sorunlardan ancak elbirliğiyle çıkabileceğimizi düşünmekteyim. Çünkü etrafımıza baktığımızda, Türkiye'de gerçekten bütün kurumlarda bir yozlaşmanın, bir can çekişmenin olduğunu görüyoruz.

Öyle bir meslek yapıyoruz ki, eğer biz de birbirimize düşersek, bizi oradan kimse kurtaramaz. Hepinize çok teşekkür ederim, saygılar.

Oturum Başkanı: Biz de arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Söz isteyen, buyurun.

Av. Ergül AYKOL (Denizli Barosu): Sayın Divan, Değerli TBB Başkanı, baro başkanlarım ve değerli meslektaşlarım; ben de bugün söz almak istemiyordum, ama bu konuşmaların vardığı sonuçlar doğrultusunda söz almayı gerekli gördüm.

ERGÜL
AYKOL'UN
KONUŞMASI

Aydın Barosu'ndan konuşan değerli kardeşimiz gerçekten avukatların birbirlerine düşmemeleri gerektiği konusunda hepimizi uyardı, kendisine teşekkür ediyorum.

Arkadaşlar; "genç" Farsça bir sözcüktür. Farsça genç hazine demektir. Biz gençlerimizi birer hazine olarak görmek isteriz. Hazine ancak gerçekten değerli bilgilerle donatıldığında değer

ERGÜL
AKYOL'UN
KONUŞMASI

kazanır. O bakımdan, gençlerimizi en yüce değerlerle donatmak zorundayız.

Bu bakımdan, Türk gelenek ve göreneğinde olan yaşlılara, ihtiyarlara olan sevgi ve saygının günümüzde emperyalizmin oyunlarıyla bozulmakta olduğunu görüyoruz, gözlemliyoruz. Biliyorsunuz, Türk tarihinde hocalar meclisi vardır. Ülkenin yönetiminde söz sahibidir. Köylerimizde yöneten muhtarlar beraber ihtiyar heyetidir ve bütün halk ihtiyarlara değer verir, onlara saygı gösterir.

O bakımdan, yaşı ilerlemiş, tecrübeli avukat arkadaşlarımıza yönelik birtakım suçlamalar getirmenin yeri ve zamanı değildir. Burada birbirimizle kenetlenmemiz zorunluluğu vardır. Ben size geçmişten bir örnek vererek sözlerimi sürdürmek istiyorum. 1968 yılında Türkiye ve Amme İdaresi Enstitüsü'nde okuyordum. Öğrenci İşleri Müdürümüz Doç. Prof. Mümtaz Soysal'dı. Bir gün ekonomi hocamız bize bir dergi getirdi. Amerikan Newsweek Dergisi'nin bir sayısıydı bu. *"Şu dergide bir makale var, içinizde bunu hemen tercüme edebilecek bir tercüman var mı, o derecede İngilizce bilen var mı?"* dedi. Metin Güven diye bir arkadaşımız vardı, daha sonra Danıştay Başkanlığı yaptı, emekli oldu. O arkadaş *"ben varım"* dedi ve makaleyi okumasını istedi hocamız. Ekonomi hocamız da Doç. Yalçın Küçük'tü. O makaleyi özetle söylemek gerekirse, şöyle ifade ediyordu Amerikalı bir senatör *"Biz bu sömürdüğümüz az gelişmiş ülkelere ordular gönderiyoruz, birçok malzeme ve personel gönderiyoruz, yatırım yapıyoruz, bu kadar masrafa gerek yoktur. Bunlara biz gıda ve ilaç yardımları yapmaktayız. Bu yapmış olduğumuz gıda ve ilaç yardımlarının içerisine zekaca geriletici, kısırlaştırıcı birtakım ilaçlar koyalım, bunların insanları bize kafa tutmasınlar ve dolayısıyla bunları rahatlıkla sömürebilelim"* diyordu ve bunu açıkça bir dergide yazabiliyordu arkadaşlar.

Şimdi de belli bir yaşın üstüne gelmiş insanlar *"üretime katkıda bulunmuyorlar"* diye, emperyalistin düşüncesi budur. Eğer az gelişmiş bir ülkede çalışan, üreten insan varsa, bu dünya kimin malıdır? Emperyaliste göre kendisinin malıdır. Bu maldan elde edeceği geliri üretenlerin yaşamsına izin ve-

riyor; fakat belli bir yaşın üstüne gelmiş olanları bir an önce diskalifiye etmek gerekir.

İşte, bu son çıkan yasaların amacı da budur. Emeklilere yaşam hakkı tanımamak. İngiliz emekliler geliyor memleketimize turist olarak, Alman emekliler geliyor, Amerikalılar geliyor. Bunların gelir düzeyleri çok yüksek. Rahatlıkla geziyorlar, bütün dünyayı dolaşıyorlar. Bizim emeklilerimiz yaşam savaşı veriyorlar.

Böyle bir durumdayken bizi birbirimize düşürüp, “*efendim emekli olan avukatlar ayrılısın, diğer avukatlara yol açılısın*” falan gibi söylemler bu emperyalizm tuzağına düşmek demektir. Bunu bir defa uyarı olarak arkadaşlarımıza belirtmek isterim.

Bir de yargıya saygı günümüzde iyice azalmış bulunuyor. Buna, Atatürk'ten örnek vermek istiyorum: Atatürk'e karşı 27 defa suikast teşebbüsünde bulunulmuştur. Bunlardan birisi de Ali Saip Ursavaş'ın suikast teşebbüsüdür. Ali Saip bey Urfa Milletvekili'dir. Bunun çiftliğinde birtakım girişimlerde bulunulmuş, Atatürk'e yönelik suikast yapılacağına dair emareler ele geçirilmiştir. Atatürk kendisine suikast yapılacağına delillerini getirtmiş, incelemiş ve Ali Saip beyin de bu örgütün içerisinde olabileceğine dair kuvvetli belirtiler bulunduğunu görmüştür ve bu davayla yakından ilgilenmiştir.

Ali Sait beyin dokunulmazlığı kaldırılmış, yargılanmış ve sonunda Ali Saip bey beraat etmiştir. Atatürk'e beraat kararı geldiğinde, temyiz edip etmeyeceği sorulmuştur. Atatürk “*mademki mahkeme beraat kararı vermiştir, doğrudur. Mahkeme kararlarına hepimiz saygılı olmalıyız. Mahkemesi ve hâkimleri bağımsız olmayan milletlerin devlet olarak devamı mümkün değildir*” demiştir. Kendisiyle doğrudan ilgili bir davada Yüce Önder'imizin ne şekilde davrandığını birtakım siyasilere örnek olması için bir daha tekrar etmiş oldum.

Değerli arkadaşlarım; Atatürk döneminde saygın bir dış politika uygulanmıştır. Ben bunu şunun için söylüyorum, yani hukukçularımız sadece avukat olarak kalacak değil bu arkadaş-

ERGÜL
AKYOL'UN
KONUŞMASI

larımız. Yarın siyasi olarak Meclise gidecekler, bakan olacaklar, başbakan olacaklar. Onlardan talebim şudur: Atatürk'ün ilkeleri doğrultusunda gerçek hukukçu olmalarını diliyorum. Sadece kazanç meselesi değil, bütün toplumun avukatıyız biz. Bu milletin ve bu Cumhuriyetin devamı için elimizden geleni göstermek zorundayız.

Avukat olarak öncü olmalıyız. Onun için bir örnek daha verip, sözlerimi sonlandıracağım. Sayın Başkan, her halde biraz zamanı aştım mı? Fransız Başbakan Aristide Briand var, 1921 yılında Fransa'da. Hemen 2. İnönü Savaşı'ndan sonra temsilcisini göndermiş Ankara'ya *"Mustafa Kemal Paşa'yla hemen bir anlaşma yapın, biz Türklerle derhal barış imzalayalım"* diyor. Geliyor, Atatürk *"Sakarya Meydan Savaşı'nı da bitirelim de ondan sonra sizinle görüşürüm"* diyor. Fransız temsilcisini biraz daha bekletiyor.

Sakarya Meydan Savaşı'ndan sonra 1921 yılında Ankara Anlaşması imzalanıyor. Aristide Briand mecliste topa tutuluyor. Deniliyor ki; *"dağdaki eşkıya olan Mustafa Kemal Paşa'yla nasıl anlaşma imzalarsınız, onun çetesiyle nasıl bir anlaşmaya gittiniz?"* diye topa tutuyorlar. Kendi partisinden de katılanlar oluyor ve Aristide Briand kürsüye geliyor. *"Arkadaşlar; o dağdaki eşkıya dediğiniz Mustafa Kemal Paşa ve onun kahraman askerleri burada olsa onların hepsinin heykelini dikerdik. Onlar birer demokrasi mücahididir"* diyor.

İşte, böyle bir saygınlığımız varken, bugün Avrupa Birliği'ne alınmamamız için ayrı ülkenin başbakanı birtakım mazeretler buluyor, *"plebisit yaparız, halkoyuna başvururuz"* diyor.

Görüyorsunuz, ne günlerden ne günlere geldik. Bunlar da hep bizim hukukçularımızın rolü olmuştur. Mahmut Esat Bozkurt gibi değerli hukukçular yetismeye devam edecektir. Genç arkadaşlarımızın tarih bilgisini de yanlarında taşımalarını öneriyorum ve kendilerinden deneyimli arkadaşlara biraz daha sevgi ve saygı göstermelerini diliyorum, hepinizi saygıyla selamlarım.

Oturum Başkanı: Konuşması için değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz. Genç arkadaşım buyurun.

Av. Ümit RONA (Manisa Barosu): Öncelikle herkesi saygıyla selamlıyorum.

Değerli Başkan ve meslektaşlarım; bugün burada bu Forum'da hep beraber mesleğimizin sorunlarını, daha doğrusu genç meslektaşların sorunları burada dile getiriliyor. Ancak, genel itibariyle görüldüğü üzere, sadece bu sorun genç meslektaşların sorunu değil, bizden büyük üstatlarımızın da sorunu hâlâ devam etmektedir.

Buradaki Forum'da tabii çok disiplinli ve güzel bir organizasyon söz konusu. Bilgisayarda da barkovizyon gösterisinde ilk daha konuşmalar başlamadan önce yine çok güzel görüntüler verildi. Aslında, o görüntüler ve o hüzünlü müzik bizim meslektaşlarımızın sorunlarını çok güzel dile getiriyordu, kısaca bir özdü.

Ben üç yıllık bir avukatım, evet belki şans, belki kaderin cilvesi diyelim. Kendi adıma söyleyeyim: Meslektaşlarımın yaşadığı sorunları ben yaşamadım, maddi anlamda. Ancak, istisnaların kaideyi bozmayacağı ve kendi işimiz, işlerimiz düzgün olduğu halde diğer genç arkadaşlarımızın, staj dönemi arkadaşlarımızın, akranlarımızın, staj yaptığımız üstadımızın ve bizden büyük üstatlarımızın sorunlarını da görebiliyorsak ve onların yerine kendimizi de koyabiliyorsak, o zaman doğruyu bulacağımıza inanıyorum.

Açıkçası, mesleğin sorunlarının tamamen biteceğine hiçbir zaman inanmıyorum. Sorunlar muhakkak çözülsede dahi yenileri gelecektir, ancak bizim asıl sorunumuzun Türkiye Barolar Birliği Başkanı ve çalışma arkadaşlarının bizler için iyi niyetli bir şeyler yaptığını düşünmek ve inanmak istiyorum. Benim şahsi görüşüm bu. Katılanlar olur, katılmayanlar olur. Asıl sorunun bu anlatılan sorunlar, -mesela meslektaşlarımız vergisel sorumlardan bahsettiler- yüzde 18 oranında KDV'ler alınırken, yüzde 20 stopajlar alınırken, meslektaşlarımız ve

ÜMİT
RONA'NIN
KONUŞMASI

bizler bu kadar ağır vergi yükü adlındayken, Türkiye Barolar Birliği bu işin neresinde? Artı, meslektaşlarımız sosyal anlamda sıkıntı yaşıyorken, sosyal statü anlamında sıkıntı yaşıyorken, Türkiye Barolar Birliği bu işin neresinde? Bunun yanında diğer sorunlarımız almış başını gitmişken, Türkiye Barolar Birliği bu işin neresinde? Ben bu işi çözmek için gayretli olduklarına inanmak ve düşünmek istiyorum.

Üç sene öncesinde geri geldiğimizde, o günkü sorunların hâlâ devam ediyor olduğunu görmekteyim. Biz, Manisa Barosu avukatları olarak bunu tabii her yerde konuşuyor ve eleştiriyoruz belki, ama maalesef sorunların çözülmediğini görmekteyiz. Bugün birliklerin amacının o mesleğin çıkarlarını korumak olduğuna inanıyorum. Ancak, kendi şahsım adıma söyleyeyim, üç yıllık avukat olmama rağmen, mesleğimin birinci yılının sonunda CMUK listesinden çıktım, çıkmak istedim. En azından ihtiyacım olmaması gızeterek ayrıldım; ancak hâlâ CMUK'ta sorun yaşayan arkadaşlarımı görmekteyim.

Şunu soruyorum: CMUK'ta bu kadar sorun yaşanırken, Türkiye Barolar Birliği bu işin neresinde? Ben yine iyi yerinde olduğunu düşünmek istiyorum ve inanmak istiyorum. Bizler sonuç itibariyle işimizi iyi yapsak da, kötü yapsak da, sonuçta zararı her zaman birbirimize veriyoruz. Açıkçası, avukatlık yapmazdan önce, yemin ettikten sonra askerlik döneminde de bunu gördüm. Avukatlar hiçbir meslek grubu tarafından maalesef sevilmiyor. Kimisi bunu çok para kazandığımız konusunda komplekse girerek bize bu eleştirileri getiriyorlar, kimisi başka yönlerden, vatandaş kendilerini aldattığımız inancıyla bir şekilde toplumda sıkıntı içerisindeyiz. "Avukatın dostu avukattır" diyorum.

Türkiye Barolar Birliği'nin de bir TUSİAD, hatta TOBB gibi Türkiye Barolar Birliği'nin de bu 55-60.000 kişilik hukuk ilmini almış ve bu konuda emek harcamış, 7'sinden, 77'sine ben az önceki meslektaşımızın görüşüne de katılıyorum. Avukatın gence yaşlısı olmaz, avukatlık kimliğini ve baro listesinde olduğu sürece herkes avukattır. 7'sinden, 77'sine 55.000 kişiyi arkasına almış böyle güçlü bir meslek örgütünün daha güçlü,

yumruğunu masaya vurduğu zaman ses getirecek bir örgüt olmasını istiyorum; böyle bir Birlik olmasını istiyorum; sorunlarımızın da ancak böyle çözüleceğine inanıyorum.

Burada birbirimize sorunlarımızı anlatmakla bu işin çözüleceğine de inanmıyorum. Türkiye Barolar Birliği bizim sorunlarımızı ilk göstermiş olduğu barkovizyonda güzel bir şekilde zaten dile getirmiş. Aslında bundan sonra konuştuğumuz hiçbir şey sorunu çözmedi. Ben bu işin muhatabının Sayın TBB Başkanı ve çalışma arkadaşları olduğuna inanıyorum ve bizler için iyi şeyler yapmalarını diliyorum; iyi şeyler yapmalarını istiyorum.

Tüm meslektaşlarımız için benim temennim bu, umuyorum ki bundan sonra avukatlar hem maddi anlamda, hem vergisel anlamda, hem statü anlamında daha iyi yerlere gelirler. Sadece, sahipsiz bir şekilde bırakılmış olan avukatlar kendi staj dönemimden örnek vereyim. Yaklaşık 30 arkadaşla başladık, ancak 30 arkadaş içerisinde ben yanımda 6-7 kişi çalıştırabilmeme rağmen; yanımda sigortalı avukat çalıştırabilmeme rağmen canciğer arkadaşlarım, çok sevdiğim, değer verdiğim, hakikaten kendimden zeki ve iyi olduğuna inandığım arkadaşlarımdan o sıkıntı içerisinde kirasını ödeyemez vaziyette olmalarından dolayı ben kendim şahsen rahatsızım.

Bunu da bugün bu kürsüye çıkmamın sebebi kendim değil aslında. Genel olarak mesleğimiz, çünkü inanıyorum ki benim meslektaşımın, benim sevdiğim çalışma arkadaşlarımdan huzuru iyi olmazsa, kesinlikle bizim de huzurumuz iyi olmaz. O yüzden, güzel günler ümit ediyorum. Umuyorum ki, bundan sonra her şey daha iyi olur, herkese saygılar.

Oturum Başkanı: Değerli kardeşimize teşekkür ediyoruz. Buyurun.

Av. Baki ÖGE (Balıkesir Barosu): Meslektaşlarımı saygıyla selamlıyorum.

Efendim, konuşmacıları başından sonuna kadar burada dinledik. Bu problemleri, bu sorunları biz Balıkesir Barosu'nda

BAKİ
ÖGE'NİN
KONUŞMASI

kendi arkadaşlarımızla da konuşuyoruz. Hepsi tıpatıp aynı, değişen bir şey yok, problemler bunlar.

Ben burada sorunları bir parça çözümü bakımından konuşmak istiyorum, nasıl çözebiliriz? Benim şahsi düşüncem avukatlık sınavı gerekli bir sınav, bu kaçınılmaz. Artık, Türkiye'de bu noktaya gelinmiş. Fakat bu avukatlık sınavını kazanan arkadaşlar baroların ihtiyaçlarına göre istihdam edilmediği gerektiğini düşünüyorum.

Bu sınavı kazanamayan arkadaşlar, bizler hepimiz hukkukçuyuz, birbirimizin parçasıyız; ayrılmaz bir parçasıyız. Bu arkadaşların icra müdürlükleri, tapu müdürlükleri, yazı işleri müdürlükleri, bunlar düşünülerek, hukukla iç içe olduklarından dolayı buralarda istihdam edilmeleri gerektiğini düşünüyorum.

Aynı zamanda, vekaletnamelerin bizzat avukatlar tarafından düzenlenmesi gerektiğini düşünüyorum ve düşünmekteyim. Kaldı ki, Balıkesir'de üç tane noter var. Bu üç noterin kazancı göz önüne alındığında, rakamların çok yüksek olduğu bir gerçek. Türkiye genelindeki noterlerin fazlalaştırılmasını, yani sayı olarak artırılmasını istiyoruz. Balıkesir'de üç noter değil de, 10 noter olabilir, 15 noter olabilir. Artık ona göre bir planlama yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Aynı zamanda, çok önemli bir konu daha var. Bunlardan ihtiyati haciz, ihtiyati tedbir gibi önlemlerin, mahkemelerden aldığımız önlemlerin avukat tarafından düzenlenmesinin gerektiğini düşünüyorum, bunların yapılması gerektiğini düşünüyorum. Aynı zamanda, şu konu çok önemli. Bir kere noterin Türkiye genelindeki noterlerin gelirlerinin çok fazla olduğundan dolayı bu noterlerin çoğaltılması gerektiğini düşünüyorum.

Aynı zamanda bir konu var, o konuya tam anlamıyla giremedim, ama beni çok üzdüğü için, bu şekilde heyecanlandım. Burada bir arkadaşımız yahut birkaç arkadaşımız şunu söyledi: "Avukatlar işverenlerin çantalarını taşıyor" dediler. Bu

beni çok üzdü. Hiçbir avukat “ben hukukçuyum” diyen, hukuk kültürü alan hiçbir avukat işverenlerin çantasını taşıyamaz, taşımamalı.

BAKİ
ÖGE’NİN
KONUŞMASI

Bunun gerekçeleri vardır, nedir? Ekonomik problemlerden dolayı bu şekilde olduğunu söylemeye çalıştılar. Aslında, her şey para değildir, paranın önünde gelen onur da söz konusudur, teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Genç arkadaşlardan söz almak isteyen var mı? Buyurun.

MEHMET
YALÇIN’IN
KONUŞMASI

Av. Mehmet YALÇIN (Denizli Barosu): Sayın Divan, Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; genelde sorunlar aynı. Ben konuşulan şeyleri tekrar tekrar konuşup canınızı sıkamak istemiyorum, ama bir iki noktaya değinmek istiyorum. Önce bir anekdot anlatayım: İki tane Türk diş hekimi arkadaş Londra’da diş hekimliği yapmaya karar veriyorlar. Vatandaşlık sorununu ve diplomanın denklik sorununu hallediyorlar, gerekli evrakları hazırlıyorlar ve Londra’nın bir semtinde muayenehane açıyorlar ve müşteri beklemeye başlıyorlar.

Ertesi gün iki tane kravatlı, takım elbiseli beyefendi geliyor, ellerinde birtakım evraklar. “Siz burada muayenehane açamazsınız” diyorlar. “Neden açamayız efendim, bütün evraklarımız hazır, izinlerimizi almışız” diyorlar. “Hayır, biz Diş Hekimleri Odası’ndan geliyoruz, burada bir diş hekimi başına düşen hasta sayısı –örnek veriyorum 30’dur- siz burada açamazsınız, bizce siz Londra’nın şu caddesiyle, şu caddesinde, tercih hakkı sizindir, şu iki caddeden birinde diş hekimliği muayenehanesi açmanız lazım” diyorlar.

Bizin arkadaşlar kabul ediyorlar. Eşyalarını taşıyorlar, orada muayenehane açıyorlar. Bir müddet sonra yeniden Odadan yetkililer geliyor, “Siz bu şartlarda burada diş hekimliği yapamazsınız, çünkü kullandığınız alet, edevat, teknik cihazlar son derece demode, eski” diyorlar.

MEHMET
YALÇIN'IN
KONUŞMASI

Çok özür dilerim, bizimkilerin aklına şöyle bir şey geliyor: "Acaba, bu Oda bizden rüşvet mi istiyor izin almak için?" diyorlar. "Biz Türkiye'den geldik, bütün paralarımızı harcayarak bu aletleri aldık, ikinci el aldık, yeni alet alacak paramız yok" diyorlar. Bunlar "biz size faizsiz kredi açacağız, üç yıl geri ödemesiz faizsiz kredi açacağız" diyorlar. Bunlar "Biz o krediyi üç yıl sonra geri ödeyemeyiz, bize belki Türk olduğumuz için hasta gelmez" diyorlar. Oda yetkilileri "hayır, biz bağlı olduğumuz sendikalarla konuşacağız, size hasta yönlendirmesi yapacağız" diyorlar.

Bir müddet sonra gerçekten de bir işyerindeki işçilerin hastaları oraya yönlendirilmeye çalışılıyor. Bu belki İngiltere'den verilmiş bir örnek, ütöpik bir örnek, ama meslek örgütlerinin temel işlevinin, o mesleğe mensup insanların haklarının korunmasına özen göstermek ve bu tip organizasyonlar yapmak olduğu konusuna bence güzel bir örnek.

Mesleğe yeni başlayan arkadaşlar için, Sayın TBB Başkanı burada, böyle bir formül düşünebilir. İki ya da üç yıl geri ödemesiz olmak üzere, çünkü bizim meslek hepimizin bildiği gibi, mesleğe başladığınız ertesi ay, iki ay sonra para kazanmayı sağlayan bir meslek değil. Aldığınız bir dava 1,5-2 sene sonra en erken bitebiliyor. Geri dönüşümü uzun yıllar alan bir meslek. Belli bir dönemde geri ödemesi şeklinde bir kredi düşünülebilir. Bunun için gerekli kaynak, gerek baro okullarından, gerekse baro aidatlarına ilave birtakım katkılar yapılmak suretiyle, eğer Türkiye'de 60-65.000 tane avukat varsa, örnek vermek için söylüyorum. Sadece her avukat ayda 10 lira bir aidat katkısı bulursa, 600 milyar liralık bir fon oluşur diye düşünüyorum, kullanılabilir diye düşünüyorum.

CMK ödemeleri konusunda genç arkadaşların çok sıkıntıları var. Haklı olarak şöyle bir formül düşünülebilir. Barolar için meslekteki her yıla karşılık belli bir depo puan verilebilir. Atıyorum, meslekte 10 yılı olan arkadaşın her yıla karşılık 10 puandan 100 puanı olur, genç arkadaş 100 puana ulaşana kadar görevlendirilmeler genç arkadaşlara yönlendirilebilir diye düşünüyorum, adli yardım taleplerinde.

Aynı şekilde biliyorsunuz, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun yanlış hatırlamıyorsa 423. maddesine göre yargılama giderlerini saymış. Yargı harçları, tanık giderleri vesaire. Avukatlık ücreti de yargılama gideri. Nasıl yargı harcını yatırmadan dava açamıyorsa, nasıl tanık ücretini veya bilirkişi ücretini vermeden dosyamız bilirkişiye gitmiyorsa ve bilirkişiye gitme hakkında kesin süreden sonra kaybediyorsak, vekalet ücretinin en azından belli bir yüzdesinin, dava açma sırasında yatırılması yasayla şart koşulabilir.

Böylelikle, hem kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmış olur, hem de meslektaşlarımızın vekalet ücreti konusunda yaşadığı sıkıntıların büyük bir kısmı mahkemenin olayı karara bağlamasıyla çözümlenmiş olur diye düşünüyorum.

Keza, Türkiye Barolar Birliği'nin uzmanlaşma konusunda katkıları olabileceğini düşünüyorum. Çok üzülerek yaşadığım bir şeyi anlatayım: Uluslararası hukuk uyumsuzluğu olan bir dava var elimde. Alman Medeni Kanunu hukukunun uygulanması gereken. Denizli Barosu'nda Alman Medeni Kanunu'nu bilen ve Almanca hukuk literatürüne hakim bir avukat bulamadım. Özür dilerim, herkesi tanımıyorum, ama genç stajyer arkadaşlarımdan birisi Hamburg Üniversitesi mezunuymuş, ondan yardım istemek durumunda kaldım.

Burada iğneyi biraz da kendimize batırmamız lazım diye düşünüyorum. Uzmanlaşma konusunda bizler maalesef gerekli çabayı göstermiyoruz. Yabancı dil bilen avukat sayısı son derece az. Belli bir alanda Yargıtay kararlarını düzenli takip eden, akademik literatürü takip eden avukat sayısı son derece az. Biz avukatlığı –çok özür diliyorum– 30 yıl önceki içtihadı birleştirme kararını alıp, dosyaya koymak olarak algılıyoruz. Eğer, 30 yıl önceki bir görüşü, kalıplaşmış bir şekilde biz bugüne taşıyorsak, hukukun gelişmesine, hukukun yenileşmesine hiçbir katkımız yoktur demektir. Bu noktada avukatlara çok büyük görevler düşüyor.

Türkiye Barolar Birliği'ne de, eğer yapılabilirse şöyle bir önerim olacak: Özellikle, taşra kentlerindeki avukatların en

büyük sıkıntısı bu. Üniversitelerin, yetkin üniversitelerin hukuk fakülteleriyle, paket sertifika programları düzenlenebilir diye düşünüyorum. Denizli’de ben avukat olarak bir yıl ya da iki yıl boyunca Dokuz Eylül Üniversitesi’nde, İzmir’de mastır programına devam etme şansım yok; ama bir aylık, 15 günlük adli tatil dönemine denk getirilebilecek bir paket programla, belli alanda uzmanlaşmalar sağlanabilir diye düşünüyorum.

1136 sayılı kanununun 2. maddesine değineceğim, çok özür dileyerek. Orada “*avukatlara kamu kurumları ve özel hukuk tüzelkişileri yargılama faaliyetlerinde yardımcı olmak zorundadır*” diyor. Ama maalesef, bu alanda çok büyük sıkıntılar yaşıyoruz. Çok özür dilerim, doğum kaydını almak için bile icra müdürünün ya da hâkimin müzekkere yazması gerekiyor. Bunun bir yaptırıma bağlanması gerektiğini düşünüyorum, bu konuda bir yasal değişiklik konusunda Türkiye Barolar Birliği’nin öncülük yapabileceğini düşünüyorum, çok teşekkür ederim, saygılar.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Genç arkadaşlardan yine söz almak isteyenler. Genç arkadaşlardan söz almak isteyen yok, o zaman baro başkanlarımıza söz vereceğiz. Buyurun genç arkadaşım.

Av. Fadıl ÜNAL (Manisa Barosu): Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Burada sabahtan beri genç arkadaşlarımızın sorunlarını tartışıyoruz. Bu Forum da sanıyorum, 3. Forum. Sabahleyin daha iki forum olduğundan bahsettiler. Toplam beş forumda bu toplantıda sonuca ulaşacak ve bizim şimdi hep önerileri ve eleştirileri de dinledik arkadaşlarımızın. Genç arkadaşlarımızın sorunları aslında mesleğin temel sorunları. Bu temel sorunların çözümü elbette yapılacak çok şey var, ama çok da kolay değil. Çünkü ülkenin yapısal sorunlarıyla da ilişkili sorunlarımız var. Ama meslek örgütü olarak baroların ve Türkiye Barolar Birliği’nin üzerine düşen görevleri tabii ki eksiksiz yerine

getirmesi lazım, daha çözüm üretici, daha sorunlara olumlu yaklaşım göstermesi lazım.

Şimdi, bu beş toplantıdan sonra, bu forumlardan çıkan sonuçların öncelikle mademki öneriler bölümüne geçmek istiyoruz. Öncelikle, bu forumlardan çıkan sonuçların Türkiye Barolar Birliği önderliğinde sonuç getirici şekilde derlenip, toparlanıp, çözüm üretilmesini biz talep ediyoruz. Bu konuda artık söylenecek sözlerin sonuna geleceğiz ve belki de aynı soruları tekrar ediyoruz.

Çözüm önerilerini derleyip, toparlayıp, çözüm üretmemiz gerekiyor. Bu konuda Türkiye Barolar Birliği'ne büyük görev düşüyor, tabii baro yönetimlerine de büyük görev düşüyor. Toplantının başında "*eksiksiz demokrasi, hukuk devleti, hukukun üstünlüğü*" dedik. Anayasa'nın başlangıç hükümlerinde yer alan maddeler var. Bir kere Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olduğu konusunda bu kavramların değerini de bildiğimiz konusunda biraz endişelerim var.

Büyük Atatürk'ün yaptığı devrimler, aradan geçen bunca zamanda hâlâ içi bazı konularda tartışılıyorsa eksiklerimiz var demektir. Bazı kavramların kıymetini bilemiyoruz ya da içini dolduramıyoruz diye düşünüyorum. Ama biz hukukçular olarak, hukuk bir bilimse, bir bilim adamı titizliğinde bu kavramları sahiplenmeli ve buna uygun mesleğimizi icra etmeliyiz.

Öneriler konusunda başka söyleyeceğim bir şey daha var. Arkadaşlarımız hep aynı şeyi söylediler. Hukuk eğitiminin maalesef yeterli olmadığı, fakülte sayısının çok arttığı ve artık yetkin hukukçuların yetişmesinin mümkün olmadığı konusunda sanıyorum hemfikiriz.

Staj eğitimi de maalesef yeterli değil. Ben 1987 senesinde hukuk fakültesinden mezun oldum. O tarihte sadece üç tane hukuk fakültesi vardı, bugün 40 kusura hukuk fakültesinden bahsediyoruz. İzmir Barosu'nda stajımı yaptım. O dönemde

FADIL
ÜNAL'IN
KONUŞMASI

Sosyal Sigortalar İş Hanı'nda Adalet Sarayı hâkimler görev yapıyordu, 5-6 metre karelik odalarda biz hem staj yapıyorduk, hem yargılama yapılıyordu, hâkimin odası da burasıydı.

O günden bugüne fiziki şartlarda iyileşme oldu. Bunu da göz ardı edemeyiz. Artık adalet sarayları yapılıyor, ama maalesef hukuk fakülteleri bu kadar arttı. Değerli yetkin hukukçular yetiştirebiliyor muyuz? Sınav kalktı, sınav kalktıktan sonra biz bir yasanın peşini de getiremiyoruz, değişiklik yapılıyor. Sınav kaldırıldıktan sonra staj da hakkıyla yapılmıyor. Zaten az önce söylediğim gibi. O zaman, bu konuda barolara bir görev düşüyor. Barolara düşen görev meslek içi eğitimlerin -az önce bütün arkadaşlarım bunları söylediler- yoğunlaştırılması gerekir. Bu açığın barolar tarafından da bir ölçüde karşılanması gerekir diye düşünüyorum.

Burada tabii ki, biz avukatlar olarak, yargının bir unsuru olarak hareket edeceksek, hem müvekkillerimize karşı, hem yargıçlara karşı, hem yargıya karşı kendimizi de hazır hissetmeliyiz, bu açığı da kapatmamız lazım. Kendi bireysel çabalarımız da gerekiyor. Biraz da iğneyi kendimize batıralım. Gelişmeleri takip edebiliyor muyuz, kendimizi iyi yetiştirebiliyor muyuz? Bu konuda baroların da tabii ki, az önce söylediğim gibi görevleri var.

Meslek içi eğitimleri akademisyenlerle, üniversitelerle beraber daha yoğun hale getirmeleri lazım. Madem ki, stajı hakkıyla yapamıyoruz, madem ki hukuk eğitimi maalesef geriye gitti. Bunun kapatılması için yapılabilecek şeyler var, önerilerimden birisi de bu.

Bir diğer önerim; arkadaşlar baro yönetimlerini eleştiriyorlar. Haklıdırlar, ben uzun yıllar yöneticilik yaptım, ama o zaman genç arkadaşlarımıza düşen görev barolar sadece yönetim kurullarından oluşmuyor. Yönetim Kurulu'nda 10 arkadaşımız var, Başkan var, ama baroların diğer organlarının da çalışması lazım. Bu tabii bir idealist iştir, bir özveri işidir. Hepimiz bir yandan desteğimizi yürütmek, ekonomik özgürlüğümüzü kazanmak zorundayız, ama bir yandan mademki mesleğimizin

ilerlemesini, hukukun ilerlemesini istiyoruz ya da hukukun üstünlüğü kavramının içini doldurmak istiyoruz.

O zaman, hepimize düşen görev baro yönetimlerinin bu çalışmalarına katkı vermektir, organlarında görev almaktır. Barolar sadece yönetim kurulundan oluşmuyor. Bunun yanı sıra diğer komisyonları var, CMK Komisyonu, Kadın Komisyonu, Gençlik Komisyonu. Genç arkadaşlarımızın özveriyle buralara da katkı sunmasını bekliyorum, öneriyorum, öneriler konusunda bunu da söylemek istiyorum.

Bundan başka, konjonktüre uygun olduğu için Sayın Başkan'dan da bir talebim var. "Yargı bağımsızlığı" dedik. Yargı bağımsızlığı konusunda da bir sempozyum düzenlenmesin, Türkiye Barolar Birliği nezdinde, hem de ülkenin genel konjonktürüne uygun olduğu için böyle bir talebimiz var. Bu düzenlenirse, kamuoyunun hem hukuku daha özümsemesi, hem de yargının en azından öneminin bir daha hatırlatılması bakımından, hem de kendi içimizde tartışmak bakımından fayda doğuracağına inanıyorum, çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Sayın konuşmacıya biz de teşekkür ediyoruz

Genç arkadaşlardan söz isteyen, buyurun.

Av. Müjdat İLHAN (Denizli Barosu): Sayın Divan, Sayın TBB Başkanı, değerli baro başkanlarım ve katılımcı arkadaşlarım; hepiniz bu saatlere kadar organizasyonumuza katıldınız, dinlediniz, konuştunuz, özellikle Barom ve kendi adıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Şimdi, üstadım Tuncer Yılmaz ben staja başladığımda Baro Başkanı'mızdı. Staj evraklarını elime aldım, imza attırmak üzere makamına gittim. Bana "oğlum dört başı mamur stajyer olun" dedi. Dört başı mamur stajyerlikle üstadımızın o dönemdeki çalışmalarıyla mesleğe adımızı atmış olduk.

Benim bir şansım vardı. Meslekle ilgili bilgiler, sonradan meslektaşım olan ağabeylerle diyaloglar vardı, çünkü ağabe-

FADIL
ÜNAL'IN
KONUŞMASI

MÜJDAT
İLHAN'IN
KONUŞMASI

MÜJDAT
İLHAN'IN
KONUŞMASI

yim de avukattı. Tabii, bu süreçte ileride yapacağımız meslekte yaşanan bazı olumsuzluklara da tanık olabiliyorduk. Bunlar mesleğin başlama aşamasında beni sıkıntıya sokuyor, ileriki süreç için olumsuz düşüncelere sevk ediyordu. Bir stajyer toplantısında yine buradaki sıkıntımı bir şekilde dile getirdim. O dönem Staj Komisyonu Başkanı Mehmet Akgün ağabeyimiz vardı ve Baro Başkanı Tuncer ağabeyimiz de toplantıdaydı. *"Müjdat niye böyle diyorsun, arkadaşların geleceğe yönelik düşüncelerini şimdiden karartıyorsun"* dedi.

Ben şunu söylemiştim: *"Bizim meslek örgütümüzdeki dayanışma, diğer meslek örgütlerindeki dayanışmalardan daha az bu da bize zarar verir"* dedim. Çünkü ben henüz mesleğin içinde olmadığım için zarar veriyor diyememişim bu da bize zarar verir. Tabii, sonraki süreçte üstadım bu konuyla ilgili toplantı aşamasında açıklamalarını yaptı ve staj sonrasında biz ruhsatımızı aldık, askerliğimize gittik geldik, mesleğe başladık. Asıl o aşamada bugün burada konuştuklarımızın birçoğunu çözebileceğimiz nokta bence öncelikle birbirimizle şartsız, koşulsuz, dayanışma içerisinde olmak. Çünkü burada az önce arkadaşlarımızın birçoğu söyledi. *"Avukatın, avukattan başka dostu yoktur"* dedi. Doğru, ama o dost ne yapıyor? Şimdi, özellikle söylüyorum. Bizim, Baromuz büyük bir baro değil. Meslektaşlarımızın yüzde 90'ı birbirini tanır. Birisi duruşmaya beş dakika geç kaldı diye, duruşması müracaatta bırakamaz, ama büyük barolarda bu yaşanıyor; çünkü oraya duruşmalara gittiğimizde, bu konuyla ilgili daha dikkatli davranmamız gerektiği özellikle söyleniyor oradaki meslektaşlarımızda.

Biz bunları bir kenara bırakmadan, biz işimizi kişiselleştirmeden, sadece profesyonelce yaptığımızda, o meslektaşımızın da bu işten bir yere gelmek, ailesini geçindirmek, meslekle ilgili bir taş taş üstüne koymak amacıyla olduğunu bilmediğimiz sürece mesleğimizi bir yere taşıyamayız.

Şimdi, ağaç olmadan orman olmuyor arkadaşlar. Biz burada TBB Başkanı'muza *"şunu yapsaydık Başkanım, bunu yapsaydık Başkanım"* diyoruz. Çok güzel diyoruz, çünkü bunlar tespit edilmesi gereken şeyler. Öncelikle, biz ağaç olmalıyız. Bireysel

olarak her bir avukat. Az önce meslektaşım çok güzel bir konuya değindi. Baro Yönetim Kurulu 10 kişi, bir de Başkan 11 kişi. Bu komisyonlar kuruluyor var, hepimizin baro yönetimlerinde komisyonlarımız var. Bu komisyonun içerisinde, baro yönetiminde görev almayan arkadaşlar, bizzat görev alıp, kendi istek ve iradeleriyle, emek ve mesailerıyla katkı koymadığı sürece biz bahçemizin önünü süpüremeyiz.

Biz kendi baromuzdaki sorunları bu şekilde çözemezsek, Birliğe sunabileceğimiz bir şey olmayacak. Birliğe sunabileceğimiz bir şey olmayınca da Birlik zaten bunu tek başına başaramayacak. Orman oluşmayınca, zaten yarına bir şey kalmıyor. Orman oluşturmak için de bizim ağaç olmamız lazım.

Bu toplumun birçok noktasında kanayan yara ki, dolayısıyla biz uzaydan gelmiyoruz, bu toplum içerisinde doğup büyüyoruz ve bu yerlere geliyoruz. Hâkimine, Yüksek Mahkemesine güvenmeyen bir zihniyet, avukatına güvenir de birçok yetkiyi yasayla avukatına devreder mi? Ufuk arkadaşım noterlerdeki bazı yetkileri ki, öncelikle vekalet düzenleme yetkisinin avukata verilmesinin gerekliliğinden bahsetti. Bu gelişmiş ülkelerin tamamında var, şu da var: Gelişmiş ülkelerde avukatın beyanı, imzalı beyanı resmi belge statüsünde.

Almanya'da kısa başımdan geçen olayı anlatmak istiyorum: Alman bir avukat arkadaş telefon ediyor, -tercümanı vasıtasıyla, tabii bende de Almanca yok, doğrudan konuşamıyoruz- ben burada müvekkilimle ilgili bir tespit yaptırmıştım, o tespitin sonucunu benden istiyor. Ben de her zaman yaptığımız gibi tespit kararını ve bilirkişi raporunu tercüme ettirip, göndereyim dedim. "*O nasıl şey, siz rapordaki olayı beyanlarınızda yazın, altına imzanızı atın, ben burada mahkemeye birinci derece delil olarak sunacağım*" diyor. Bir orayı düşünüyorsun, bir de burayı düşünüyorsun.

Biz mahkemeden tespit yaptırıyoruz, bilirkişi raporu alıyoruz, mahkemeye sunuyoruz, orada bir imza isteniyor. Avukatın attığı imza geçerli. O yüzden, biz bugün burada bunları konuşarak, yarını, yarından sonrayı değil, belki ama

MÜJDAT
İLHAN'IN
KONUŞMASI

benim ya da sizin çocuklarınızdan birisinin avukatlığını çok daha iyi şartlarda yapmasını sağlayabiliriz, ama buradaki konuştuklarımızı, sistemleri bir şekilde bütün örgütler olarak, gerek barolar, gerek TBB olarak yapmak zorundayız.

Biz sadece ve sadece kendimiz olsak yeteriz diyorum, çünkü bir avukat olmak için az önce eğitim kalitesini eleştirdiğimiz hukuk fakülteleri dahi olsa, bir hukuk fakültesini bitirmek zorundayız. Oradaki eksiklikler giderilir. Sonuçta siyasi iktidarın iki dudağı arasında. Oraya yerleştirilecek belirli kriterler olmadan fakülte açılmayacağı yazılabilir. Kanun olarak, teklif olarak çıkar yasaladır. Çok zor bir şey değil, ama biz hiç susmadan, sürekli bunları Sayın Başkanım, her yerde, her şekilde konuşalım. Bunlar konuşuldukça, mutlaka ve mutlaka semerelerini göreceğiz diyorum, teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Başkanım, buyurun

NEVZAT
ERDEMİR'İN
KONUŞMASI

Av. Nevzat ERDEMİR (İzmir Barosu Başkanı): Sayın TBB Başkanı, Yönetim Kurulu'nun değerli üyeleri, sevgili meslektaşlarım, sevgili baro başkanı arkadaşlarım; ben her şeyden önce meslektaşlarımızı bir araya getiren, sorunların tartışılmasına olanak sağlayan Sayın TBB Başkanı'na ve Yönetim Kurulu'nun değerli üyelerine içtenlikle teşekkür ediyorum; gene bir teşekkürümü de bu güzel etkinlikte en mükemmel şekilde ev sahipliği yana değerli meslektaşım Denizli Barosu'nun Değerli Başkanı Adil Demir'e ve Yönetim Kurulu üyelerine içtenlikle teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar; vakit bir hayli ilerledi, zamanınızı çok almayacağım. Avukatlık mesleğinin Türkiye'de olması gereken noktada olmadığına dair tespitlere ben de bir Baro Başkanı olarak katılıyorum. Ancak değerli arkadaşlarım; ünlü İtalyan savcısı Bellark "*Erdem toplum tarafından kovulsaydı, son sığınağı avukatların yanında bulurdu*" diyor.

Değerli arkadaşlarım; toplum içinde yeri konumu ne olursa olsun, her insanın hak arama özgürlüğüne, savunma hakkında,

dolayısıyla bir avukatın hukuki yardımına ihtiyacı olabilir. Sıradan yurttaştan tutun, bakana, Başbakan'a, Genelkurmay Başkanı'na, Yargıtay Başkanına, Yargıtay günümüzde olduğu gibi Cumhuriyet Başsavcısına varıncaya kadar bu böyle.

Değerli arkadaşlarım; yargıç ve savcılar bizim hasmımız değil. Yargılama savıyla savunmasıyla bir bütün ve o bütünlük içinde en önemli işlevi gören de bence savunma. Savunmayı yargıdan ayırdığımız zaman, kurulan hükme hüküm değil, ön yargı denilir. O nedenle; savunma mesleği, avukatlık mesleği yargının temel ve vazgeçilmez unsuru.

Değerli arkadaşlarım; o nedenle, biz bütün çalışmalarında genç arkadaşlarımın söylediği gibi elbette dayanışma içinde olacağız, ama o dayanışma içinde olmamızın diğer bir koşulu da Türk Ulusu adına adalet dağıtan, haksızlığa uğradığına inan insanların hakkını ve hukukunu her türlü kuşkudan, her türlü baskıdan arınmış biçimde gerçekleştirme çabası içinde olan bizim mesai arkadaşlarımız, bizim sınıf arkadaşlarımız ve bir ülkeyi ülke yapan temel organlardan olan yargı organına sahip çıkmamız gerekir.

Değerli arkadaşlarım; yargıç ve savcılar içinde de yanlış yapanlar, meslek kurallarına aykırı davrananlar elbette çıkabilir. Burada hak arayan, hakkı savunan avukatlara ve onların meslek örgütlerine düşen ödev günümüzde kimi kişi ve kurumların kolektif olarak yargıyı hedef noktasına oturtması gibi kolektif suçlama yerine, münferit hadiseler üzerine gidip, hukuku her alanda egemen kılmaya çalışmamız gerekir. Bu oyuna ben çok değerli meslektaşlarımın dikkatini çekiyorum.

Her şeyden evvel günümüzün koşullarında şu hususun da altını vurguluyorum. Cumhuriyetin hukukunu, Cumhuriyeti kuranların kendilerine verdiği talimat doğrultusunda, koruma konusunda, dava açma konusunda görevini yapmaktan başka hiçbir kastı, kusuru olmayanları yasadışı odakların hedefi haline getirenleri ben sizin Heyetinizin önünde bir kez daha şiddetle ve nefretle kınıyorum.

NEVZAT
ERDEMİR'İN
KONUŞMASI

Değerli arkadaşlarım; unutmazınlar ki, bağımsız yargı bir gün bu saldırıyı gerçekleştirenlere de lazım olabilir, hukuka herkesin ihtiyacı olabilir.

Değerli arkadaşlarım; şu noktanın altını kalın çizgilerle çizerek vurguluyorum: Türkiye şu anda bir rejim değişikliğine doğru sürüklenmenin sancısı ve sıkıntılarını yaşamaktadır. İktidar erkini elinde tutanlar kendilerini yargı kararlarıyla bağlı saymamaktadırlar. İşine gelmeyen kararları "yüz karası" olarak nitelendirmek hukuk devletinde, devletin sorumlu mevkilerinde olup da, sorumsuz davranmadıkça söylenecek söz değil arkadaşlar.

Demokratik hukuk devletinde yargıçlar karar verirken, Anayasa'ya, yasalara ve onu yorumlarken de vicdani kanaatlerine başvururlar. Ulemaya dayanarak, bağımsız yargıda demokratik, laik, hukuk devletinde karar verilmesi asla söz konusu olamaz değerli arkadaşlarım. Türkiye böylesine talihsiz bir süreçten geçmektedir.

Değerli arkadaşlarım; rejim değiştirme taleplerinin arkasında iki tane emperyal odak var.

Birincisi; Amerika Birleşik Devletleri'dir, ötekisi de Avrupa Birliği devletleridir.

Değerli arkadaşlarım; yakın tarihte Parlamento'muzdaki AB hükümet komiserlerinin sergiledikleri manzara küstahlık ve o küstahlık karşısında Türk ulusunu temsil etmesi gereken insanların suskunluğu karşısında ıstırap duyduğumu ve Türk insanının bu tip aşağılamayı hak etmediğini düşünüyorum.

Değerli arkadaşlarım; kimsenin dini, diyaneti, siyasi inancı bizi ilgilendirmez; ama bir ülkede bir sıkıntı varsa, o da teokratik eğitim görenlerden geliyorsa, o ülkenin Birlik Başkanı da o konudaki görüşünü de söyleyecektir; düşüncesini de söyleyecektir. Cumhuriyet kolay kurulmadı değerli arkadaşlarım, milli mücadeleyle kuruldu, devrimle kuruldu. Öyle sandık oyunları, emperyal odakların destekleriyle Cumhuriyeti Cumhuriyet yapan değerlere saldıranlara arkadaşlarım hiçbir

şekilde, hiçbir surette göz yumamayız. Türk avukatlarına, Türk hukukçularına bu içinde bulunduğumuz süreçte önemli görevler düşüyor.

Değerli arkadaşlarım; türban bahane, Batının gündeminde emperyal odakların gündeminde Sevr var değerli arkadaşlarım. Bu paranoyak falan da değil, o ikinci cumhuriyetçi olarak kendilerini nitelendirenlerin söyledikleri, yenisel projeleri İtalya'dan, Napoli'de Türk subaylarının önüne konuldu, sadece *Amerikan Askeri Dergisi*'nde yayınlanmakta da kalmadı arkadaşlar.

Mütedeyyin arkadaşlarımdan özellikle istirham ediyorum. Türkiye'yi yenisel koşullarına sürüklenmek isteyenler Türkiye'nin önüne türban meselesini yapay olarak geçirdiler arkadaşlar. Niye yoktu daha önceki yıllarda? Dikkatinizi çekiyorum arkadaşlar. Barolar olarak da, yekvücut olarak Cumhuriyetin getirdiği bütün kazanımlara sahip çıkmak durumundayız.

Bir hususu da bilgilerinize arz ederek, konuşmamı tamamlayacağım. Karşıyaka'dan geliyorduk, dün değil, evvelsi gün. Karşıyaka Başsavcısıyla CMK'yla ilgili bir problemi görüşmeye gitmiştik. Toprak Mahsulleri Ofisi'nin önünde, Alsancak Tren Garı'nın önünde Toprak Mahsulleri Ofisi var. Onun önünde uzayan bir pirinç kuyruğunun olduğunu gördüm.

Değerli arkadaşlarım; bu iş ülke yönetimi bileşik kaplar gibidir. Türkiye kendi kendisine yakın tarihe kadar yeten tarım konusunda, gıda konusunda yedi ülkeden birisiydi. İшти bakın arkadaşlar; tarım bitti, sanayi bitti, Manisa Barosu'ndan bir genç meslektaşım tekellerden bahsetti, kartellerden bahsetti. Tebrik ediyorum, konuşmaların hepsi de çok mükemmeldi, genç arkadaşlarım konuya çok vakıf. İstisnai bir iki hukukilik sınırını aşan talihsiz beyanın haricinde fevkalade güzel bir etkinlik oldu.

Değerli arkadaşlarım; biz meslek örgütü olarak, barolar olarak işte sıra hizmet sektörüne geldi, ihale yöntemiyle mes-

NEVZAT
ERDEMİR'İN
KONUŞMASI

lek onuruna aykırı şekilde açık eksiltmeyle bu ülkede avukat alımına gidiliyor.

Değerli arkadaşlar; sınav konusu, bütün barolar sınavın kaldırılmasına karşı çıktılar; Türkiye Barolar Birliği karşı çıktı, ama sürücü olmak için sınav yapmayı koşul olarak sayan bir bakanlık, aynı sınavda hukuk fakültesi mezunu olmayı tercih sebebi sayıyor, barolara ve TBB'ye rağmen, bir gecede, bir çırpıda sınavla ilgili Avukatlık Kanunu'nun TBB'nin o 28 maddesi yerle yeksan edildi.

Değerli arkadaşlarım; Cumhuriyet bütün kurumlarıyla ve Cumhuriyet kurumu olan avukatlık mesleği de saldırı altındadır. Eğer biz Nevşehir'de yapılan Mali Genel Kurul'da da ben Değerli Başkan'ımın, TBB delegelerimizin bilgilerine arz etmişim. Eğer biz bu mesleki konudaki saldırıya "teknik uyum" adı altındaki AB saldırılarına karşı çıkmazsak, 2001'de yabancı hukuk şirketlerine barolara kaydolmadan, -danışmanlık hizmeti verme ayrıcalığını sağlayan düzenlemeler de dahil- onların kaldırılması konusunda topyekûn savaşım vermezsek, öyle sanıyorum ki Türk avukatları, Türk sanayicisinin, Türk çiftçisinin, orta kesim halkımızın uğradığı mağduriyete uğrayacak. Türk avukatları yabancı hukuk şirketlerinin çanta taşıyıcısı konumuna gelecektir.

Yönünü akla dönmek, bilime dönmek başka bir şeydir; sömürge ilişkisine evet demek başka bir şeydir. 1995 tarihinde kabul edilen, 1996 yılında yürürlüğe giren Gümrük Birliği Anlaşması Osmanlı'nın, umarım sonumuz benzemez, Osmanlı'nın imzaladığı Baltalınanı Anlaşması'na özdeş koşullar içermektedir.

Ekonomik bağımsızlık olmadan, siyasal bağımsızlık, askeri bağımsızlık, kültürel bağımsızlık, yargı bağımsızlığı, savunma bağımsızlığı da olmaz. Yekvücut olarak bu saldırılara, rejimi değiştirme saldırılarına, mesleğe yönelik saldırılara hep beraber ayırım gözetmeksizin karşı durmamız gerekir.

Bir hususu da izninizle arz ederim. Milli mücadele döneminde, milli mücadeleye değerli katkı koyan, milli mücadelenin değerli komutanlarından rahmetli İsmet Paşa, Mustafa Kemal Atatürk'e ve Kazım Karabekir Paşa'ya yazdığı mektupta "Topyekûn olarak Amerikan mandasını kabul etmek bana en uygun çözüm olarak gelmektedir" dedikten sonra, Mustafa Kemal Paşa'yla yola çıkınca, tam bağımsız Türkiye'nin inşası için en değerli katkıyı koymuştur.

NEVZAT
ERDEMİR'İN
KONUŞMASI

Gün birlik günüdür, gün dayanışma günüdür. Bu duygu ve düşüncelerle, birliği, dayanışmayı gerçekleştirirsek, meslek olarak da, ülke olarak da bu sıkıntıları aşacağımız konusunda zerre kadar kuşku duymuyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinize sevgi, hepinize saygılar sunuyorum değerli arkadaşlar.

Oturum Başkanı: Değerli İzmir Barosu Başkanı'na teşekkür ediyoruz. Buyurun Sayın Başkan

Av. Kâzım KARGI (Uşak Barosu Başkanı): Sayın Divan, Sayın TBB Başkanı, TBB'nin değerli yöneticileri, sayın baro başkanlarım ve sevgili meslektaşlarım; sabahtan beri bu konuşmalarımız oldu, 25'e yakın konuşmacı oldu. Son anda konuşmak belki biraz sıkıntılı olur, ama zamanınızı almadan, kısaca bir iki özeleştiriy yapıp, bu konuyu bağlayacağım.

KAZIM
KARGI'NIN
KONUŞMASI

Arkadaşlarımızın kürsü özgürlüğü bakımından, fikirlerini söylemesi bakımından, ifade etmesi bakımından hepsine katılıyoruz. Bundan herhangi bir şey yok, ama baktığımız zaman, sonradan arkadaşlarımız da mutlaka gençlerin önünü açmamız lazım, ama bu meslekte genç-yaşlı diye bir ayırıma gidersek sıkıntılı olur, buna da katılmamak elde değil.

Neticeden bir arkadaşımız sanırım Aydın'dandı, iki sorun benim dikkatimi çekti, "biz etik davranmıyoruz, herhalde bu etik davranmıyoruz denilirken, konuşmanın içeriğinden başkalarına karşı değil, birbirimize karşı etik davranmıyoruz ve artık bencilleştik" dedi. En sonunda da arkadaşlarımızın dediği gibi, bize fayda birbirimizden var.

KAZIM
KARGI'NIN
KONUŞMASI

Sabahki konuşmalarda başından herkes eleştirdi, herkes bilinen sorunları söyledi, ama somut olarak hiçbir şey ortaya konulmadı. Sonradan artık öneriler de gelmeye başladı. İşte bu bakımdan bu nevi toplantıların olmasında fayda var. Biz bu toplantıyı tertip eden Denizli Barosu'na ve buna destek veren TBB'ye ve Denizli Barosu Yönetimi'ne teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar; zaman birlik, beraberlik zamanıdır. Mutlaka bağımsız yargıya yapılan saldırılara karşı hepimiz, hepimiz çeşitli partilerden veya siyasi görüşten olabiliriz, ama birlik ve beraberlik içinde durmamız şarttır. Hepimizin ortak paydası Anayasa'mızda yerini bulan Cumhuriyetin 1. maddesi: Cumhuriyetimiz. 2. maddesi: Temel nitelikler. 3. madde: Devletimizin üniter bir yapı olup, bölünmez birliği ve beraberliğidir.

Bir arkadaşım sabahtan -onlara da hak vermemek elde değil- ne dedi? *"Sanki, TBB bir partinin, o manada, bu konuları değil, mesleki konuları öne getirmesi gerekir mi?"* halinde sözler söyledi. Tabii, ülke sorunları, meslek sorunlarından ayrılamıyor ki, ayrılması mümkün değil. İlgilendiren her konuda TBB mutlaka fikirlerini beyan etmelidir. Bize düşen Birliğimizin arkasında durmak, çoğunluk kararı alındıktan sonra katılırız, katılmayız, birbirimizi eleştirmek değil, bir olmak zamanıdır diye düşünüyoruz.

Değerli arkadaşlar; bu arada genç meslektaşlarımıza da bazı öğütlerimiz değil, biz kendi kendimize sahip çıkmalıyız. Yılda bir kere *"Hukukçular Günü, Avukatlar Günü"* yapıyoruz. Cumartesiye denk geldi, inanın üzümlere söyleyeyim. 25 kişilik veya 30 kişilik bir grup çağırma ile Atatürk heykeline, Anıt'a gittik. Sordum, bizim Başsavcımız Trabzon'dan gelmiş, onlar 120, bizim sayımız 200 civarında, 320 orada da bir o kadar grup.

Gençlerimize şunu söylüyoruz: Mutlaka fikirlerinden faydalanıyoruz, eleştiri eleştiri, ama şu da önemli bir şey ki, mesleğimiz bağımsız, buna hiçbir şekilde her türlü mücadelesini yaparız, ama bağımsızlık demek, bağımsızlık demek

üzülerek söylüyorum ve üstüne basa basa söylüyorum, yani bir disiplinsizlik, bir başka şeyi karşı özür dileyerek söyleyeyim: Lakaytlık manasında da gelmemeli.

Neticelerinin çözümünde, sorununda *"haydin arkadaşlar, buraya toplantılarımız var, ilan ediyoruz, 15 gün önceden veya 10 gün önceden internete veriyoruz, araba kaldıracacağız"* diyoruz. Gerçi, Uşak bugün maç var, Afyon'la, onun için biraz katılım az oldu, ama biz gelen arkadaşlara teşekkür ediyoruz.

Gençler de konulara maalesef ilgisiz. CMUK'tan bir şey denilmiyor, CMUK'tan para geldi mi, şu oldu mu? Ülke konularına, genel konulara karşı, genel konularda Türkiye Barolar Birliği tepkisini koymadığı zaman, gittiğimiz zaman hepimiz gideriz. Biz bu bakımdan, bir arkadaşımız da şunu söyledi, üzülerek söyledim. Hukukçular gecesinde yargı bağımsız, bütün bağımsız yargı gerçi savunmanın bağımsızlığı yer almamış olur, ayrı bir mesele, ama bütün bu söylenenlerin çözümü kanun meselesi. Genç bir meslektaşımız *"Meclis'te her dönemde avukatlar oluyor, bunlara baskı yapalım"* dedi. Yapalım, ama işte temelinde gene demokrasi sorunu var.

Baskı yapalım, bu sistemle, bundan önce şuna bakardık, bazı partilerde üzülerek söyleyelim önseçim yapılırdı ve imrenirdik, hepimiz farklı görüşten olabiliriz, ama şimdi o da olmuyor. Kişi milletvekili hukukçu gitsin, seçilip gidiyor, ama geleceği nerde kalıyor, genel başkanın iki dudağı arasında kalıyor. O zaman kişi nasıl o arkadaşımızın lafından söze çıkarak, ilk başında *"biz de aynı sıkıntıları yaşıyoruz, ama durumumuzu düzelttiğimiz zaman, biz de değişiyoruz, bencilleşiyoruz"* dedi, üstüne basa basa.

Milletvekili de seçilip gittiği zaman, genel başkanın iki dudağı arasında olduğu zaman, hukukçu da olsa, o da kendini nasıl sorunlar diyebilir. Mesele demokrasi sorunu arkadaşlar. Bunun avukatlıkla ne ilgisi var diyebilirsiniz. Mesele, bütün mesele kanunların çıkmasında etkili olabilme sorunumuz. Bu da Siyasi Partiler Kanunu'nda ve Seçim Kanunu'nda gerekli değişiklikler olsa, bir TBB Başkanı, bir baro başkanımız oraya

KAZIM
KARGI'NIN
KONUŞMASI

milletvekili gitse... Belli bir hiyerarşi içinde geleceği genel başkanın iki dudağı arasında olmadığı zaman, her türlü meseleyi daha özveriyle gerçekçi olarak söyler.

Demek ki, mesele demokrasi sorunu da var. Biz bu bakımdan Birlik bizim Birliğimiz, barolar bizim barolarımız, hepimize tam birlik ve beraberlik içinde birbirimize sarılma zamanıdır. Biz bu bakımdan TBB'ye, barolarımıza sahip çıkalım. Mutlaka eleştiriler olacaktır, ama bir arkadaşımızın da *"o savcuyu, o hâkimiyi iyi ilişkiler içinde olalım"* diyor.

5 Nisan katılmadığım hususlar da olur, bunu bir büyük olarak söyleriz. Dilim varmıyor gibi *"besleriz"* dediği zaman, acaba o insan oraya davetsiz mi geldi? Biz bağımsızlığı bu sefer yani bağımsız demek, disiplinsizlik demek değil. Biz dediğimiz zaman, Türkiye Barolar Birliği bir miting düzenlese, yığabilse Tandoğan Meydanı'na 25-30 bin kişi arkadaşlar her şeyi yapıyoruz da, 15 kişi kendi meselemize kendimiz sahip çıkmadığımız zaman, hepsi kanun meselesi, bunlar sıkıntılı olur.

Bu bakımdan, zaman birlik zamanıdır, beraberlik zamanıdır. Barolarımıza, Birliğimize, hepimiz birbirimize sahip çıkma zamanıdır diyorum, hepinize saygılar sunuyorum ve bu etkinliği düzenleyen biz en yakın vilayetiz galiba. Sayın Denizli Baro Başkanı'na, Uşak Barosu adına ufak bir hediyemiz var, buraya davet ediyoruz.

Değerli arkadaşlar; biz yakın ilçeyiz de, tabii barolar bizim barolarımız, bizim çok sevdiğimiz, saydığımız, hürmet ettiğimiz bir TBB Başkanı'muz var, tabii herkes tek tek olmuyor. O bakımdan, TBB Başkanı'mızı da buraya davet ediyoruz ve bizim duayen baro başkanlarımızdan Abdurrahman Yılmaz'ı da onun hediyesini vermek üzere, onu da buraya davet ediyoruz.

Av. Abdurrahman YILMAZ: Bugünü Forum'un yapılmasında emeği geçen tüm arkadaşlara, başta Türkiye Barolar Birliği Başkanımız Özdemir beye ve Denizli Baro Başkanı'muz Adil Demir'e huzurlarınızda çok çok teşekkür ederim.

Forum amacına ulaşmıştır. Benim kanımca Forum çok başarılı geçmiştir. Bundan sonraki düzenleyecekleri forumlarda kendilerine başarılar diliyorum.

KAZIM
KARGI'NIN
KONUŞMASI

Bu güzel anının unutulmaz bir hatıra olarak kalması amacı ve dileğiyle Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkanı'mıza, Uşak Barosu'ndan küçük bir hediye.

Av. Kazım KARGI: İnşallah, bir de Uşak'taki Forum'da buluşmak üzere hürmetler.

Av. Özdemir ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı): Sağ olun, çok teşekkür ederim.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Değerli başkanlarım, saygıdeğer meslektaşlarım; gerçekten bugün sabah saat 10:30'dan buyana çok sıcak, çok duygu yüklü, çok içerikli konuşmalar dinledik. Ben bütün arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum.

Kuşkusuz, Türkiye Barolar Birliği'nin yaptıkları ya da yapmadıkları konusunda hem bize övgü söyleyen arkadaşlarımıza, hem de bizim yaptıklarımızı eksik gören arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum.

Zaten demokrasinin güzelliği bu. Kendi içimizde konuşacağız, kuşkusuz her kurumun, her yönetimin eksikleri olacaktır; bizim de eksiklerimiz var. Yalnız, dikkatimi çeken bir şey oldu. O eksiklik de bizde herhalde. Biz bazı çalışmalarımızı yeterince genç arkadaşlarımıza, genç meslektaşlarımıza ya da kimi meslektaşlarımıza duyuramıyoruz. Mesela, özellikle sosyal güvenlikle ilgili arkadaşlarımızın bizce çok önemli saydığımız, örneğin bugün iddia ediyorum, aksini iddia eden arkadaşım varsa özür dilerim.

Bugün Türkiye'de hiçbir kamu kurumu Türkiye Barolar Birliği kadar kendi üyesine sağlık yardımı yapmıyor. Biz 30 milyar liraya kadar yataklı tedavi de dahil, değerli arkadaşlarımıza sağlık yardımı yapıyoruz. Şu anda bütün arkadaşlarımızın başı dara geldiği zaman, 444 12 12'yi çevirdikleri zaman, -Medline diye bir ambulans firmasıyla anlaştık- 65-70 bin kişi

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

iki yıl süreyle Türkiye'nin neresinde olursa olsun, Uludağ'dan tutun, denizin ortasında, Ağrı Dağı'ndan tutun, Plandöken'e kadar telefon ettikleri zaman, ulaşacaklarına ilişkin çok ciddi bir düzenlememiz var.

Bunlar yeterli mi? Tabii ki yeterli değil, ama ben özellikle yapılanlar konusunda "*Türkiye Barolar Birliği nerede, nerede?*" diyen arkadaşlarımdan en azından Türkiye Barolar Birliği'nin burada olduğunu onlara hatırlatmak istiyorum. Biz buradayız, işte bunları dinleyeceğiz, bunları asla ve asla... Şunu da ifade etmek istiyorum: Ben 1971 yılında Ankara Barosu'nda avukatlığa başladım ve inanın, yaşamımın 4/3'ü isteyerek, -beğenerek ya da çok arzu ederek değil ama- baro yöneticiliği ve Türkiye Barolar Birliği yöneticiliğiyle geçti.

İnanıyorum, çocuklarıma, aileme, yakınlarıma bırakabileceğim en değerli, en onurlu miras bu dönemdeki çalışmalarım. İstiyorum ki, hiçbir sözlerime ilk sabahleyin konuştuğumuzda söylediğim gibi devam ediyorum. Hiçbir sübjektif beklentim yok.

Hepimizin ayrı dünya görüşü olabilir, hepimizin farklı yaklaşımı olabilir, hepimizin olaya farklı bakışı olabilir. Ama arkadaşlarımızın şuna inanmasını özellikle istiyorum. İyi, güzel, doğru, mesleğimizin önünü açacak, mesleğimizi daha iyi yere götürecek her olayda bugünkü Türkiye Barolar Birliği yönetimi vardır. Bugünkü, Türkiye Barolar Birliği o hareketin yanındadır.

Kuşkusuz, ilk başlayan genç arkadaşarımdan, son konuşan değerli üstatlarımızı, özellikle İzmir Barosu Başkanı'mızın çok yalın bir şekilde, ülkenin karşı karşıya kaldığı tehlikeleri vurgulayan, tespitlerine katılmamak mümkün değil. Biz birilerini eleştirerek, birilerine bazı şeyleri fatura ederek bir yere varamayız. Öncelikle, içimizdeki bu işbirlikçilerin işbirlikçiliğini bizim ortaya koymamız lazım.

Şimdi, böylesi bir ortamda Türkiye Barolar Birliği'nden ülkenin meslek sorunları yanında, ülkenin sorunlarına uzak

durması ya da yurt sorunlarıyla ilgili hiçbir şey söylememesini beklemek herhalde biraz haksızlık olur. Hele hele Türkiye'de bütün kurumların, bütün kuruluşların söz sahibi olduğu bir dönemde her olayla iç içe olan, halkla iç içe olan, sorunlarla iç içe olan bir kurumun zaman zaman ülkede yargı bağımsızlığı, açık toplum, anayasal düzen, demokratikleşme, hukukun üstünlüğü, insan hakları gibi konularda hangi arkadaşımız alınrsa alınsın, Türkiye Barolar Birliği bu dik duruşunu hangi siyasi iktidar olursa olsun, hiçbir siyasi iktidara karşı sempatik ya da antipatik olmadan, bu söylediğimiz çerçeveler içerisinde bu görevini sürdürecektir.

Değerli arkadaşlar; 78 baromuz var. Sizi bütün içtenliğimle temin ediyorum. Ankara Barosu da dahil her baro, -ki biz Ankara Barosu'nun içinden gelen yöneticileriyiz- Burada birçok saygıdeğer baro başkanlarımız var. 24 saat bize başvuru konuyu aklımızın erdiği, gücümüzün yettiği, yapabildiğimiz ölçüde ulaşmaya çalışıyoruz.

Kuşkusuz, mükemmel mi, asla mükemmel değil; eksiğimiz yok mu, mutlaka eksiğimiz var. Ama değerli dostlarımla, değeli arkadaşlarımla, genç meslektaşlarımla şuna inanmasını özellikle istiyorum. Türkiye Barolar Birliği'nin bugünkü yönetimi sizlerle birlikte mesleğimizin çitasını daha iyiye, daha güzele, daha başarıya nasıl götürülecekse, işte bugünkü bu toplantıların temel amacı o.

Değerli arkadaşlar; ben 1997 yılında Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri olduğumda, ilk işim 1969 yılından, 1997 yılına kadar Türkiye Barolar Birliği genel kurullarında yapılan bütün konuşmaları okumak oldu. Onlardan kendim bir not çıkardım; onlardan bir sonuç çıkardım ve Allah kısmet etti, 2001'de Türkiye Barolar Birliği Başkanı oldum.

Değerli arkadaşlar; burada 2001'den önce baro başkanlığı yapan arkadaşlar var. Şöyle bir baksınlar, 2001 öncesi Türkiye Barolar Birliği'nin ve baroların olanaklarıyla, 2001'den sonraki Türkiye Barolar Birliği ve Türkiye Barolar Birliği'nin tartıştığı konuları ve olanakları bir kıyaslasınlar. Son derece somut ve

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

çok farklı değişiklikler var. Tabii ki, yani bir sihirbazın değneği gibi, değneği değdirir değdirmez bütün sorunları ortadan kaldırmak mümkün değil. Yine bir değerli arkadaşımız burada çok güzel bir şekilde ortaya koydu; birçok üstadım da aynı o vurguyu yaptı.

Değerli dostlar, değerli meslektaşlarım; ülkenin genel çözümlüğü, ülkenin genel belirli konulardaki sorunlarını kendi mesleğimizden soyutlamaya imkan yok. Toplumsal yaşam bir bileşik kaplar gibidir; yani toplumun değişik kesimlerinde yangın varsa, siz kendi evinizin yangınını kurtaramazsınız.

O nedenle, konu geliyor toplumda genel siyasete, genel politikaya. Sağlıklı, idealist, demokrasinin yollarını açan, gerçekten parti içi demokrasiyi yaşatan. Bakınız, arkadaşlarımız haklı olarak burada sınavla ilgili eleştiriler getirdi.

Değerli arkadaşlar; bizim hiçbir kişiye karşı bir önyargımız yok; Sayın Başbakan'a hiç önyargımız yok; Sayın Cumhurbaşkanı'na hiç ön yargımız yok, ama siyasetlerini benimsemiyoruz. Benimsemediğimiz siyasetlerini de meşru zeminlerde saygı ve belirli kurallar içerisinde ortaya koyuyoruz.

Bu konuda, sınavın kaldırılması konusunda tartışmalar ortaya çıktığında, ben TBB Genel Sekreteri Güneş Günseler'i de alarak, şu andaki Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı olan, o dönemde Adalet Komisyonu Başkanı olan Sayın Köksal Toptan'dan randevu aldık, gittim. Köksal beyi severim, Köksal bey demokrat bir insandır. Geçmişten bugüne dek, Doğru Yol Partisi'nden gelen bir dostluğumuz var. Ona da güvenerek, meslektaş olması nedeniyle ona da güvenerek, gittim heyecanla anlatıyorum, savunuyorum. "*Sayın Başkan, biz bu sınavı buraya koydururken neler çektik?*" dedim.

Değerli arkadaşlar; geriye doğru, yani buradaki deneyimli arkadaşlarımız, özellikle baro başkanlarımız bilecektir, geriye doğru 15 yıl çalıştık, ancak 2001 yılında 90 maddelik bir değişikliği gerçekleştirebildik. Kolay olmuyor, biz bu sınavı o kadar

zorlukla koyduk ki, sınav bu değildi, Türkiye Barolar Birliği'nin getirdiği sınav bu değildi. Lütfen, ilgili olan arkadaşlarımız, bizim daha önceki önerimize baksın. Stajdan önce bir sınav var, stajdan sonra bir sınav var, staj arasında da çok böyle sağlıklı, gerçekten verimli bir staj var, hem staj öncesi, hem staj sonrası sınavlarda komisyonlar var. Yazılı sınav yapacak, arkasından sözlü sınav yapacak; yani Türkiye Barolar Birliği'nin getirdiği öneri buydu.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonu'nda o günkü koalisyon yapısında Türkiye Barolar Birliği olarak her yerde ifade ediyorum, burada da ifade edeceğim. Kütahya Barosu Başkanı Emir Karağa'yı özellikle şükranla, saygıyla anıyorum. Yine, Bursa Barosu'ndan değerli avukat arkadaşımız Ali Arabacı'yı saygıyla anıyorum; MHP'li Bülent Yahnici'yi saygıyla anıyorum; Doğru Yol Partisi'nden Kayseri Milletvekili Sevgi hanımı saygıyla anıyorum; şu andaki Adalet Komisyonu Başkanı Ahmet İyimaya'yı saygıyla anıyorum; şu anda AKP Milletvekili olan benim sınıf arkadaşım Bülent Arınç'ı gerçekten saygıyla anıyorum.

Farklı düşündüğüm yerde eleştiriyorum, ama orada bize olağanüstü bir destek verdiler ve o gün ANAP, DSP, MHP Koalisyonu'nda biz bu yasayı çıkardık ve bu sınavı o kadar zor koydurduk ki oraya, şimdi biz lafımın orasına geliyorum. Köksal Toptan'a gittik, ben heyecanla bunu anlatıyorum. Sınav Türkiye'deki avukatlık sorunlarını çözecek bir şey değil, bunun en iyi bilincinde olan biziz. Ama belki bir adımdır, ilk adımdır diye. Ben bunları anlatırken, "*Başkan otur, seni çok seviyorum, lütfen enerjini harcama, ne içersin, kahve mi içersin, nescafe mi içersin, ne içersin, otur?*" dedi. Oturduk, Sayın TBB Genel Sekreteri ile beraber. "*Vallahi nasıl ulaşmışlar, ne yapmışlar 3-4 tane stajyer arkadaşımız Sayın Başbakan'a ulaşmış, Sayın Başbakan bu sınavı kaldırın*" dedi.

Bu işler bu kadar ucuz olmamalı; bu işler bu kadar basit olmamalı; bu işler bu kadar kolay olmamalı. Benim yanımda "*sınavın kalkmasına karşıyım*" diyen AKP'li Adalet Komisyonu üyesi arkadaşlarımız toplantıda sınavın kalkması doğrultu-

sunda oy kullandı. Böylesi bir yapı içerisinde Türkiye Barolar Birliği olarak mücadele veriyoruz.

Bir de herhalde bu Denizlili bir arkadaşımız “*Türkiye Barolar Birliği’nin bir yayın organı var mı?*” dedi. Bakınız, ben bunların hiçbirisini cevap olsun diye anlatmıyorum, çünkü bize birebir, daha ağır, daha içerikli eleştiriler geldi. Ben onları bir yanıt olarak söylemiyorum, ama birtakım bilgileri aktarma bakımından, tespit anlamında söylüyorum. Şu anda bizim iftihar ettiğimiz, herkesin çok beğendiği müthiş kredibilitemizi artıran bir yayın organımız var: *Türkiye Barolar Birliği Dergisi*.

Dergimizin her yere ulaşamaması konusunda herhalde bizim de kabahatimiz var. Mesela biz analık yapıyoruz, mesela bu sağlık yardımlarını yapıyoruz, bunların hiçbirisini değerli meslektaşlarımıza duyuramıyoruz. Herhalde bu bizim biraz da kendi barolar ve baro başkanlarımızla birlikte yapacağım iç çalışmalarla iletişimi biraz daha meslektaşlarımıza aktarmak durumunda olacağımızı gösteriyor.

Değerli arkadaşlar; ben kendi adıma söylüyorum. Türkiye Barolar Birliği Başkanı olarak bir deneyimli üstadınız, bir ağabeyiniz, daha genç kardeşlerimiz için amcanız olarak ben burada söylenenlerden kendi adıma çok ders çıkardım. Mutlaka, ama mutlaka bunu ben kendi adıma gelecek günlerdeki çalışmalarımızda örnek alacağım. Zaten bu toplantının esas amacı budur ve dikkat ederseniz hiç biz müdahale etmedik.

Bugün, Av. Özcan Çine’yi de eleştirdim. Huzurunuzda da eleştireyim. Bütün Divan’daki arkadaşları Ankara’dan seçmiş. Halbuki mesela Denizli’den iki arkadaşım, Antalya’dan bir arkadaşım seçilebilirdi. Yani, böyle katılımı bizim dışımızda, onlar bizi önersinler, biz sadece organizasyon, sadece lojistik destek veren bir durumda olalım. Gerçekten, yani görünürde değil, laf olsun torba dolsun değil, kesinlikle genç arkadaşlarımızın birebir sıkıntı duyduğu sorunları kendileri dile getsirinler, biz de onları çözme konusunda onlarla birlikte kafa yoralım.

Ben kendi adıma çok yararlı bir toplantı olduğuna inanıyorum. Özellikle, Denizli Barosu Başkanı Sayın Adil Demir'e gösterdiği konukseverlik, gösterdiği dostluk, gösterdiği sıcak davranıştan dolayı ve tabii ki onun şahsında çok sevecen, çok aydınlık yüzlü Baro Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum. Özellikle, İzmir Barosu ve Uşak Barosu başkanlarım burada katkı sunarak destek verdi.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Bütün buraya gelen, bize manevi destek veren bütün baro başkanlarıma, daha önceki baro başkanlığı yapmış, ama bizimle birlikte olmuş, akşam yine yemekte bizimle olacak. Biz bu dostluğu, bu arkadaşlığı, bu birlikteliği, bu sevgi halkasını daha ileriye götüreceğiz. Hiçbir, ama hiçbir önyargımız yok, tek bir önyargımız var, sizleri sevmek sizleri sevmek, mesleğimize bağlılığımız; bunun dışında hiçbir önyargımız yok.

Hepinize saygılarımı, sevgilerimi, iyi dileklerimi sunuyorum, sağ olun arkadaşlar, çok teşekkür ederim, Başkanım çok teşekkür ederim.

Av. Adil DEMİR (Denizli Barosu Başkanı): Sayın TBB Başkanı'na, Genel Sekreter'e, İzmir Barosu Başkanı Nevzat beye, Uşak Barosu Başkanı Kazım beye, Manisa Barosu Başkanı Remzi beye. Tabii o politikada da beraber uğraşıyoruz. Muzaffer beyle de, ondan biraz sonra aldım. Balıkesir Barosu Başkanı Muzaffer beye, Afyon Barosu Başkanı Mümtaz beye ve diğer başkanlarımız, Ankara, Antalya, Aydın, Muğla başkanlarımız -akşamki gecemize hazırlık için erken ayrıldılar galiba- onlara da gıyaplarında teşekkür ediyorum.

ADIL
DEMİR'İN
KONUŞMASI

Sevgili Başkanım, ben 1985 yılında avukatlık stajını yaparken, değerli üstatlarım aramızda. Aziz Behçet Çomakoğlu üstadımız, Onursal Başkanımız, Baro Başkanı'ydı ve iki kişi biz baroda staj yapmıştık. 1985'de Denizli Barosu'nda Hüseyin Korkmaz'la beraber. Birkaç da hâkimlikten gelen arkadaşım baromuzda katılmıştı o bir yıl içerisinde toplam beşi geçmiyorduk.

ADİL
DEMİR'İN
KONUŞMASI

Benim meslek yaşamımda Denizli Barosu'nun 6. Başkanı olarak meslektaşlarım bu görevi bize verdi. Onurla yapmaya çalışıyoruz. Bu 1985'ten, 2008'e kadar mesleğimizi düşündüğümde, sorunlar var mı? 1985'le kıyasladığımızda, şüphesiz sorunlar yakıcı gibi görünüyor, ama 1985'te meslek sorunsuz değildi, 1985'te barolarımızın imkânları, barolarımızın güçleri bu kadar kıyaslanmayacak kadar daha geri boyuttaydı, imkanlarımız daha kıttı.

Şu an itibariyle, benden sonra Behçet ağabey, daha sonra İstem Kayhan, üstadımız, yanı başımızda sağ olsun, hiç ek-sik bırakmadı bizi, Tuncer Yılmaz, bugün Muğla Barosu'na gönderdik, Erdal Çam, yine her zaman Baro'muzun her türlü etkinliğinde gerçekten büyük destek veren meslektaşım Yıldırım Aycan aramızda. Ondan görevi ben devraldım, şöyle düşündüğümüzde, Denizli Barosu'nda bile o gücü hissediyoruz, bütün başkanlarım da aynı şeyleri söylüyor.

Bizden sonra sorunlar bitmeyecek, fakat aynı sorunlar olmayacak, sorunlar biterse zaten yaşam biter herhalde. O bakımdan, bu sorunların üstesinden biz geliriz diye düşünüyorum ve bundan sonra da geldiğimiz noktayı inkâr etmeden, yapılan hizmetleri görmezlikten gelmeden, yeni sorunları birlikte aşacağız.

Az önce Sayın Başkan'ımın dediği gibi iletişim gerçekten yok. Bu sosyal güvenlikle ilgili sigorta anlaşmasını broşürler halinde Türkiye Barolar Birliği gönderdi. Baro odalarına da biz bunları dağıttık. Oralarda masalara kondu, kimse açıp bakmadı. Sonra oturduk, "herkesin sağlık güvencesi var, bizim yok" diyorlar. Orada küçük el ilanları vardı. Baro odalarının hepsine dağıttık, astırdık, afişleri de vardı... Türkiye Barolar Birliği göndermişti, ama dönüp bakmıyoruz. İlgilenmiyoruz demek ki... Nasıl daha iyi duyururuz? Onu da birlikte çözüm üretip, meslektaşlarımıza bunları, çözdüğümüz konuları duyurmamızda yarar var. O ihtiyaçla ortaya çıkıyor.

Dergi konusu da mesela internet sayfası Türkiye Barolar Birliği'nin gerçekten çok mükemmel bir şekilde yürüyor ve

Türkiye Barolar Birliği Dergisi de hakikaten olağanüstü zenginlikte. Az önce Teoman Ergül ağabey de –o konuda büyük emeği geçiyor– editörümüz, bir de hemşerimiz Egeli, bugün Ege baroları burada. Ankara Barosu Başkanımız onun da büyük emekleri var.

ADIL
DEMİR'İN
KONUŞMASI

Büyük şeyler yapıldı, sorunlar olacak, ama birlikte çözeceğiz. Türkiye Barolar Birliği'ne ben Denizli'de bu etkinliği düzenledikleri için, bütün aramızda olan başkanlarımıza bizi yalnız bırakmadıkları için sonsuz teşekkürlerimi arz ediyorum, bize onur verdiniz, iyi ki varsınız, bu akşam hep beraber bu yorgunluğu unutacağız, tekrar teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Evet, biz de Başkan'ımıza, değerli meslektaşlara teşekkür ediyoruz.

Akşam saat 20.00'de Denizli Barosu'nun düzenlediği yemekte tekrar buluşmak dileği ile hepinize Divan olarak şimdilik hoşça kalın diyoruz.

Çetin Emeç Bulvarı No: 46 Balgat / Ankara
Tel: (+90.312) 287 87 90 (Pbx) Faks: (+90.312) 286 55 65 - 286 31 00
Karanfil Sokağı No: 5/62 06650 Kızılay / Ankara
Tel: (+90.312) 425 30 11 - 425 36 19 - 418 13 46 Faks: (+90.312) 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-mail: admin@barobirlik.org.tr • yayin@barobirlik.org.tr